

**TÜRKİYE CUMHURİYETİ
KIRIKKALE ÜNİVERSİTESİ
SAĞLIK BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ**

**Türkiye’de Beden Eğitimi Derslerinin Tek Cinsiyetli ve
Karma Olması Durumuna İlişkin Paydaş Algıları
(Öğrenciler, Beden Eğitimi Öğretmenleri, Veliler ve
Üniversite Öğretim Elemanları)**

FATİH MEHMET UĞURLU

**BEDEN EĞİTİMİ VE SPOR ANABİLİM DALI
DOKTORA TEZİ**

DANIŞMAN

DOÇ. DR. OĞUZHAN YONCALIK

2015–KIRIKKALE

**TÜRKİYE CUMHURİYETİ
KIRIKKALE ÜNİVERSİTESİ
SAĞLIK BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ**

**Türkiye’de Beden Eğitimi Derslerinin Tek Cinsiyetli ve
Karma Olması Durumuna İlişkin Paydaş Algıları
(Öğrenciler, Beden Eğitimi Öğretmenleri, Veliler ve
Üniversite Öğretim Elemanları)**

FATİH MEHMET UĞURLU

**BEDEN EĞİTİMİ VE SPOR ANABİLİM DALI
DOKTORA TEZİ**

DANIŞMAN

DOÇ. DR. OĞUZHAN YONCALIK

2015–KIRIKKALE

KABUL VE ONAY

Kırıkkale Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü

Beden Eğitimi ve Spor Anabilim Dalı Doktora Programı çerçevesinde yürütülmüş olan bu çalışma aşağıdaki jüri üyeleri tarafından Doktora Tezi olarak kabul edilmiştir.

Tez Savunma Tarihi: 04 /08/2015

PROF.DR. Ali Ahmet DOĞAN

Kırıkkale Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi
Jüri Başkanı

Doç.Dr. Oğuzhan YONCALIK (Danışman)
Kırıkkale Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi
Üye

Doç. Dr. Ahmet KARA
İnönü Üniversitesi Eğitim Fakültesi
Üye

Yrd. Doç. Dr. Bahadır KÖKSALAN
İnönü Üniversitesi Eğitim Fakültesi
Üye

Yrd. Doç. Dr. Fatih MURATHAN
Adıyaman Üniversitesi B.E.S.Y.O.
Üye

İÇİNDEKİLER

İÇİNDEKİLER	iv
ÖNSÖZ	vi
SİMGELER VE KISALTMALAR.....	ix
TABLolar	x
ÖZET.....	xiii
SUMMARY	xiv
1. GİRİŞ	1
1.1. Beden Eğitimi.....	3
1.2. Beden Eğitimi ve Sporun Önemi.....	4
1.3. Beden Eğitiminin Amacı	4
2. BEDEN EĞİTİMİ DERSİNE İLİŞKİN TUTUMLAR	4
2.1. Tutumlarda Cinsiyetin Rolü	6
2.2. Motivasyon (Güdüleme).....	7
2.2.1. Beden Eğitiminde Motivasyon	8
2.2.2. Cinsiyete Göre Beden Eğitimi Dersine İlgili ve Motivasyon	8
2.2.3. Tutumları Etkileyen Diğer Faktörler	9
3. TEK CİNSİYET VE KARMA EĞİTİM.....	10
3.1. Cinsiyet.....	11
3.2. Toplumsal Cinsiyet.....	11
3.3. Cinsiyet Ayrımcılığı.....	13
3.4. Toplumsal Cinsiyet Eşitliği	14
3.5. Toplumsal Cinsiyet İlişkileri	14
3.6. Beden Eğitimi ve Sporda Cinsiyet İlişkileri	15
3.7. Karma Eğitim	16
3.8. Beden Eğitimi Dersinde Tek Cinsiyet ve Karma Uygulamalarında Öğrenci Tercihleri	16
3.8.1. Öğrenci Algısı ve Tercihleri	20
3.8.2. Müfredat Hususları	21
3.9. Beden Eğitimi Dersinde Tek Cinsiyet ve Karma Uygulamalarında Öğretmen Tercihleri	21
4. AİLELERİN BEDEN EĞİTİMİ DERSİNE İLİŞKİN TUTUMLARI	24
4.1. Ailenin Akademik Kaygıları	27

4.2. Sakatlanma ve Yaralanma Kaygısı.....	28
4.3. Sosyo-Ekonomik Durum	29
4.4. Beden Eğitimi Dersinin Değeri	29
5. GEREÇ VE YÖNTEM	31
5.1.Araştırmanın Amacı	31
5.2. Araştırmanın Evreni ve Örneklemi	31
5.3. Veri Toplama Araçları.....	33
5.4.İstatistiksel Analizler	35
6.BULGULAR	36
6.1. Genel Durum	36
6.2. Önermelere Verilen Yanıtlar	42
6.3. Akademisyenlerin Görüşleri.....	53
6.4. Öğrencilerin Görüşleri.....	67
6.5. Öğretmenlerin Görüşleri.....	82
6.6. Veli Görüşleri	97
7. TARTIŞMA VE SONUÇ	112
8. KAYNAKLAR	118
9. EKLER.....	125
10. ÖZGEÇMİŞ	130

ÖNSÖZ

Günümüzde, dünyanın büyük kısmının eğitim sistemi karma bir yapıdadır. Bununla birlikte bilhassa Batı dünyasında, karma eğitimin müspet ve menfi tesirleri sorgulanmaya başlanmış, karma eğitime karşı ciddi bir akım ortaya çıkmıştır.

Karma eğitim, erkek ve kadınların aynı eğitim kurumunda ve aynı sınıflarda birlikte eğitim alması olarak tanımlanmaktadır. Karma eğitimin karşıtı ise kadın ve erkeklerin farklı okullarda ya da farklı sınıflarda eğitim almasıdır ki bu da tek cinsiyet olarak ifade edilmektedir (Kavaklı 2002).

Karma eğitim erkek ya da bayanların aynı eğitim kurumlarında birlikte eğitim alması şeklinde tanımlanmaktadır. Bu eğitimin karşıtı olan ayrı eğitim ise kadın ve erkeklerin farklı okul ya da sınıflarda eğitim alması olarak ifade edilmektedir (Karataş 2012).

Karma beden eğitimi dersi, kız öğrenciler için eşit eğitim ortamları yaratma çabaları hususunda hem eğitimciler, hem de araştırmacılar arasında bir tartışma konusu olmayı sürdürmektedir. Ergenlik döneminin doğası ve zorluğu gereği, erkek ve kızların karma bir ortamda beden eğitimi dersi alması hala tartışılmaktadır (Issues 1999).

“Türk Eğitim Sistemine olağanüstü bir dönemde dahil edilen karma eğitim uygulaması, bilimsel ve pedagojik bir ilke veya gereklilik olmaktan ziyade, ideolojik bir dayatma ve politik bir tercih gibi görünmektedir. Karma eğitim uygulamasının, çocukların akademik ve sosyal gelişiminde yarar sağladığına dair net kanıtlar yoktur. Aksine, özellikle cinsel içerikli olumsuz öğrenci davranışları ile bu uygulama arasında ilişkili olduğundan kuşkulaniılmaktadır. Tek başına bu kuşku bile, karma eğitim konusunun masaya yatırılma zamanının geldiğini göstermeye yeterlidir (Akpınar 2012)

Karma eğitimin ilk örnekleri 19. yüzyılın sonlarında Kuzey Avrupa’da görülmüş, 20. yüzyılın başlarında Avrupa’da ve Amerika’da yaygınlaşmıştır (Rosenborg 2000). Örgün ve zorunlu eğitimin yaygınlaşması ile paralel bir gelişme gösteren karma eğitim uygulamaları 20. yüzyılın ikinci yarısından itibaren eğitim kamuoyunca tartışılmaya başlanmış ve alternatif uygulamalar gündeme gelmiştir. Bu

alternatiflerin başında ayrı eğitim gelmektedir. Bu dönemde kızların ve erkeklerin ayrı okullarda veya ayrı sınıflarda eğitim görmesinin sosyal, psikolojik ve eğitimsel yararları ve sakıncaları birçok bilimsel araştırmaya konu olmuştur. Türkiye’de karma eğitim Tanzimat döneminde gündeme gelmiş ve ilk uygulamalar da o dönemlerde gerçekleştirilmiştir. 19. yüzyılın ikinci yarısından itibaren örgün eğitime geçişle yaygınlaşan kız okulları, kadınların eğitimde fırsat eşitliğinden yararlanmaları amacıyla oldukça büyük bir teveccühe mazhar olmuştur. Kız okullarına nitelikli öğretmenler yetiştirmek üzere 1870’de ilk kız öğretmen okulu açılır. Fakat Cumhuriyet öncesinde sadece bazı azınlık okullarında ve yabancı okullarda karma eğitim uygulamaları görülür (Akyüz 1999).

Cumhuriyet’in ilk yılları ile birlikte ve 1924’te Tevhid-i Tedrisat Kanunu’nun kabulüyle tüm eğitim kademelerinde karma eğitim esas olur. Karma eğitim 1973’te kabul edilen 1739 sayılı Milli Eğitim Temel Kanunu’nun 15. Maddesinde Milli Eğitimin Temel İlkeleri’nden biri olarak belirlenmiştir. Kanun’a göre “Okullarda kız ve erkek karma eğitim yapılması esastır. Ancak eğitimin türüne, imkan ve zorunluluklara göre bazı okullar yalnızca kız veya yalnızca erkek öğrencilere ayrılabilir.” Dolayısıyla Cumhuriyet tarihi boyunca ilkokullarda yani 11 yaşına kadar karma eğitim uygulanmış, ortaokul ve lisede ise kız ve erkekler için ayrı okullar açılabilmiştir. Post modern darbe olarak nitelendirilen meşhur 28 Şubat 1997 kararları doğrultusunda temel eğitimin kesintisiz 8 yıla çıkarılmasıyla, imam hatip liselerinin orta kısımları yanında, ortaokullar ve Anadolu liselerinin orta kısımları da kapatıldı. Bu uygulamayla Türkiye’de karma eğitim 14 yaşına kadar zorunlu hale gelmiş oldu. Ortaöğretim düzeyinde kız ve erkekler için ayrı eğitim veren okullarda bu dönemde karma eğitime yönelmek zorunda bırakıldı. 18. Milli Eğitim Şurası’nda zorunlu eğitimin 4+4+4 şeklinde 12 yıla çıkarılması doğrultusunda alınan kararla son günlerde karma eğitim yeniden gündeme gelmiş oldu. Kabul edilmelidir ki Türkiye’de karma eğitim uygulamaları, yeni kurulan Cumhuriyet’in kuruluş ideolojisi ile doğrudan ilişkilidir. Mustafa Kemal’in akla ve bilime dayalı dünya görüşü toplumsal yaşamın her alanında olduğu gibi eğitim politikalarında da kendini göstermiştir. Bu yaklaşımlarda devletin ve dolayısıyla Tevhid-i Tedrisat Kanunu ile tamamen devletin denetim ve gözetimi altında yürütülen eğitim hizmetlerinin dini bir referansla biçimlenmesi mümkün değildir. Bununla birlikte dini hassasiyetleri

oldukça yüksek bir toplumsal yapıya sahip olan Türkiye’de karma eğitim toplumun büyük kesimi tarafından yadırganmış ve mütedeyyin aileler eğitimsiz kalma pahasına çocuklarını karma eğitim veren okullara göndermekte isteksiz davranmıştır. Nitekim Cumhuriyet’in eğitim adına en nitelikli projelerinden biri olan Köy Enstitülerinin arzulanmış neticeler alınmadan kapatılmasındaki gerekçelerden biri de bu kurumlarda karma eğitim yapılıyor olmasıdır (Yiğit 1992). Hatta Türkiye’de temel eğitim başta olmak üzere tüm eğitim kademelerinde okullaşma oranlarının bir asrı aşkın tecrübeye rağmen henüz hedeflenen düzeyde olmamasında zorunlu karma eğitim uygulamalarının etkisi tahmin edilenden daha büyüktür (UNICEF 2007). Bugün yeni Anayasa yapma çalışmaları çerçevesinde yeniden gündeme gelen karma/ayrı eğitim tartışmalarının bilimsel bir çerçevede yürütülmemesi ve gününbirlik siyasi beklentilerle değerlendirilmesi önümüzdeki asrı da kaybetmek anlamına gelecektir.

Tez konumun belirlenmesinde ve çalışmalarımın yürütülmesinde doktora eğitimim boyunca ve araştırmanın her aşamasında hiçbir yardımı benden esirgemeyen, en iyisini yapmaya yönelik beni teşvik eden değerli görüşleriyle çalışmamın tamamlanmasında büyük katkı sağlayan danışmanım Doç. Dr. Oğuzhan YONCALIK hocama, tez çalışmalarım esnasında benden yardımını esirgemeyen değerli mesai arkadaşım Yrd. Doç. Dr. Fatih MURATHAN’a, yine aynı özveri ve fedakarlıkla her türlü desteği esirgemeyen oda arkadaşım Zait Burak AKTUĞ’a, tez çalışmamda bana yol gösteren ve tezimin her aşamasında yardımlarını esirgemeyen çok kıymetli Doç.Dr. Ahmet KARA hocama, elde edilen verilerin istatistik analizinde yardımlarını esirgemeyen Kırıkkale öğretim üyesi Yrd.Doç.Dr. Abdullah YILMAZ hocama, akademik hayatıma başlamama vesile olan çok değerli hocam Prof. Dr. Vedat ÇINAR’a, Arş. Gör. Selçuk FIRAT’a, maddi manevi desteklerini esirgemeyen aileme, bu çalışmada en çok fedakârlığı gösteren sevgili eşime, oyun zamanlarını çaldığım ve haftada dört gün bensiz büyüyen çocuklarım Melih Bera ve Miraç Ahmet’e gösterdikleri anlayıştan dolayı teşekkür ederim.

SİMGELER VE KISALTMALAR

ABHO	: Ardışık Bağlanımlı Hareketli Ortalama
BED. EğT.	: Beden Eğitimi
CEDAW	: Kadınlara Karşı Her Türlü Ayrımcılığın Önlenmesi Uluslararası Sözleşmesi
KMO	: Kaiser-Meyer-Olkin
M.E.G.S.B	: Mechanical Engineering Graduate Student Board (Makine Mühendislięi Yüksek Lisans Öğrenci Kurulu)
N	: Kitlede ki Tüm Gözlemlerin Sayısı
NBA	: National Basketball Association (Ulusal Basketbol Birlięi)
PETE	: Primary Education Through E-Learning (E-Öğrenme Yoluyla İlköğretim)
SPSS	: Statistical Package for the Social Sciences
TV	: Televizyon

TABLULAR

Tablo 1. Katılımcıların gruplara ve cinsiyetlere göre dağılımı.	324
Tablo 2. Erkek ve kız öğrencilerin ayrılması ya da ayrılmaması yönünde verilen cevaplar ve yüzdelik değerleri.....	36
Tablo 3. Katılımcıların gruplarına göre sportif aktivitelerde erkek ve kız öğrencilerin ayrılması ya da ayrılmaması yönünde verdikleri cevaplar.....	37
Tablo 4. Katılımcıların cinsiyetine göre sportif aktivitelerde erkek ve kız öğrencilerin ayrılması ya da ayrılmaması yönünde verdikleri cevaplar.....	41
Tablo 5. Katılımcıların karma eğitim lehindeki önerme maddelerine verdikleri yanıtlar.....	42
Tablo 6. Katılımcıların karma eğitim aleyhindeki önerme maddelerine verdikleri yanıtlar.....	43
Tablo 7. Katılımcıların karma eğitim lehindeki önerme maddelerine verdikleri yanıtların cinsiyetlere göre dağılımı.....	44
Tablo 8. Katılımcıların karma eğitim aleyhindeki önerme maddelerine verdikleri yanıtların cinsiyetlere göre dağılımı.....	46
Tablo 9. Katılımcıların karma eğitim lehindeki önerme maddelerine verdikleri yanıtların gruplara göre dağılımı.....	48
Tablo 10. Katılımcıların karma eğitim aleyhindeki önerme maddelerine verdikleri yanıtların gruplara göre dağılımı.....	51
Tablo 11. Akademisyenlerin yaş, kıdem ve eğitim durumlarına göre dağılımları....	53
Tablo 12. Akademisyenlerin cinsiyet, yaş, kıdem ve eğitim durumlarına göre tek cinsiyet ya da karma eğitim yönündeki görüşlerinin branşlara göre dağılımları.....	54
Tablo 13. Akademik personelin karma eğitim lehindeki önermelere verdikleri cevapların cinsiyetlere göre dağılımları.....	58
Tablo 14. Akademik personelin karma eğitim aleyhindeki önermelere verdikleri cevapların cinsiyetlere göre dağılımları.....	59
Tablo 15. Akademik personelin karma eğitim lehindeki ve aleyhindeki önermelere verdikleri cevapların yaş gruplarına göre dağılımları.....	61
Tablo 16. Akademik personelin karma eğitim lehindeki önermelere verdikleri cevapların kıdemlerine göre dağılımları.....	62

Tablo 17. Akademik personelin karma eğitim lehindeki önermelere verdikleri cevapların öğrenim durumlarına göre dağılımları.....	63
Tablo 18. Akademik personelin karma eğitim aleyhindeki önermelere verdikleri cevapların öğrenim durumlarına göre dağılımları.....	65
Tablo 19. Öğrencilerin yaş ve sınıflarına göre dağılımları.....	67
Tablo 20. Öğrencilerin cinsiyet ve yaşlarına göre tek cinsiyet ya da karma eğitim yönündeki görüşlerinin branşlara göre dağılımları.....	67
Tablo 21. Öğrencilerin sınıflarına göre tek cinsiyet ya da karma eğitim yönündeki görüşlerinin branşlara göre dağılımları.....	71
Tablo 22. Öğrencilerin karma eğitim lehindeki maddelere verdikleri cevapların cinsiyetlerine göre dağılımları.....	73
Tablo 23. Öğrencilerin karma eğitim aleyhindeki maddelere verdikleri cevapların cinsiyetlerine göre dağılımları.....	74
Tablo 24. Öğrencilerin karma eğitim lehindeki maddelere verdikleri cevapların yaşlarına göre dağılımları.....	76
Tablo 25. Öğrencilerin karma eğitim aleyhindeki maddelere verdikleri cevapların yaşlarına göre dağılımları.....	77
Tablo 26. Öğrencilerin karma eğitim lehindeki maddelere verdikleri cevapların sınıflarına göre dağılımları.....	80
Tablo 27. Öğrencilerin karma eğitim aleyhindeki maddelere verdikleri cevapların sınıflarına göre dağılımları.....	81
Tablo 28. Öğretmenlerin yaş, kıdem ve eğitim durumlarına göre dağılımları.....	82
Tablo 29. Öğretmenlerin cinsiyet, yaş, kıdem ve eğitim durumlarına göre tek cinsiyet ya da karma eğitim yönündeki görüşlerinin branşlara göre dağılımları....	83
Tablo 30. Öğretmenleri karma eğitim lehindeki maddelere verdikleri cevapların cinsiyetlerine göre dağılımları.....	87
Tablo 31. Öğretmenleri karma eğitim aleyhindeki maddelere verdikleri cevapların cinsiyetlerine göre dağılımları.....	89
Tablo 32. Öğretmenleri karma eğitim lehindeki ve aleyhindeki maddelere verdikleri cevapların yaş gruplarına göre dağılımları.....	91
Tablo 33. Öğretmenleri karma eğitim lehindeki maddelere verdikleri cevapların kıdemlerine göre dağılımları.....	93

Tablo 34. Öğretmenleri karma eğitim lehindeki maddelere verdikleri cevapların öğrenim göre dağılımları.....	94
Tablo 35. Öğretmenleri karma eğitim aleyhindeki maddelere verdikleri cevapların öğrenim durumlarına göre dağılımları.....	95
Tablo 36. Velilerin yaş ve öğrenim durumlarına göre dağılımı.....	97
Tablo 37. Velilerin cinsiyet, yaş ve eğitim durumlarına göre tek cinsiyet ya da karma eğitim yönündeki görüşlerinin branşlara göre dağılımları.....	98
Tablo 38. Velilerin karma eğitim lehindeki maddelere verdikleri cevapların cinsiyetlerine göre dağılımları.....	101
Tablo 39. Velilerin karma eğitim aleyhindeki maddelere verdikleri cevapların cinsiyetlerine göre dağılımları.....	103
Tablo 40. Velilerin karma eğitim lehindeki ve aleyhindeki maddelere verdikleri cevapların yaş gruplarına göre dağılımları.....	105
Tablo 41. Velilerin karma eğitim lehindeki ve aleyhindeki maddelere verdikleri cevapların öğrenim durumlarına göre dağılımları.....	107
Tablo 42. Araştırmaya Katılan Öğrencilerin Cinsiyetleri ile Öğrenim Düzeyleri bakımından Beden Eğitimi Derslerinin Tek Cinsiyet ve Karma Eğitim Olması Durumuna İlişkin Görüşlerinin Karşılaştırılması.....	110

ÖZET

Türkiye’de Beden Eğitimi Derslerinin Tek Cinsiyetli ve Karma Olması Durumuna İlişkin Paydaş Algıları (Öğrenciler, Beden Eğitimi Öğretmenleri, Veliler ve Üniversite Öğretim Elemanları)

Bu araştırmada Türkiye’de beden eğitimi derslerinin tek cinsiyetli ve karma olması durumuna ilişkin öğrenciler, beden eğitimi öğretmenleri, veliler ve üniversite öğretim elemanlarının bakış açıları incelenmiştir. Araştırmaya toplam 2116 kişi, gönüllü olarak katılmıştır. Araştırmanın örneklem grubunu Türkiye’deki Beden Eğitimi ve Spor Yüksek Okulları’nda görev yapan 139’u erkek,65’i kadın olmak üzere toplamda 204 akademisyen, 556’sı erkek 527’si kadın olmak üzere toplamda 1083 öğrenci,168’i erkek 53’ü kadın olmak üzere toplamda 221 öğretmen ve son olarak 449’u erkek 159’u kadın olmak üzere toplamda 608 veli oluşturmaktadır.

Araştırmada veri toplama aracı olarak Hill, Hannon ve Knowles (2012) tarafından geçerlik ve güvenilirlik çalışması yapılmış “Tek Cinsiyet ve Karma Eğitim Ölçeği” ve araştırmacı tarafından geliştirilen demografik bilgi anket formu kullanılmıştır. Katılımcıların verdikleri yanıtlar SPSS v21 paket programı ile analiz edilmiştir. Verilerin özetlenmesinde yüzde ve frekans değerleri kullanılmıştır. Katılımcıların Evet-Hayır ya da cinsiyet ayrımı yapılmalı-yapılmamalı yönündeki verdikleri cevapların oranlarının karşılaştırılmasında “Bonferroni düzeltmesi ile oran testi” kullanılmıştır.

Araştırma sonucunda, araştırmaya katılan akademisyen, veli, öğrenci ve öğretmenlerin genel anlamda temas gerektiren ferdi spor branşlarının tek cinsiyetli olarak eğitiminin verilmesi, takım spor branşları ve temas gerektirmeyen branşlarda da cinsiyet ayrımı olmaması yönünde sonuçlara ulaşılmıştır. Araştırma ile Kız ve erkeklerin özellikle ergenlik çağındaki gelişim özellikleri ve duygusal gelişimleri konusunda öğrenci velilerinin bilgilendirilmesi sağlanabilir.

Anahtar Kelimeler: Beden Eğitimi, Karma Eğitim, Motivasyon, Tek Cinsiyet, Toplumsal Cinsiyet, Tutum,

SUMMARY

PARTNER PERCEPTIONS RELATED TO SINGLE-GENDER AND COEDUCATIONAL PHYSICAL EDUCATION COURSES IN TURKEY (STUDENTS, PHYSICAL EDUCATION TEACHERS, PARENTS, ACADEMICIANS)

In this research, viewpoints of students, physical education teachers, families, and university lecturers related to single-gender and coeducational physical education courses in Turkey were analyzed. Totally 2116 people voluntarily participated into the research. The sample group of the research included totally 204 academicians including 139 male and 65 female, totally 1083 students including 556 male and 527 female, totally 221 teachers including 168 male and 53 female, and totally 608 parents including 449 male and 159 female.

In the research, “Single-Gender and Coeducational Training Scale” that was proved in terms of its validity and reliability by Hill, Hannon and Knowles (2012), and a demographical information questionnaire form developed by the researcher were used. The answers given by the participants were analyzed using SPSS v21 package software. Percentage and frequency were used for summarizing the data. “Bonferroni Correction” and “ratio test” were used to compare the rate of answers participants gave as Yes-No or “Must be-Mustn’t be.

At the end of the research, it was concluded according to the views of academicians, parents, students and teachers participated into the research that individual sports that required contact should be trained in single-gender courses, and gender discrimination was not requested for the team sports branches and branches that did not require contact. Through the research, it was possible to provide student families be aware of the developmental properties and emotional development of female and male students especially at adolescence period.

Key Words: Physical Education, Coeducation, Motivation, Single-Gender, Social Gender, Attitude,

1. GİRİŞ

Beden eğitimi (Bed. Eğt.), kişinin fiziksel hareketlere katılmak suretiyle davranışlarında kasıtlı olarak beden eğitiminin amaçlarına uygun (bedensel, duygusal, sosyal ve zihinsel) değişme meydana getirme sürecidir. Beden eğitiminde eğitimin diğer alanlarından farklı olarak “hareket yoluyla insanın eğitilmesidir”. Hareket etmeyi öğrenme, temel hareketler, spor, cimmastik, suda yapılan etkinlikler ve dansa kadar çeşitli bedensel etkinliklerin öğrenilmesidir. Amaç, her türlü beden eğitimi programları yoluyla, kişiye bedenini en verimli ve etkili biçimde nasıl kullanabileceğini öğretmektir. Hareket yoluyla öğrenmek ise beden eğitimi çocuklara ve gençlere zihinsel, sosyal ve duygusal açıdan olumlu katkıda bulunmayı esas alır (Tamer ve Pulur, 2001).

Her şeyden önce beden eğitimi insanın bir bütün olarak gelişimine eşsiz bir katkıda bulunur. Beden eğitimi, motor becerilerinin ve sağlık gelişiminin ilerlemesini sağlayan okul müfredatının tek alanıdır. Başka bir alan psikomotor alanındaki gelişmeye bu derecede katkı sağlayamaz (Wuest ve Bucher, 1999). Beden eğitimi derslerinin, eğitimin müfredat programlarına girmesi, ülkemizde Tanzimat döneminde gerçekleştirilmiştir. İlk olarak 1863 yılında Harbiye’ye ve Askeri İdadilere “Cimmastik Dersi” ve hemen ardından da, 1868’de açılan Galatasaray Lisesi müfredat programına “İdman ve Riyazet-i Bedeniye” adıyla girmiştir. Bu çalışmanın konusu açısından incelediğimizde kız öğrencilerin beden eğitimi derslerinin alması ise 1915 yılında Kız Liseleri Programlarına uygulamaya konulmuştur (Yıldıran ve ark. 1996). Günümüzde ise, Beden Eğitimi dersleri “İlköğretim Okulları, Lise ve Dengi Okullar Beden Eğitimi Dersi Öğretim Programları” (MEGSB) çerçevesinde uygulanmaktadır. Programın tamamında, hedef kitle olarak “öğrenciler” kavramı kullanılmış, böylece ele alınan ünitelerin kız ve erkek öğrenci ayrımı yapılmaksızın bütün öğrencilere (Kızlarda güreş ve futbol dalları hariç) ortak olarak uygulanması gerektiği vurgulanmıştır. Ancak programların hazırlanışında, beden eğitimi derslerinde, doğal olarak farklı fiziksel ve donanımlara sahip kız ve erkek öğrencilerin olabileceği dikkate alınmamıştır. Oysaki bu çalışmada ortaya konmaya çalışıldığı gibi beden eğitimi dersinin bir kısmının tek cinsiyet şeklinde uygulanması gerektiği açıkça ortaya konmaktadır. Ülkemizin önemli bir sorunu olan olimpiyatlardaki başarısızlığın kaynaklarından bir tanesi de

beden eğitiminde cinsiyet ayırımının yapılmamasıdır. Beden eğitimi dersinin örtük amaçlarından biri de yetişen neslin performansının bir üst düzeye çıkarılmasını sağlamaktır. Kısaca yarış duygusu aşılanamamaktadır. Bu anlamda bakıldığında öğrencilerin beden eğitimi dersine ilişkin tutumları da farklılık göstermektedir.

Beden eğitimi son 20 yılda büyük oranda bir değişim yaşamıştır. Bugün, misyonunu, çocukların kendi vücutlarını tanımaları, vücut hareket mekanizmalarını ve vücut hareketi ile bunun sağlık faydalarını öğrenmeleri hususundaki eğitimin verilmesi için kullanılarak sürdürmektedir. Beden eğitiminde öğrenmek, elle tutulur hareket görevleri hususunda normal eğitsel değerlerin ötesinde bir öğrenmedir. Diğer içerik alanlarında tanımlandığı şekli ile tutarlı olmak sureti ile, bu değerler beklenti-değer iskeleti içerisinde konsept haline getirilebilir: başarı değeri, öz değeri, ve birleştirme değeri (Chen ve ark.(2008), Eccles ve ark. (1984).

Spor alanında toplumsal cinsiyet ilişkileri özellikle 1980'lerden sonra spor bilimleri alanında sıklıkla çalışılan konulardan birisi olmakla birlikte, ülkemiz spor bilimleri alanında yaklaşık 10 yıllık bir geçmişi bulunmaktadır. Yapılan çalışmalarda, kadın ve erkek sporcuların spor alanında yaşadıkları deneyimlerin farklı olmasını sadece biyolojik cinsiyete dayalı olarak açıklamanın bize sağlam bir açıklama vermediği ileri sürülmektedir. Bu nedenle gerek yarışma sporlarına gerek rekreatif amaçlı sporlara katılan kadınların ve erkeklerin farklı spor deneyimlerini açıklama noktasında toplumsal cinsiyet kavramının önemi vurgulanmalıdır (Koca 2006).

Cinsiyet, kadın ya da erkek olmanın biyolojik yönünü ifade etmektedir ve biyolojik yapının ortaya çıkardığı özellikleri (Doğum yapma, bebek emzirme, yumurtayı döllenme, regl, yüzde ve vücudun diğer bölümlerinde daha fazla kıl olması, sesin kalınlaşması vb.) belirlemektedir (Rice 1996).

Beden eğitiminde cinsiyet-içerik ilişkisinin bir doktrini, kız erkek öğrencilerinin fiziksel aktivite için önceden belirlenmiş cinsiyet etiketlerine sahip olması ve ardından bu etiketlerin, öğrenmelerindeki katılımlarını etkileyebilir olmasıdır. Fiziksel aktivitelerin doğası ve sosyal yaygınlığı göz önüne alındığında, erkek ve kızlar, faaliyetlerinin cinsiyet uygunluğu bazında farklı katılım kalıpları

gösterebilir. Kadınların bir aktiviteyi "erkek işi" olarak ele aldığı durumlarda, o faaliyette kendilerini daha az yetkin olarak gördüklerini de göstermektedir.

Beden eğitiminde cinsiyet sorunu ile ilgili bir başka göze çarpan doktrin, erkekler için algılanan cinsiyet uygunluğu ve algılanan içerik tercihinine rağmen, kız öğrencilerin kenara ayrılmayı reddetmeleridir (Azzarito ve ark. , 2010).

Ergenlik döneminin doğası ve zorluğu gereği, erkek ve kızların karma bir ortamda beden eğitimi dersi alması hala tartışılmaktadır. Bu çalışmanın amacı, karma ve tek cinsiyetli beden eğitimi derslerinde orta öğretim öğrencilerinin algıları incelemektir. Özellikle bu çalışma, öğrencilerin hangi sınıf yapısını tercih ettiklerini, her iki sınıfta da, öğrenme ortamının ve sınıf yapısının katılımcılara verdiği sosyal etki ve algısıdır. Karma ve kız erkek ayrı beden eğitimi derslerinde tam olarak ne olduğunu açık biçimde ortaya çıkarmaktır.

Türkiye'deki beden eğitimi müfredatın öğrenmedeki fırsat eşitliğini sınırlar nitelikte olduğundan kızlar ve erkekler için sosyal anlamda eşit bir eğitimin geliştirilmesi açısından bu çalışmayla katkı sağlanacağı düşünülmüştür.

Bu bilgiler ışığında bu çalışmada Türkiye'deki beden eğitimi derslerinin tek cinsiyetli ve karma olması durumuna yönelik paydaş algılarını tespit etmek, çeşitli değişkenlere göre (Öğrenci, veli, beden eğitimi öğretmeni, veli ve öğretim elemanları) ilişkisini belirlemek ve değişkenler arasında karşılaştırma yapmak aynı zamanda bu algı düzeylerinin olumlu - olumsuz yönlerini değerlendirmek amacını taşımaktadır.

1.1. Beden Eğitimi

Kale ve Erşen, (2003) beden eğitimini bedensel, ruhsal ve toplumsal bütünlüğünü zedelemeyen, toplum yararına en uygun gelişiminin sağlanması yanında; sağlıklı, mutlu ve güçlü olma, kişilik, karakter ve değerler kazanma, kültürleşme, toplumsallaşma eğitimi olarak tanımlamaktadır. İnsanın toplum kurallarına uygun olarak yaşaması, birbirleriyle olan ilişkilerinin iyi örneğini verebilmesi, yardımsever, insan haklarına saygılı, dürüst davranması; zeki, ruhsal ve bedensel yapı itibarıyla sağlıklı olmasıyla bağlantılıdır (Aracı 2006).

1.2. Beden Eğitimi ve Sporun Önemi

Beden eğitimi ve spor, insanın bedensel ve ruhsal eğitimine doğrudan olumlu etkilerde bulunurken, kişinin bu eylem içinde kendini tanımasına ve tanıtmasına, toplum yaşamında yerini almasına yardımcı olur. Genel eğitimin tamamlayıcısı ve ayrılmaz bir parçası olan beden eğitimi, organizmanın bütünlüğü ilkesine dayalı olarak kişiliğin de eğitimidir. Genel amaçlara ulaşmada beden eğitimi ve sporun amacı önemlidir. Beden Eğitiminin amacı, öğrencilerin fiziksel etkinlikler, yani hareketler yolu ile gelişim ve eğitimlerini sağlayarak her öğrencinin hareket kapasitesinin en üst düzeye ulaşmasına yardımcı olmaktır (Çöndü 2004).

1.3. Beden Eğitiminin Amacı

Beden eğitiminin amaçları; fiziksel gelişim, motor gelişim, zihinsel gelişim ve duygusal ve sosyal gelişim olarak dört kısma ayrılmaktadır. Beden eğitimi ve sporla kişi kendi vücudunun güzelleşmesinin eğitimini ha-zırlarken, vücut bozuklukları neticesi oluşan aşağılık duygularından kendini kurtarmasına aracı olur. Düzenli bir şekilde yapılan beden eğitimi ve spor, solunum ve dolaşım sistemlerini geliştirerek genel fiziksel güç ve kas kuvvetini artırmaktadır. Ayrıca bireye beden ve duruş güzelliği kazandırmakta, aşırı kilolara karşı vücudu koruyucu bir işlev üstlenmektedir (Pepe 2005). Bu açıdan beden eğitimi, çocukların fiziki gelişimi açısından önemlidir.

2. BEDEN EĞİTİMİ DERSİNE İLİŞKİN TUTUMLAR

Herhangi bir derse ilişkin tutumlar araştırıldığında incelenen çalışmalarda öğrencilerin derse olan olumlu tutumları dersin verimliliğini ve başarısını etkileyen önemli faktörlerden biri olduğu görülmektedir (Kara 2004, 2009). Tutum, bireyin kendine ya da çevresindeki herhangi bir nesne, toplumsal konu ya da olaya karşı deneyim, motivasyon ve bilgilerine dayanarak örgütlediği zihinsel, duygusal ve davranışsal bir tepki ön eğilimidir (İnceoğlu 2004). Öğrencilerin beden eğitimi dersine ilişkin tutumlarının olumlu olması ders etkinliklerinin verimli işlenmesini sağlayıp dersin özel ve genel amaçlarına ulaşmasını kolaylaştırabilir veya öğrencilerin gelecekteki çeşitli fiziksel aktivitelere gönüllü katılımlarını sağlayabilir (Silverman ve Scrabis, 2004). Başarı ve tutum arasındaki ilişkiyi inceleyen birçok çalışma, öğrencilerin bir derse yönelik tutumu ile öğrencinin o dersteki başarısı

arasında olumlu bir ilişki olduğunu göstermiştir. (Peker ve Mirasyedioğlu, 2003 ve Koca 2005). Tutumlar güdüyü etkiler ve ikisi de direk olarak başarıya bağlıdır. Başarı, tutum ve güdünün ürünüdür (Yavuz 2004). Eğitimde başarı denildiğinde genellikle, okulda okutulan derslerde geliştirilen ve öğretmenlerce takdir edilen notlarla, test puanlarıyla ya da her ikisi ile belirlenen beceriler tadan ve yakalayan bireyler daha çok çalışmaya ve yoğunlaşmaya motive olmaktadır. Bireylerin bilişsel kapasitelerini kullanmada ve geliştirmede isteksizlikleri başarıyı etkiler. Başarı konusunda özgüvenini kaybedenler, yetenekleri olsa bile başarısız olurlar (Bandura 1992).

Beden eğitimine ilişkin tutumun sınıf düzeyine göre incelendiği çalışmaların büyük çoğunluğu, sınıf düzeyi arttıkça beden eğitimine ilişkin tutumun olumsuz yönde etkilendiğini ortaya koyarken cinsiyete göre incelendiği çalışmaların büyük çoğunluğu, erkek öğrencilerin kız öğrencilere göre daha olumlu tutuma sahip olduklarını ortaya koymaktadır (Baghurst 2007).

Örneğin, Altay ve Özdemir (2006)' da yaptıkları çalışmada, ilköğretim okullarında öğrenim gören 4. ve 5. sınıf öğrencilerinin beden eğitimi dersine ilişkin tutumlarının olumlu olduğu, kız öğrencilerin tutum puanlarının erkek öğrencilere göre daha yüksek olduğu ve sınıf düzeyi yükseldikçe tutum puanlarında bir azalma olduğu bulunmuştur.

Ancak ilköğretimde genellikle birinci kademeye nazaran ikinci kademe de beden eğitimi dersine ilişkin tutumlar konusunda daha çok araştırma yapıldığı görülmüştür.

İlköğretim ve ortaöğretim üzerine yapılan çalışmaların yanında üniversite öğrencileri, akademik ve idari personelin beden eğitimine ilişkin tutumları da araştırılmıştır. Koçak ve Kirazcı'nın (1997) yaptıkları çalışmada Orta Doğu Teknik Üniversitesi'nde öğrencilerin, akademik personelin ve idari personelin beden eğitimine ilişkin tutumlarını tespit etmişlerdir. Araştırma sonuçlarına göre bütün grupların beden eğitimine ilişkin tutumları olumlu olarak bulunmuştur. Ayrıca çalışmada öğrenci ve akademik personel gruplarında cinsiyetlere göre tutumları arasında anlamlı düzeyde fark olduğu tespit edilmiştir (Güllü 2007).

2.1.Tutumlarda Cinsiyetin Rolü

Beden eğitimi dersinin daha verimli yapılabilmesi için çok yönlü araştırmalar yapılmaktadır. Bu araştırmalardan biri de öğrencilerin tutum ve davranışlarının cinsiyet kavramı ile olan ilişkisidir. Bir çalışmada Holoğlu (2006)'da, beden eğitimi ve spor alanında tutuma ilişkin değişik çalışmalar yapıldığını ortaya koymuştur. Bunlardan bazıları; Carlson (1994) öğrenci tutumunun gelişimi üzerindeki etkilerin, kültürel, cinsiyet, sosyal (aile, medya, spor ve beden eğitimi yaşantıları) ve okulla ilişkili (öğretmenler) olduğunu ifade etmiştir.

Tutumla ilgili birçok araştırmada, kızların ve erkeklerin, beden eğitimine karşı olan tutumları karşılaştırılmıştır. Smool ve Schutz (1980), erkeklerin mücadele gerektiren ve tehlike unsuru taşıyan aktivitelere karşı daha olumlu tutumlar sergilediği ve kızların sosyal nedenlerden dolayı, fiziksel aktivitelere karşı olumlu tutumlar sergilediğini açıklamıştır. Erkeklerin beden eğitimine karşı tutumları genellikle kızlarınkinden daha olumlu olduğunu ifade etmiştir.

Kangalgil ve ark.'nın (2004) öğrencilerin beden eğitimi ve spora ilişkin tutumlarını saptamak ve karşılaştırmak amacıyla yaptıkları çalışmada cinsiyet yönünü incelendiğinde, erkek öğrencilerin tutum puanları kız öğrencilere göre daha yüksek çıkmıştır. Şişko ve Demirhan (2002)'de, Smoll ve Schutz 1980'de ve Hünük 2006'da İlköğretim ve liselerde öğrenim gören kız ve erkek öğrencilerin beden eğitimi ve spor dersine ilişkin tutumları adlı çalışmalarında erkek öğrencilerin kız öğrencilerine göre tutum puanlarının daha yüksek olduğu ortaya koymuşlardır.

Cinsiyete göre beden eğitimi dersini sevme arasındaki ilişkiye bakan Arslan ve Mendeş (2002) ise çalışmalarında erkek öğrencilerin bu dersi daha çok sevdikleri görülmektedir. Koca ve Aşçı'nın (2002) lise 9. sınıf öğrencilerinin beden eğitimi dersine yönelik tutumları ve atletik yeterlik düzeylerinin incelendiği 312 kız ve 318 erkekten oluşan öğrencinin katıldığı çalışmanın sonucunda Arslan ve Mendeş'in çalışmasına benzer olarak erkek öğrencilerin kız öğrencilerine göre derse daha pozitif baktıklarını ve daha çok sevdiklerini ortaya koymuşlardır. Ayrıca, beden eğitimi derslerinde erkek öğrencilerin başarıyı becerileri ile ilintili olarak tanımlarken, kız öğrencilerin "elinden geleni yapmak" olarak tanımladıkları ortaya çıkmıştır. Bütün bunlar da kızların beden eğitimi ve spor konularında kendilerine

olan güvenin azalmasına neden olmakta ve ileride spora karşı oluşabilecek tutumlarını da olumsuz yönde etki etmektedir. Hutchinson (1995) yaptığı bir çalışmada, kendilerine olan güvenin kaybolması ile birlikte kız öğrencilerin beden eğitimi derslerindeki başarısızlıklarını fiziksel becerilerinin yetersiz olmasına, erkek öğrencilerinin ise yeterince efor sarfetmemeye bağladıkları ortaya çıkmıştır.

Beden Eğitimi dersine ilişkin yapılan bir çalışmada yaşlı küçük çocukların yaşlı büyük olanlara göre daha olumlu tutum gösterdiği, tutumun yaş düzeyinin bir fonksiyonu olarak azaldığı bulunmuştur (Wersch 1992). Beden Eğitimi dersine katılan adölesan kızlar üzerinde yapılan çalışmada; adölesan kızların yaşları arttıkça fiziksel aktiviteye daha az katıldıkları rapor edilmiştir (Silverman ve Subramaniam 1999). Beden Eğitimi dersine katılan adölesan kızlarda yapılan bir başka çalışmada, adölesan kızların yaşları arttıkça fiziksel aktiviteye daha az katıldıkları gözlemlenmiştir (Butcher 1983).

2.2. Motivasyon (Güdüleme)

Motivasyon (güdüleme), Latince “motive” den gelmektedir. “Motivasyon, insanı harekete geçiren ve hareketlerinin yönlerini, belirleyen, onların, düşünceleri, umutları, inançları, kısaca arzu; ihtiyaç ve korkularıdır”. Bireylerin davranışlarını teşvik eden ve kendilerinden veya çevrelerinden kaynaklanan çeşitli güdü ve topluluğu” olarak da tanımlanabilir. Bu tanımlar doğrultusunda motivasyonun temelini oluşturan üç faktör bunlardır; insanın bir davranışta bulunmasını sağlama, davranışı yönlendirme ve sürdürme, bu davranışı yapmaktan dolayı özel bir mutluluk duyma insanın sosyal bir varlık olması nedeniyle çalışanların nerede, ne zaman, nasıl davranacağı, ihtiyaç ve beklentilerinin neler olduğu sürekli araştırılmıştır (Örücü ve Kanbur, 2008).

Motivasyon, bireyin çaba ve faaliyetlerini ilgi merkezlerini, örgütsel amaçlar doğrultusunda yönlendirmektir. Ayrıca motivasyon (güdüleme) iş görenleri çalışmaya isteklendirme ve örgütte verimli çalıştıkları takdirde kişisel ihtiyaçlarını en iyi şekilde tatmin edeceklerine inandırma sürecidir (Eroğlu 2007).

2.2.1. Beden Eğitiminde Motivasyon

Maehrm ve Braskamp (1991) Motivasyonu nitelerken beş davranış biçimi olarak ifade etmektedir. Bunlar; yönlendirme, devamlılık (istikrar), sürekli motivasyonun yönlendirilmesi, herhangi bir güdülenmiş davranışın bazı hedef ya da gayeye yönlendirilmesi gerektiği için seçim ve karar vermeyi ifade eder. Yüzmeye güdülenmiş bir öğrenci örneği de verilmiştir. Fakat güdülenme hokeye yönelik değildir. İstikrar, çaba ve “sebatkarlık” yansıttığından dolayı motivasyonun bir göstergesidir. Sürekli konsantrasyon ve göreve bağlılığı gösterir. Sürekli motivasyon istikrara benzer fakat genellikle bir mola verdikten sonra uzun bir süreyi içeren motivasyonu ifade eder. Bu, bir aktiviteye geri dönen çocuklarda yansıtılır.

Motivasyonun yoğunluğu, motivasyonel (güdüleyici) dürtünün gücünü ifade eder. Örneğin bazı öğrenciler beden eğitimi dersleri için sabırsızlanır ve yoğun seviyede motivasyona sahiptirler. Son olarak, performans mükemmel bir gösterge olmasa da motivasyonu işaret edebilir. Biz genellikle yetenek ve çevresel koşullar gibi diğer faktörler eşit olduğunda performans açısından motivasyonel sebepler ararız.

Motivasyon çok boyutludur ve öğretmenler tarafından olduğu gibi görülmelidir. Farklı teorik bakış açılarından çalışabilen insan davranışının karmaşık bir halidir. Bu bölüm içerisinde, bu bakış açılarının üçünü ana hatlarıyla belirteceğiz. İlk olarak, öğrencilerin başarıya ve başarısızlığa nasıl tepki verdiğiğine değinerek, yükleme teorisini göz önünde bulunduracağım. Bu, hem eğitimsel hem de spor psikolojisinde senelerdir çok büyük bir rağbet görmüştür (Biddle 1999).

2.2.2. Cinsiyete Göre Beden Eğitimi Dersine İlgi ve Motivasyon

Flintoff ve Scraton (2001) yaptıkları niteliksel çalışmada genç bayanların beden eğitimi ve fiziksel aktiviteye katılıma yönelik olan algı ve tutumlarını incelemeyi amaçlamışlardır. Araştırma için 15 yaşındaki 21 genç kızla grup ve bireysel olarak görüşmeler yapılarak kız öğrencilerin okul içi ve okul dışındaki fiziksel aktiviteye katılım amacını, doğasını ve deneyimlerini incelemeyi amaçlamıştır. Genç bayanların fiziksel aktiviteye katılımlarında ne kadar bilinçli seçimler yaptıklarını incelemişlerdir. Sonuçlar göstermiştir ki, her ne kadar farklı kızların bireysel seçimlerinde niteliksel farklar ortaya çıksa da, birçoğu kendi cinsleri

ile anlaşma yapmışlardır. Kızların beden eğitimi aktivitelerinden kaçtıklarına dair olan yaygın kanının aksine, bu çalışmada kızlar okul dışındaki fiziksel aktiviteye katılım konusunda oldukça yüksek bir dağılım göstermişler ve kendilerini “aktif” olarak tanımlamışlardır. Ayrıca egzersizin sağlık açısından önemi hakkındaki çağdaş söylemlerden olumlu yönde etkilendikleri görülmüştür. Şişko ve Demirhan yaptıkları çalışmada, Ankara'nın merkez ilçelerindeki ilk ve ortaöğretim kurumlarında öğrenim gören toplam 2072 öğrencinin tutum puanları arasında anlamlı bir fark bulmuştur ($p<0.05$). Bu anlamlı fark lisede öğrenim gören kız öğrencilerin görüşlerinden kaynaklanmıştır. Bu çalışma sonucunda ilköğretim ikinci kademedeki öğrenim gören öğrencilerin cinsiyetlerine göre beden eğitimi ve spor dersine ilişkin anlamlı bir fark bulunamamıştır.

Öğrencilerin verimliliğini ve başarısını etkileyen önemli faktörlerden biriside derse olan motivasyonlarıdır. Motivasyon, insanı harekete geçiren ve hareketlerinin yönlerini, belirleyen, onların, düşünceleri, umutları, inançları, kısaca arzu; ihtiyaç ve korkularıdır. Öğrenme, güdülenmeyle çok yakından ilişkilidir. Çünkü güdü organizmayı belirli tepkilerde bulunmaya ve sonuç olarak bir şeyler öğrenmeye zorlamaktadır. Buna bağlı olarak da güdülenme öğrenme için gerekli ön şartlardan biri olmaktadır. Yeterince motive olamamış bir öğrenci, öğrenmeye hazır hale gelmemiş demektir. Buna paralel olarak, kişiyi öğrenmeye sevk edecek önemli neden olmadıkça öğrenmeye karşı ilgi gelişmez (Selçuk 1997). Motivasyon öğrencinin öğrenme sonuçlarını etkileyen önemli bir faktör olarak görülmektedir.

2.2.3. Tutumları Etkileyen Diğer Faktörler

Çoğu tutumların kökeni çocukluğa dayanmakta ve genelde doğrudan yaşantı, pekiştirme, taklit ve sosyal öğrenme ile edinilmektedir (Kağıtçıbaşı 2004). Çocuklar büyüdükçe anne-babalarının onların tutumları üzerindeki etkisi azalmakta ve özellikle ergenlik döneminin başlamasıyla diğer sosyal etkenlerin rolü giderek artmaktadır. Bir bireyin tutumlarının büyük kısmı, 12 ile 30 yaş arasındaki dönemde son şeklini almakta ve daha sonra çok az değişmektedir. Tutumların kristalleştiği bu süre “kritik dönem” olarak adlandırılmaktadır. Kritik dönem boyunca, tutumların oluşmasında üç ana etmen rol oynamaktadır. Bunlar; akranlar, kitle haberleşme araçları ve diğer kaynaklardan edinilen bilgi ve eğitim. Bu dönem de, ergenlik evresi

(12-20 yaş arası) ve ilk yetişkinlik devresi (21-30 yaş arası) olmak üzere iki devreye ayrılabilir. Ergenlik devresinde tutumlar şekillenmekte, ilk yetişkinlik devresinde ise, giderek kristalleşmektedir. Bir ergenin tutumları henüz kuvvetle benimsenmemiş, değişebilen tutumlardır. Ancak, yirmili yaşların başlarından itibaren tutumlar, yaşam boyu devam etmekte ve kişiler daha tutucu olmaktadır. Bu tutuculuk, tutumlar kristalize olduktan sonra, tutumlarda meydana gelebilecek tek değişikliktir denilebilir (Morgan 1995).

Tavşancıl'ın belirttiği gibi, Arkonaç' a (1998) göre, tutum değişiminde iki tip süreç vardır. Bunlardan biri tutuma zıt davranışta bulunmak, ikincisi ise ikna edici bir iletişime maruz kalmaktır. Kendi düşüncelerimize zıt olan bir düşünceyi söylemeye veya yapmaya (tehdit ve parasal teşvik gibi) zorunlu bırakıldığımızda tutum değişmesi görülebilir.

Tutum, en olumludan en olumsuzu kadar çeşitli derecelerde olabilir. Olumsuz tutumlar; nesne ya da fikir konusunda olumsuz inanca sahip olma, onu reddetme veya sevmeme, ona karşı hareketlerde bulunma demektir. Onu benimseme ve sevmeye ise olumlu tutum göstergesidir. Birey bir nesneye ya da olaya olumlu tutum geliştirdiyse ona doğru yaklaşır ve onu destekler, eğer bir nesneye ya da olaya olumsuz tutum geliştirdiyse ondan uzaklaşır, hatta olumsuz davranışlar gösterir. Öğrenciler ders programlarında yer alan her ders gibi beden eğitimi dersine ilişkin olarak olumlu veya olumsuz tutum geliştirebilirler (Demirhan ve Altay, 2001).

Boylamsal çalışmalar, çocuklukta beden eğitimine ilişkin olumlu tutum ile yetişkinlikte fiziksel aktiviteye katılım arasında olumlu ilişki bulunduğunu ortaya koymaktadırlar (Shephard 2000). Bu nedenle tutumlara ilişkin yapılacak araştırmalar beden eğitimi öğretmenlerine önemli bulgular sağlayabilir (Demirhan ve Altay, 2001).

3. TEK CİNSİYET VE KARMA EĞİTİM

Tek cinsiyetli eğitim “kız ve erkek öğrencilerin sırf kendi hemcinslerinden oluşan sınıf veya mekteplerde eğitildiği eğitim ortamı” olarak tanımlanmaktadır. Bunun yanında “kız ve erkek öğrencilerin ayrı binalarda veya okullarda veya sınıflarda eğitim öğretime katılması” olarak da tanımlanabilir (Mael ve ark. 2005).

Beden eğitimi ile ilgili çalışmalar incelendiğinde, beden eğitimi ve spor alanında özellikle öğrencilerin fiziksel performanslarının geliştirilmesi ve sınırlarının zorlanması hususu oldukça dikkat çekmektedir. Bu anlamda beden eğitimi dersinin başarılı olabilmesinde fiziksel güç, yetenek, kapasite ve fizyolojik açıdan cinsiyet en önemli faktör olarak karşımıza çıktığı görülmektedir. Ülkemizde beden eğitimi dersinin olimpiyatlara sporcu yetiştirme açısından başarısız olduğu dikkate alınırsa bu durumun nedenlerinden biri de beden eğitimi dersinin kız ve erkek karma olarak işlenmesinden kaynaklandığını ortaya koymak bu çalışmanın önemli bulgularından olması beklenmektedir. Bu anlamda beden eğitimi dersinde tek cinsiyet ve karma eğitim uygulamalarının önemli bir yeri vardır. Bu konuyu doğru algılayabilmek açısından toplumsal cinsiyet ve beden eğitiminde cinsiyet konularına değinmekte yarar vardır.

3.1. Cinsiyet

Cinsiyet terimi, kadın ya da erkek olmanın biyolojik yönünü ifade etmektedir ve biyolojik bir yapıya karşılık gelmektedir. Cinsiyet, bireyin biyolojik cinsiyetine dayalı olarak belirlenen demografik bir kategoridir (Dökmen 2006).

Bireyin kadın ya da erkek olarak gösterdiği genetik, fizyolojik ve biyolojik özellikleri olarak tanımlanmaktadır. Bu özellikler kadın ve erkek arasında bir eşitsizlik değil, sadece bir cinsiyet farkı yaratmaktadır. Cinsiyet, her birimizin dünyaya gelirken yanımızda getirdiğimiz özelliklerimizden biridir: Kız ya da erkek olarak doğarız. Bu nedenle de cinsiyet özelliklerini biyolojik birer nitelik olarak kabul ederiz. Toplumda, aile içinde, kişisel ilişkilerde, kadın ve erkeklerden beklentilerimiz farklıdır, bu farklılığı da “doğal” karşılırsınız (Özvarış 2008).

3.2. Toplumsal Cinsiyet

Toplumsal cinsiyet, cinsiyete dayalı işbölümü ve biyolojik cinsiyet arasındaki ilişkileri vurgulamak amacıyla, toplumda sadece kadının değil erkeğin de konumunu belirten bir kavramdır. Toplumsal cinsiyet, biyolojik cinsiyetle açıklanamayan sosyal sınıf, ataerkillik, siyaset ve toplumdaki üretim biçimiyle bağlantılı bir anlama sahiptir. Dolayısıyla toplumsal cinsiyet, kadınlar ile erkekler arasındaki farklılıkların toplumsal düzlemde kurulmuş yönlerine dikkat çekmektedir. Biyolojik cinsiyet farklılıkları denildiğinde, kadın ve erkek arasındaki fiziksel farklılıklar, toplumsal

cinsiyetten söz edildiğinde de kadınlık ve erkeklik arasındaki farklılıklar belirtilmektedir. Kadın ve erkek farklılığının içeriği genetik olarak belirlenmekte ve büyük ölçüde evrensel bir nitelik taşımaktadır. Buna karşılık, kadınlık ve erkeklik farklılığının içeriği kültürel açıdan belirlenmekte ve değişkenlik göstermektedir (Demirbilek 2007).

Carlson'e (1994) göre, tutumları etkileyen faktörler; kültürle ilişkili olanlar (cinsiyet, idoller, ilgilerin farklı oluşu), toplum ile ilişkili olanlar (aile, spor deneyimleri, beceri seviyesi, akranlarla ilişkiler, önceki beden eğitimi deneyimler ve sporla ilgili algılar) ve okul ile ilişkili olanlar (öğretmen etkisi) şeklinde sıralanmaktadır. Kazanma, başarı, iyi performans gösterme, takım çalışması, eğlenceli katılım birçok orta ve yüksekokul öğrencileri için pozitif beden eğitimi deneyimleri olarak sayılırken, yanlış egzersiz ve yaralanmalarla ilgili deneyimler negatif deneyimleri içermektedir.

Gilbert(1998), Wright (1999) kadınlık ve erkeklik ile ilgili kültürel beklentileri, bir grup olarak kızlar ve erkekler arası farklılıklar kadar kızlar ve erkeklerin kendi içlerindeki toplumsal farklılıkları da dikkate alan bir cinsiyet yaklaşımının genel olarak okullardaki ve özel olarak da beden eğitimi ve spor derslerindeki karmaşık toplumsal cinsiyet ilişkilerinin anlaşılmasında faydalı olacağını ileri sürmektedirler. Örneğin, Ennis'e (1999) göre, beden eğitimi alanındaki hiç bir program, kızların yabancılaşmasında ve sınırlandırılmasında karma ve çoklu-etkinlikli spor sınıflarındaki kadar etkili olmamıştır. İngiliz araştırmacılar da geleneksel spor-temelli beden eğitimi programlarında reformlar yapılması gerekliliğini ileri sürmüşlerdir (Gorely, Holroyd ve Kirk, 2003). Wersch (1992) de eşitsiz cinsiyet ilişkilerini inceleyerek ve spor-temelli beden eğitimi programının ataerkil doğasını ortaya çıkararak, beden eğitimi alanındaki toplumsal cinsiyet konularını gündeme getirmiştir.

Ataerkil beden eğitimi sınıflarında kızlar, spor-temelli beden eğitimi etkinliklerindeki yarışmacı ve saldırgan davranışları nedeniyle erkekler tarafından baskılanmaktadır (Satina ve Hultgreen, 2001). Çağdaş eğitim programı kuramcıları, karma sınıflarda kızların yaşantılarını anlamamızı sağlamak için, toplumsal cinsiyetin ırk ve toplumsal sınıfla ilişkili olarak dinamik, akıcı bir kategori

olarak araştırılmasının bu eşitsizliklerin anlaşılmasında daha doğru bir yol olduğunu söylemişlerdir (Penney ve Evans, 2008).

Bu doğrultuda, araştırmacılar da beden eğitimi sınıflarında kız ve erkeklerin bedensel etkinlik ilişkilerinin karmaşık yapısını anlamada ırk, toplumsal sınıf, toplumsal cinsiyet ve yetenek etkileşimini içeren güçlü bir kuramsal çerçeve kullanmaya başlamışlardır. Özellikle Türkiye’de son yıllarda cinsiyet çalışmaları artmakla birlikte, beden eğitimi ortamında cinsiyeti bütünlüklü olarak ele alan çalışma sayısı yok denecek kadar sınırlıdır. Bu bağlamda, bu araştırmanın temel problemi şöyledir. (Size göre kadınlar ve erkeklerin yaptıkları spor branşları farklı mıdır? Farklı olmalı mıdır?) hem kız hem erkek öğrencilerin büyük çoğunluğu, bireylerin sporları kendi cinsiyetlerine uygunluğuna göre tercih etmeleri gerektiğini belirtmişlerdir. Bu bağlamda, kadınlara cimnastik, voleybol, yüzme, buz pateni ve tenis daha çok uygun görülür iken, futbol, basketbol, boks, güreş ve halter erkeklere daha uygun sporlar olarak görülmektedir. Özellikle, halter, güreş ve boks gibi geleneksel olarak daha çok erkeklikle özdeşleştirilen spor branşlarında bu görüş daha çok belirginleşmektedir. .

3.3. Cinsiyet Ayırmıcılığı

Cinsiyet ayırmıcılığı, bireyin insan haklarından tümüyle yararlanmasını engelleyen sosyal açıdan yapılandırılmış cinsiyet rolleri ve normlarına dayalı olarak herhangi bir ayırımı, dışlanma ya da kısıtlamaya maruz kalmasıdır. Aynı zamanda cinsiyet ayırmıcılığı, kaynaklara ve fırsatlara ulaşmada eşitsizlik, şiddet, temel hizmetlerden yararlanmada yetersizlik, çalışma yaşamı ve siyasette kadının sınırlı olarak yer alması ve kadınlarla erkekler arasındaki kişisel ilişkilerdeki güç dengesizliği hususlarıyla yakından ilişkilidir. Bu nedenle cinsiyet ayırmıcılığı toplumda, kadınların, temel hizmetlerden yoksun olma, fırsatlara ve kaynaklara sahip olma, erkeklere oranla eşit olmayan koşullarda yaşama, şiddete uğrama, siyasette ve çalışma yaşamında düşük oranlarda temsil edilmeye neden olmaktadır. Cinsiyet ayırmıcılığı, sosyal sorunlardan biridir ve esasen kadınlara yönelik ayırmıcılık şeklinde ortaya çıkmaktadır. Ayırmıcılığı sadece eşit ya da benzer olanlar arasında yapılan farklı muamele olarak değerlendirmek yeterli değildir (Demirbilek 2007).

3.4. Toplumsal Cinsiyet Eşitliği

Eşitlik, herkes için hakların ve imtiyazların aynı olması anlamındadır. Toplumsal cinsiyet eşitliği ise, kadınlarla erkeklerin kanunlar ve politikalar açısından eşit olmaları; aileler, topluluklar ve genel olarak toplum içinde kaynaklara ve hizmetlere eşit erişime sahip olmalarıdır. Kadınla erkek arasındaki eşitlik, bir insan hakları sorunu, sosyal adaletin önemli bir koşulu ve aynı zamanda eşitlik, kalkınma ve barışın vazgeçilmez temel önkoşulu olarak kabul edilmektedir. Ülkemizde bu alanda Cumhuriyet döneminde pek çok kazanımlar elde edilmiş olmakla birlikte, toplumsal cinsiyet eşitliğinin uygulamada, toplumsal yaşama yansımada görülmektedir. Kadına karşı her türlü ayrımcılığın sözleşmesi (CEDAW)'nin birinci maddesi, siyasal, ekonomik, sosyal, kültürel ve kişisel diğer alanlardaki kadın ve erkek eşitliğine dayanan insan haklarının ve temel özgürlüklerin, medeni durumu ne olursa olsun kadınlara tanınması içermektedir. Kadınların bu haklardan yararlanmalarını veya bu haklarını engelleme veya hükümsüz kılma amacını taşıyan veya bu sonucu doğuran cinsiyete dayalı herhangi bir ayırım, dışlama veya kısıtlama yaşaması Toplumsal cinsiyet eşitsizliği anlamına gelmektedir (Akın ve Demirel 2003).

3.5. Toplumsal Cinsiyet İlişkileri

Kadın ve erkeğin toplumsal konumlarını biçimlendiren, kadın ve erkek arasında ilişki ve etkileşim biçimleridir. Kadın ve erkek arasındaki bu etkileşim, toplumsal cinsiyet içerikli egemen söylemler tarafından biçimlenmektedir. Söylemler, bireyin davranışlarını ve eylemlerini biçimlendiren güçlü görüşler, inançlar ve tutumlar olarak anlaşılmalıdır (Connell 1998).

Sporun toplumsallaşma sürecindeki önemine dair, erkek çocuklarının kendi erkekliklerini geliştirebilmeleri için spora katılımlarının aileler tarafından teşvik edildiği, kız çocuklarının ise bedenlerini korumaları ve kadınsı özelliklerini kaybetmemeleri için özellikle kuvvet gerektiren ağır yarışma sporlarından uzak tutulduğu ve bu nedenle kızların spora katılımlarının erkeklerden daha düşük olduğu ileri sürülmektedir (Kağıtçıbaşı 1982).

3.6. Beden Eğitimi ve Sporda Cinsiyet İlişkileri

Beden eğitimi ve spor ortamı, okul programlarında yer alan derslerin içinde, toplumsal cinsiyet farklılıklarını kadın ve erkek arasındaki biyolojik farklılıklara indirgeyerek normalleştirme en fazla yaşandığı alandır (Flintoff 1990; Hargreaves 1994). Kızların sportif faaliyetlere daha az katılmalarının en önemli nedeni, içinde yaşadığımız toplumda kadının konumu ve rolünü belirleyen kültürel değerleridir. Gerek aile içi, gerekse okullaşma sistemi içinde önemli bir faktör olmaktadır. Erkekler kızlara oranla daha çok etkinliklere katılmaktadır. Ailenin yerleşim birimlerine göre bu etkinliklere katılım incelendiğinde, bucak-köy doğumlu kız öğrencilerin hiçbirinin katılmadıklarını görmek mümkündür. Bunlar arasından 1 veya 2 kişinin haftada 1 kez sporla uğraştığını görebiliriz. Erkekler ise bu etkinliklere katılma alışkanlığı, kent kökenliler arasında daha yaygınken, kırsal kökenli ve ailesi bucak-köyde oturan erkek öğrencilerin etkinliklere pek fazla katılmadıkları görülmektedirler (Tatlıdil 1993).

Türk toplumunda erkeklerin sportif etkinliklere katılmalarına bayanlara kıyasla daha sıcak bakılmıştır. Kız çocukları sportif faaliyetlerde, fiziksel özellikleri ve geleneksel sebeplerden dolayı hep ikinci planda kalmışlardır. Bu da aktif bayan sporcu sayısının düşmesine ve geleceğin anneleri olacak kişilerin spor konusunda eğitilmelerinin engellenmesine sebep olmaktadır (Hergüner 1991).

Bir toplum içinde kadının spora katılımı, kadının o toplum içerisindeki genel statüsünün bir yansımasıdır. Her konuda olduğu gibi, sporda da cinsiyet üstünlükleri söz konusudur. Spor dallarında, farklı yüzde performans düzeyleri ile bir dominant taraf mevcuttur. Ancak gelişim düzeyleri farklı toplumlarda bu konuya olan bakış açısı değişmekte, endüstrileşmiş ülkelerde kadınların spora katılım oranı fazla iken gelişmekte olan ülkelerde ise bu oran düşüktür. Çünkü bu toplumlarda kadın, hala dışi cinsin yalnızca doğurganlık için yaratıldığı, ter yerine parfüm kokması, aktif yaşam yerine pasif yaşamı seçmesi düşünülmektedir. Spora katıldığında ise, kadının tenis, yüzme, paten gibi artistik ve estetik branşları seçmesi önerilmektedir. Kadın hareketleriyle birlikte belirli ölçüde sosyal değişim sağlanmasına rağmen hala yarışma sporlarına katılımında, çalışma ve boş zamanları değerlendirmede sporun yer alışı bakımından kadın ve erkekler arasında büyük farklılıklar vardır. Ancak belli bir sosyo-ekonomik ve kültürel seviyeye sahip aileler, kız çocuklarının spor yapması

için çaba sarf etmekte ya da kendisi geçmişte spor yapmış anneler kız çocuklarını spor yapmaya teşvik etmektedir. Buna rağmen spora başlayan kız çocuklarının spor yapma süreleri ve düzeyleri yine toplumun yapısına bağlı olarak erkek çocuklara kıyasla daha düşük olmaktadır (Öztürk 1998).

3.7. Karma Eğitim

Karma eğitim (coeducation ya da mixed education) , erkek ve kadınların aynı eğitim kurumunda ve aynı sınıflarda birlikte eğitim alması olarak tanımlanmaktadır. Karma eğitimin karşıtı ise kadın ve erkeklerin farklı okullarda ya da farklı sınıflarda eğitim almasıdır ki bu da tek cinsiyet (single-sex education) olarak ifade edilmektedir.

Kız ve erkek öğrenciler arasındaki öğrenme farklılıkları karma eğitim-tek cinsiyetli eğitim konusunu gündeme getirmiştir. Karma eğitimi, eğitim öğretim sürecinde sorun haline getiren temel faktörlerden biri bu uygulamanın bireylerin kişilik ve cinsel kimlik kazanımları üzerindeki etkileridir (Akpınar 2012).

Karma eğitim bir sorun olarak değerlendirildiğinde çözümü için yapılması gereken bir anda tüm okullarda karma eğitim uygulamasından vazgeçmek değildir. Öncelikle karma eğitim uygulamasının kar zarar muhasebesinin objektif bir şekilde yapılması gerekmektedir. Uygulamadan tamamen vazgeçilmese dahi isteyen öğrenci ya da ebeveynlere ayrı eğitim veren okulları tercih etme şansı tanınmalıdır. Seçenek ve alternatiflerle daha demokratik bir ortam oluşturularak karma eğitimin sosyal alanda oluşturduğu çatışmaların azalması da mümkün olabilir (Akpınar 2012).

3.8. Beden Eğitimi Dersinde Tek Cinsiyet ve Karma Uygulamalarında Öğrenci Tercihleri

Beden eğitimi dersinin daha verimli yapılabilmesi için çok yönlü araştırmalar yapılmaktadır. Bu araştırmalardan biri de öğrencilerin tutum ve davranışlarının cinsiyet kavramı ile olan ilişkisidir. Hürmeriç ve ark. (2004) belirttiklerine göre, Lirgg yapılan çalışmalarda karma beden eğitimi derslerinde kız ve erkek öğrenciler arasında büyük farklılıklar olduğu ve kızların kendi cinsiyet grupları ile işlenen derslerden daha olumlu deneyimler edindiklerini bulmuştur. Buna ek olarak Griffin (1984) kız öğrenciler farklı cinsiyet grupları ile işlenen dersler becerilerini

geliştirmek için daha az fırsat bulabilmekte, öğretmenle etkileşimlerinin daha az olduğu da ifade etmiştir.

Hürmeriç ve arkadaşları yaptıkları çalışmada, ilköğretim ikinci kademe beden eğitimi derslerinde öğrencilerinin karma ve aynı cinsiyet gruplarındaki tutumlarının belirlenmesini amaçlamışlardır. Bu amaçla araştırmaya, devlet okullarından 306, özel okullardan 224 öğrenci katılmıştır. Araştırma bulgularına göre araştırmaya katılan kız ve erkek öğrencilerin beden eğitimi dersini sevdikleri, olumlu davranışlar sergiledikleri ve aynı zamanda erkek öğrencilerin kız öğrencilere oranla kas gücü, dayanıklılık ve esneklik gibi konularda kendilerine daha çok güvendikleri söylenebilir. Öğrencilerin tercihlerine bakıldığı zaman, kız öğrencilerin tercihlerinin duruma göre çeşitlilik gösterdiği, erkeklerin ise ayrı cinsiyet grupları ile ders işlemeye eğilimli oldukları belirlenmiştir. Sosyo-kültürel nedenlerden dolayı kız öğrencilerin daha az dışadönük olmaları ve fiziksel aktivitelere daha az katılmalarından dolayı erkek öğrenciler tercihlerini bu yönde kullanmışlardır. Yine yapılan çalışmaların bir kısmında da öğrencilerin beden eğitimi dersine ilişkin tutumları arasında spora aktif katılıp-katılmamaları açısından anlamlı farklılıklara bakılmıştır (Hürmeriç ve ark., 2004).

Birleşik devletlerde 1972' de 9. madde (eğitim ıslah yasası) yürürlüğe girdiğinden beri, beden eğitimi dersleri karma yapılmaktadır. Bu muhtemelen eğitim önderlerinin 9. maddenin sadece karma dersleri gerektirdiği şeklindeki yorumundan kaynaklanıyor olabilir. Fakat araştırma bazı öğrenciler açısından karma sınıfların en uygun öğrenme ortamı olmayabileceğini işaret etmektedir. Hem orta öğretimde (n=265) hem de beden eğitimi öğretmen eğitimi (Pete) fakültesinin (n=152) görüşleri, hem cinsiyet açısından karma hem de cinsiyet açısından ayrılmış ortamların potansiyel farklılıklarıyla ilgili alguları karşılaştırmak için sorulmuştur. Ayrıca, yanıtlayan her iki gruptan öğrencilerin cinsiyet açısından ayrılmaları gerektiği belirli aktiviteleri nitelermeleri istenmiştir. Orta öğretim okulu beden eğitimi öğretmenlerinin yaklaşık üçte ikisi futbol ve basketbol hariç olmak üzere tüm aktivitelerin karma bir formatta sunulması gerektiğini ifade etmişlerdir. Tekli cinsiyet formatını öneren pete fakültesinin yuzdeleri futbol ve basketbol hariç olmak üzere çoğu spor açısından benzerdi. Hem orta öğretim okulu Beden eğitimi

öğretmenleri hem de PETE fakültesinin çoğunluğu, tek cinsiyet içeren Beden eğitimi derslerinde beceri gelişimi ve sosyal destek açısından kızların ve erkeklerin daha fazla fayda sağlayabileceğine inanmaktadırlar. Bu bulgular göstermektedir ki orta öğretim okulları, ayrımcılık, dışlama ve cinsiyete bağlı eşitsizliği önlemek için öğrencileri karma Beden eğitimi derslerine yönlendirmeye devam etmelidir. Fakat öğretmenler, 9. Maddede de mümkün kılındığı üzere, daha güvenilir bir ortam yaratmak için futbol, basketbol ve Amerikan futbolu gibi beden etkileşimli aktiviteler açısından öğrencileri tek cinsiyet içeren gruplara ayırmalıdır. Derry ve Phillips (2004) karma beden eğitimi derslerinin, bu kararın genç, ergen kızların yaşamları üzerinde yaratabileceği etkiye göre minimal düşünce ya da planlamayla ve yeni yasa uygulaması girişimiyle uygulanabileceği sonucuna varmışlardır. Son zamanlarda, ABD Eğitim Departmanı (2006) tek cinsiyet içeren sınıflar sunabilmek açısından okullara çok fazla esneklik sağlamıştır; fakat kızlar ve erkeklere fırsat ve muamele eşitliğini garantilemek için her 2 yılda bir değerlendirmeler yapılması talep edilmektedir.

Araştırma, bazı öğrenciler açısından karma bir sınıfın en iyi öğrenme ortamı olmayabileceğini ileri sürmektedir (Derry ve Phillips, 2004; Hannon ve Ratliffe, 2007). Varolan bulgular pek çok bayan öğrencinin karma sınıflarda beceriyi geliştirme ve yerine getirmede zorluk yaşadığını bu yüzden de bayan öğrenciler üzerinde adil olmayan ve kötü yönde bir etki oluşturacağını göstermektedir (Gabbei, 2004). Davis (2004) tarafından belirtildiği üzere eğer ki ilk öncelik en yüksek olası seviyede beceri ve zindeliği başarmak için öğrencilere vermek koşuluyla beden eğitimi derslerini cinsiyete göre organize etmek uygun olabilir. Garcia'ya (1994) göre, erkeklerdense kızlar agresif erkekler tarafından korkutulma riski altında olabilirler ve cinsiyet rolü normları, cinsiyet ayrımcılığı, taciz ve öğretmen yanlılığı riski kızlarda daha fazla olabilir. Humbert (1996) karma sınıfta ortaya çıkan temel konulardan bir tanesinin ortamın sıklıkla bayan katılımının yok olmasıyla sonuçlanan erkek rahatsızlıkları, egemenliği ve sindirmesi ile dolu olması olduğunu bildirmiştir. Derry ve Phillips (2004) tarafından ileri sürüldüğü üzere karma beden eğitimi dersleri hem kızlara hem de erkeklere çeşitli fiziksel aktiviteler ve sporlar aracılığıyla yüksek seviyede yeterlilik ve özsaygı geliştirmek için fırsatlar sunar ve karma beden eğitimi dersleri bilişsel öğrenme ve beceri geliştirme açısından en uygun ortam

olmayabilir. Derry ile Phillips ve Garcia çoğu kızların karma formatları tercih edebilmesine rağmen, çoğunun gerçekte cinsiyet ayrımı olan sınıflarda daha çok beceri öğrenme ve öğretmen geribildirimini aldıklarını kaydetmiştir.

Diğer bulgular karma aktivitelere katılarak erkek öğrencilerin bazı değerli faydalar sağladığını işaret etmektedir; örneğin, artan güven, grup ilişkisi ve yardımlaşma davranışları (Hill ve Cleven, 2005). Cinsiyet açısından karma sınıflardaki erkek öğrenciler, kız öğrencilerden daha bütün pratik denemeleri, daha uygun pratik denemeleri ve daha yüksek seviyede uygun patik denemelerinin uygun olmayan denemelere oranı elde etme eğilimindedirler (Gabbei 2004). Karma eğitim birimleri süresince, erkek öğrencilerin kızlardan daha güvenli (Lirgg, 1993), daha becerikli, daha güçlü hissettikleri bildirilmiştir (Treanor, Graber, Housner ve Wiegand, 1998). Bayan öğrenciler sınıfın yarısını oluşturduğunda, karma sınıflarda erkek öğrencilerin artan güveni muhtemelen beceri seviyesinin sosyal olarak daha tatminkâr olarak kabul edilmesindedir (Gabbei 2004).

Sinclair (2000) tarafından bildirildiği üzere, cinsiyet, algılanan beceri seviyeleri, zindelik, ya da çaba göz önünde bulundurulmaksızın beden eğitimini sevdiğini söyleyen öğrenciler karma olmayan beden eğitimini tercih etmişlerdir. Bu öğrenciler arasında, erkekler tek cinsiyet içeren beden eğitimi derslerinde becerilerini daha iyi gösterdiklerini, takım oyunlarını daha iyi oynadıklarını, daha fazla uygulama fırsatı bulduklarını, daha sıkı mücadele ettiklerini, daha fazla öğrendiklerini, daha iyi davranış gösterdiklerini ve daha az yaralanma korkusu hissettiklerini belirtmişlerdir. Benzer bir şekilde, bu öğrenciler arasında kızlar becerilerini daha iyi sergilediklerini, takım oyunlarını daha iyi oynadıklarını, daha fazla uygulama fırsatı bulduklarını ve daha az yaralanma korkusu hissettiklerini söylemişlerdir. Olafson (2002) ergen kızlarla görüşme yapmıştır ve pek çoğunun erkekler tarafından yakın takibe alındığını ve küçümsendiğini hissettiklerini bulmuştur. Aksine, Lirgg (1993) tek cinsiyetli ve karma derslerde bir basketbol takımıyla çalışmıştır ve karma derslerdeki kız ve erkeklerin tek cinsiyetli sınıflardaki kız ve erkeklerden daha fazla güven hissettiklerini bildirmiştir.

3.8.1. Öğrenci Algısı ve Tercihleri

Ortaokul öğrencilerinin, tek cinsiyetli beden eğitimi derslerini tercih ettikleri gözlenmiştir (Derry 2002; Derry ve Phillips, 2004; Lirgg, 1993). Öğrencilerin algıları incelendiğinde, Olafson (2002), ergenlik çağındaki kızların karma beden eğitimi dersini utanç verici bulduğunu ve kendilerini erkeklerden daha zayıf hissettirdiğini belirtmişlerdir. Kızlar, katılım ve eğlence seviyesini artırmak için tek cinsiyetli beden eğitimi dersleri oluşturulmasını önerdi. Tek cinsiyetli sınıfları, karma sınıflara tercih eden ortaokul öğrencisi kızlar, genellikle kendilerini yetenek seviyeleri bakımından diğer kızlardan daha aşağıda görenlerdi (Lirgg 1993) Tek cinsiyetli sınıflardaki erkeklerde ise, karma sınıflardaki erkeklere göre daha düşük kendine güven seviyeleri vardı. Lirgg, aynı zamanda, karma sınıftaki erkeklerin, tek cinsiyetli sınıflardaki erkeklere nazaran, basketbol becerilerini öğrenme konusunda daha istekli olduğu sonucuna vardı. Derry ve Phillips (2004), tek cinsiyetli sınıflarda eğitim alan öğrencilerin çok daha fazla öğretmen etkileşimleri ve beceri öğrenme meşgale zamanları olduğunu bildirdi. Tek cinsiyetli sınıflarda, kızlar daha sık öğretmenlerine yaklaştı ve karma sınıflara nazaran daha fazla soru sordu. Tek cinsiyetli sınıflarda kızlar, karma sınıflardakilere kıyasla %47.3 daha fazla aktif katılım gösterdi.

Osborne, Bauer ve Sutliff (2002) karma ya da tek cinsiyetli sınıfları için yapılan tercihlerin, durumsal tabanlı olduğunu buldu. Her ne kadar, öğrenciler karşı cinsten üyeler ile etkileşim içinde olmaktan zevk alsa da, karşı cinse yakınlık esnasında, kişisel konulardaki gizliliğin korunması hususunda endişeleri vardı. Kızlar, kendileri ile ilgili konuları açıkça konuşmak istemediklerini belirttiler, nitekim karşı cinsin üyelerinin onlara ayıplayan gözlerle bakmalarını istemiyorlardı. Kızlar, erkeklerin aktivite sırasında gösterdiği çaba ve işbirliği düzeylerinden memnun değildiler. Kızlar, erkeklerin daha az işbirliği yaptığından yakınırken, erkekler de kızların aktivite sırasında yeterli çaba göstermediğinde şikâyetçiydiler. Her iki cinsiyette de, futbol ve güreş sporlarının, sadece erkeklerden oluşan bir sınıf için daha uygun olduğunda hemfikirdi, ancak cimnastik ve voleybol gibi esneklik ve düşük yoğunluklu aktivitelerin de, sadece kızlardan oluşan bir sınıf için daha uygun olduğunda da anlaşmışlardı.

Derry (2002), beden eğitimi dersinde, öğrencilerin bir eş seçimi zorunluluğu verildiğinde genellikle hemcinslerini seçme olasılıklarının daha yüksek olduğu

sonucuna varmıştır. Bu çalışmadaki kızlar, daha düşünceli olmaları ve aynı yetenek düzeyinde olmaları sebebi ile, kendi hemcinslerindeki eşleri seçme eğilimindedirler. Ayrıca kızlar da, atletik üstünlük duygularını tanıırken, yanı sıra birçok kız, sindirme duygusunu hissetmelerine sebep olan erkekler ve kadınlar arasındaki bariz fiziksel büyüklük ve güç farklılıklarından dem vurmıştır.

Treanor, Graber, Housner ve Wiegand (1998), ortaokul öğrencilerinin algılarını incelemiş ve erkeklerin, kızlara göre daha fazla beceri, güç ve kas dayanıklılığına sahip olduklarını düşündükleri sonucuna varmıştır. Kızlar ise kendilerini erkeklerden daha kilolu olarak algılamaktadırlar. Kızlar 6. ve 8. sınıf arasında beden eğitimi dersinden aldıkları keyifte bir sistematik düşüş sergilerken, erkekler ise, genel olarak, beden eğitimi dersini kızlardan çok daha eğlenceli bulmuştur.

3.8.2. Müfredat Hususları

Greenwood ve Stillwell (2001), karma ve tek cinsiyetli beden eğitimi deneyimleri sağlamanın, mantıklı görünüyordu olduğu hususunda anlaştılar. Kendi bulguları ışığında, her iki cinsiyette de, karma sınıflarda, masa tenisi, atletizm ve voleybol oynanabileceğinde anlaştılar. Erkekler, sadece erkek sınıflarında, okçuluk, basketbol, futbol, güreşi tercih etti. Kızlar basketbol, yüzme, tenis, voleybol ve cimnastik gibi faaliyetler için sadece kızlardan oluşan sınıfları tercih etti. Literatürden elde edilen kanıtlar, ortaokul öğrencileri arasında tercihlerin geniş bir yelpazede olduğunu bildirmiştir. Okul müfredatları, hem bir karma eğitim hem de tek cinsiyetli eğitim perspektifinden yapılandırılmış sınıfları sunarak, tercihlerinde bu çeşitliliği hitap edebilir.

3.9. Beden Eğitimi Dersinde Tek Cinsiyet ve Karma Uygulamalarında Öğretmen Tercihleri

Kızların karma beden eğitimi derslerinde yaşadıkları diğer bir endişe verici durum, aktivite ortamının erkek kontrolünde olması ve kızların iştirakinin de bu sebeple kısıtlı olmasıdır (Derry ve Phillips, 2002).

Kız ve erkeklerin çoğu beden eğitimi aktivitelerinde karma cinsiyetli gruplaşmaları güçlü şekilde tercih ettiklerini bildirmiştir. Dahası beden eğitimi derslerinde karma ve tek cinsiyetli ortamlara dair üniversite beden eğitimi

öğretmenlerinin görüşlerini de belirlemek önemlidir çünkü onlar beden eğitimi dersine girecekleri hazırlamada öncelikli sorumlu kişilerdir. (Hill ve Cleven, 2005; Hannon ve Ratliffe, 2007).

Bu araştırma önemli olarak değerlendirilmektedir çünkü ortaöğretim okulu beden eğitimi öğretmenleri ortaöğretim okulu öğrencilerinin öğrenebileceği ortamı yaratırlar ve bu ortamda öğrencilerle zamanın çoğunu geçirirler. Beden eğitimi derslerinde öğrencileri gruplamak için en etkili yolu bulma konusunda uzmanları göz önünde bulundurmalıdırlar. Ayrıca, beden eğitimcileri tek cinsiyetli ve karma beden eğitiminin etkililiğini doğru bir şekilde değerlendirmeli ve öğrencilerin cinsiyet açısından ayırmak gerektiği belirli birimleri nitelendirmelidirler. Öğretmenlik adaylarının eğitim dersleri sırasında aldıkları bilgiler, hizmet-öncesi eğitimler sırasında ortaöğretim okulu beden eğitimi öğretmenlerinden aldıkları bilgiler ve daha öncesine ait öğretmenlik deneyimleri açısından örtüşme olup olmadığını belirlemek mümkündür.

Ortaöğretim okulu beden eğitimi öğretmenlerinin üçte ikisinden fazlası futbol ve basketbol hariç tüm aktivitelerin karma formatta sunulması gerektiğini belirtmişlerdir. Tekli ya da ikili spor aktiviteleri açısından beden eğitimi derslerinde karma oluşturulan gruplara yönelik destek mantıklıdır çünkü bunlar geleneksel olarak da toplumda karma katılımlı bir doğaya sahiptirler, örneğin, golf, raket aktiviteleri, dans, bowling ve mesafe koşusu (Hill ve Cleven, 2005). Özellikle, bu doğaya sahip aktiviteler basketbol futbol gibi temas sporlarıyla karşılaştırıldıklarında birinin diğeriyle yarışması açısından fiziksel teması gerektirmezler. Bu yüzden temas gerektirmeyen aktivitelerin yaşam süresi boyunca cinsiyet açısından karma olabileceği olasılığı bunları karma bir ortamda öğretmeyi daha anlamlı bir seçenek haline getirir. Ayrıca, diğer sosyal tesis aktivitelerinin katılımcıları (paraşüt, takım kurma, ip atlama ve dans) genellikle tek cinsiyetli ya da karma olsun iyi performans gösterirler. Karma olarak sınıflandırılan aktiviteler (akrobasi, okçuluk, dans, hedef koşusu ve ip atlama) normalde rekabet temelli olarak değil beceri geliştirme şeklinde öğretilir.

Ortaöğretim okulu beden eğitimi öğretmenleri tek cinsiyetli beden eğitimi derslerinde hem kızların hem de erkeklerin beceri gelişimi ve sosyal destek açısından

daha fazla fayda sağladıklarını belirtmişlerdir. Bu bulgular, kızların karma beden eğitimini tercih etseler de tek cinsiyetli ortamlarda daha iyi beceri ve bilişsel öğrenmesi ve öz saygı ve yeterlilik geliştirebileceklerini söylemişlerdir. Derry ve Phillips (2004) ve Garcia (1994). Fakat bu çalışmadaki katılımcılar fiziksel beceri ve sosyal gelişim açısından kızlar ve erkekler arasında ayırım yapmamıştır tek cinsiyetli sınıflarda her iki cinsiyet açısından da avantajlar belirtmişlerdir. Sonuçlar ayrıca hem kızların hem de erkeklerin tek cinsiyetli beden eğitimi derslerinde daha ilgili olduklarını, daha çok öğrendiklerini, daha güvende hissettiklerini söyleyen Sinclair (2000) ile uyumludur.

Ortaöğretim okulu beden eğitimi öğretmenlerinin yüksek bir yüzdesi karma beden eğitimi derslerinde güvenlik meselesini belirtmişlerdir. Bu oluşabilir çünkü çoğu ortaöğretim beden eğitimi müfredatları bazı fiziksel etkileşim aktiviteleri içermektedir (Hill ve Cleven, 2005). Katılımcıların cinsiyet açısından farklı grupları önerdiği en yüksek yüzdeye sahip iki aktivitenin temas-etkileşimli ve potansiyel açıdan en tehlikeli aktivitelerin (futbol ve basketbol) olması şaşırtıcı değildir. Futbol, çoğu kız ve erkekler arasındaki uzunluk, ağırlık ve üst beden farklılıklarından dolayı karma cinsiyetli bir sınıf için zordur. Ayrıca, futbol ve basketbol oluşabilecek uygunsuz dokunma potansiyellerine sahip branştır ki bu da öğrencilerin düşmesine ya da yanlışlıkla dirsekten vurmasına neden olabilir. Karma cinsiyetli derslerdeki sert oyunlar meselesi kızların tek cinsiyetli beden eğitimi derslerinde daha iyi performans gösterdiklerini ve daha az yaralanma korkusu duyduklarını bildiren Sinclair (2000) ile tutarlıdır. Ayrıca, katılımcıların tek cinsiyetli beden eğitimini desteklemeleri aynı derslerde kızlar gibi erkeklerin katıldığı takım sporlarında var olan oldukça rekabet içeren ortamları ortadan kaldırarak kızlar tarafından katılı artırmaya yönelik bir yol olarak yorumlanabilir. Ayrıca, beden eğitiminde karma gruplaşmaların erdemliliği konusunda bazı kafa karışıklıkları olabilir çünkü kızlar ve erkekler okullar arası spor programlarında cinsiyetlerine göre ayrılırlar ve çünkü bu bazı spor aktivitelerinin bazıları beden eğitimi derslerinde üniteler olarak önerilir. Treanor ve ark. (1998) güz döneminde karma eğitime katılan ve bahar döneminde ise erkek ve kız öğrencilerin ayrı olarak derse katıldığı 466 ilköğretim ikinci kademe öğrencisi üzerinde bir araştırma yapmışlardır. Öğrencilerin yıl boyunca yaptıkları aktiviteleri yansıtan ve isimsiz olarak doldurulan bu envanter, asıl olarak, öğrencilerin beden eğitimine

ilişkin duydukları ilgileri ile ilgili görüşlerini ortaya koymak, algıladıkları yetenekleri ve karma ya da ayrı olarak işlenen beden eğitimi ile ilgili tercihlerini ölçmeyi amaçlamışlardır.

Öğretmenler, tek cinsiyetli sınıf ortamında, katılım oranlarının yüksek olduğunu, öğretmek için daha fazla zaman kaldığını ve bu sayede daha yüksek yetenek seviyelerine çıkabildiğini, yeteneklerini sergilemekten çekinmedikleri yeni bir şeyler denemekten daha az korktuklarını, baskısız, derslerin daha eğlenceli geçtiğini, ergenlik çağındaki kızların tek cinsiyetli eğitim ortamlarını tercih ettiklerinden hemfikirlerdir. Karma sınıf ortamını idare edebilmek için çok zaman harcadıklarını bu zamanın çoğunun erkeklerin konu dışı tavır ve kaba davranışlarını kontrol etmekle geçtiğini ifade etmişlerdir.

4. AİLELERİN BEDEN EĞİTİMİ DERSİNE İLİŞKİN TUTUMLARI

Spor yapma ve spora başlama üzerinde ailenin etkisi, en önemli faktör olarak gösterilmesine rağmen ülkemizde yapılan çalışmalar daha çok meslek, gelir, yas ve cinsiyet değişkenleri ile spor yapma alışkanlığı arasındaki ilişkiler üzerine yoğunlaşmıştır. Bu açıdan bakıldığında, ana-babaların çocuklarının beden eğitimi ve spor aktivitelerine katılımına yönelik tutum ve beklentilerinin tespit edilmesinin önemi de ortaya çıkmaktadır. Çünkü aile, sosyal dünyayı ve spor dünyasını görmeyi sağlayan ilk birimdir. Ailenin sosyalizasyon üzerindeki ilk ve güçlü etkisi, çocuğun spora katılıp katılmayacağını ve katılıyorsa da nasıl spor yapacağını belirlemektedir. (Küntay 1991)

Bir çok toplumda olduğu gibi, Türk toplumunda da kadın ve erkek toplumsal cinsiyet rollerinin öğrenilmesinde, toplumsallaşma sürecinde büyük rollere sahip olan aile ve okul önemlidir (Kağıtçıbaşı 1982). Örneğin, sporun toplumsallaşma sürecindeki önemine dair, erkek çocuklarının kendi erkekliklerini geliştirebilmeleri için spora katılımları aileler tarafından teşvik edildiği, kız çocuklarının ise vücutlarını korumaları ve kadınsı özelliklerini kaybetmemeleri için yarışma sporlarından uzak tutulduğu söylenir.

Araştırma sonuçları, ana-babaların, çocuklarının beden eğitimi dersine katılımına yönelik tutumları ile çocuklarının okudukları sınıf değişkeni arasında anlamlı bir farklılığın olduğunu göstermiştir. Buna göre çocukları 6. sınıfta okuyan

ana-baba tutumlarının, çocukları 8. Sınıfta okuyan ana-babalara göre daha olumlu olduğu tespit edilmiştir. Sınıf seviyesi büyüdükçe tutumların olumsuz doğru kayma eğiliminde olmasında akademik kaygıların etkili olduğu varsayılabilir. Liselere giriş sınavı nedeniyle önceliklerin değişmesi, çocukların ve ana-babaların aşırı bir şekilde sınavlara odaklanması, dolayısıyla boş zaman kavramının ortadan kalkması ve sporun akademik başarıyı düşüreceği endişesi; sınıf seviyesi büyüdükçe ana-babaların çocuklarının beden eğitimi dersine katılımına yönelik tutumlarını olumsuz yönde etkiliyor olabilir. Araştırmada elde edilen bir diğer sonuç; ana-babaların, çocuklarının beden eğitimi dersine katılımına yönelik tutumlarıyla çocuklarının beden eğitimi öğretmenlerinin cinsiyeti arasında anlamlı bir farklılığın olduğudur. Çocuklarının beden eğitimi öğretmeni bayan olan ana-babaların puanlarının, çocuklarının beden eğitimi öğretmeni bay olan ana-babaların puanlarından daha yüksek olduğu tespit edilmiştir. Bayanların doğal olarak erkeklere göre daha duygusal olmaları nedeniyle daha şefkatli ve daha güler yüzlü olmaları, otorite ve disiplin açısından çok katı olmamaları, not verme konusunda daha cömert davranmaları ve özellikle kız çocuklarının derslerde kendilerini daha rahat hissetmelerinin bu sonuçların oluşmasında etkili olduğu söylenebilir. Yapılan bir çalışmada, beden eğitimi öğretmeni bayan olan öğrencilerin lehine bazı sonuçlara ulaşılmıştır. “Öğretmenim beni motive eder” ifadesine öğretmeni erkek olanlar %49 oranında katıldıklarını belirtirlerken, beden eğitimi öğretmeni bayan olanlar %87,6 oranında katıldıklarını belirtmişlerdir. Benzer şekilde ‘Öğretmenim konuları iyi bir şekilde açıklar’ ifadesine %50’ye %94,3 oranında katıldıklarını belirtmişlerdir. ‘Öğretmenim beni sinirlendiriyor’ ifadesine ise öğretmeni erkek olanlar %24, öğretmeni bayan olanlar ise %19 oranında katıldıklarını belirtmişlerdir. Araştırma sonuçlarına göre; ana-babaların spor yapıyor olmaları, çocuklarının beden eğitimi dersine katılımına yönelik tutumlarını olumlu yönde etkilediği görülmektedir. Spor yaptığını belirten ana-babaların puanları, spor yapmadığını belirten ana-babaların puanlarından daha yüksek bulunmuştur. Tutumların en kuvvetli boyutu davranışsal boyuttur. Buradan hareketle spor yapmayı bir davranış haline dönüştüren ana-babaların, çocuklarının beden eğitimi dersine katılımına yönelik tutumları da, doğal olarak daha olumlu olacaktır. Araştırma sonuçları; ana-babaların çocuklarının beden eğitimi dersine katılımına yönelik tutumları ile sporla ilgili Televizyon (TV)

programlarını seyretme sıklığı arasında anlamlı farklılıklar olduğunu göstermektedir. Programları seyretme sıklığını “Çoğu Zaman” ve “Bazen” diye belirten ana-babaların tutumları, seyretme sıklığını ‘Hiçbir Zaman’ diye belirten ana-babaların tutumlarından daha olumludur. Sporla ilgili TV programlarını seyretmek, kişinin spora karşı olumlu yönde bir tutumu olduğunu gösterir. Spor ve beden eğitimi arasındaki yakın benzerlik de düşünüldüğünde bulguların bu yönde çıkmasının doğal bir sonuç olduğu söylenebilir. Çocuk üzerinde belirli bir yaşa kadar annenin etkisinin daha fazla olduğu göz önünde bulundurularak, sporun toplum geneline yayılması ve büyük bir çoğunluk tarafından yapılır hale gelmesi için özellikle kadının spora ilgisini arttırmak ve aktif olarak sporun içinde yer almasını sağlamak gerekir. Ayrıca bayanların spor müsabakalarını ücretsiz olarak izlemelerine imkân verecek düzenlemeler yapılarak spor ortamı içinde bulunmaları da sağlanmalıdır. (Öncü ve Güven, 2011).

Ülkemizdeki genel eğitim politikası; çocukların sadece spor alanında değil, tüm alanlarda sosyal faaliyet imkânlarını kısıtladığı için yeniden düzenlenmeli ve bu yöndeki olumsuzluklar azaltılarak genel eğitimi aksatmayacak şekilde öğrencilerin okul içi ve okul dışı spor yapma olanakları genişletilmelidir.

- Aile, okul ve spor kulüpleri arasında koordinasyonu sağlayacak birimler kurularak verimli bir şekilde işletilmelidir. Sportif anlamda başarılı öğrencilerin aileleri de ödüllendirilerek teşvik edilmelidir.
- Ailelerin de beklentileri dikkate alınarak beden eğitimi öğretmeni yetiştirme politikaları yeniden ele alınıp düzenlenmeli, ayrıca bayan beden eğitimi öğretmeni yetiştirmeye ve istihdam alanlarını genişletmeye yönelik çalışmalar yapılmalıdır.
- İlk eğitim ile birlikte spor sevgisi de çocuğa aile ortamında verilmelidir. Örneğin; ana-babalar okul yaşından önce çocuklarının elinden tutup onları spor salonlarına, yarışmalara, maçlara götürmelidir.
- Ana-babalar, çocukların beden eğitimi ve spor aktivitelerine katılımları açısından bir örnek oluşturacak şekilde spor yapmalı veya kendileri de

fiziksel olarak etkinlikte bulunmalıdır. Bu bağlamda çocukların spora katılmaları desteklenmeli ve ödüllendirilmelidir.

- Bundan sonra yapılacak olan çalışmalarda, farklı kademelerde öğrenim gören öğrenci ebeveyn grupları üzerinde de uygulamalar yapılabilir.

Bir çocuğun sosyalleşmesini sağlayan araçlar; başta ailesi olmak üzere, komşuları, oyun arkadaşları, okul arkadaşları, öğretmenleri ve kitle iletişim araçlarıdır. Kişilerin beden eğitimi ve spor etkinliklerine katılmaları üzerinde en kuvvetli etki gösteren faktörler ise; aile, birincil gruplar, referans grupları, meslekleri, gelirleri, yaşları, cinsiyetleri ve serbest zaman faaliyetlerine imkân verecek ortamın varlığı şeklinde sıralanmaktadır. Ailelerin beden eğitimi ve sporla ilgili olması, çocuğun bu aktivitelere katılımında hatta fiziksel aktivitelerin toplumun çoğunluğunca yapılmasında da olumlu bir etkidir. Bireylerin beden eğitimi ve spor dünyasını görmesini sağlayan ilk birim ailedir. Ailenin sosyalleşme üzerindeki bu etkisi, çocuğun beden eğitimi ve spor aktivitelerine katılıp katılmayacağını ve katılıyorsa da ne şekilde katılacağını belirlemektedir. Çocukların beden eğitimi ve spor aktivitelerine katılımı, büyük ölçüde ana-babalarının konuya olan bakış açısıyla ilgilidir. Ailelerin bu konudaki yaklaşımı, çocuklarının bu aktivitelere katılıp katılmamaları noktasında neredeyse en belirleyici unsurdur. Bazı aileler, beden eğitimi ve sporun çocuk gelişimi ve sosyalleşme süreci üzerindeki olumlu etkisinin bilincinde olup çocuklarının bu aktivitelere katılımını desteklerken çoğu aile ise; çocuklarının bu faaliyetlere katılımına sıcak bakmamaktadır (Güven 2006).

4.1. Ailenin Akademik Kaygıları

Toplumumuzda genel bir kanı haline gelen sporun akademik başarıyı olumsuz yönde etkilediği fikri ve sakatlanmalara neden olduğu düşüncesi, ailelerin çocuklarının beden eğitimi ve spor aktivitelerine katılımına yönelik olumsuz tutum sergilemesinde başlıca etkenler olarak karşımıza çıkmaktadır (Güven ve Öncü 2006).

Sporun akademik başarıyı olumsuz yönde etkilediğine dair çok net bulgular olmamakla birlikte aksine pek çok araştırmada, beden eğitimi ve spor etkinliklerine katılımın akademik başarı üzerinde olumlu etkileri bulunduğu yönünde sonuçlar elde edilmiştir. Ancak gerekli bilinçlendirmenin yapılmaması ve eğitim sisteminin

akademik ve spor yaşamının birlikte yürütülmesine yeteri kadar müsait olmaması, ailelerde bu yönde olumsuz fikirler oluşmasına neden olmaktadır. Akademik yaşamla spor yaşamının birlikte sağlıklı bir şekilde yürütülebileceğinin en güzel örneği; dünyanın en kaliteli basketbol ligi NBA'in uygulamalarıdır. Beden eğitimi öğretmenleri okul takımlarını oluştururken bu yönde oldukça problem yaşadıklarını, öğrenciler istese bile ailelerinin buna müsaade etmediğini, okul yönetimlerinin de bu durum karşısında kayıtsız kaldığını belirtmişlerdir. Genelde eğitim seviyesi yüksek olan çocukları Anadolu liselerinde okuyan öğrencilerin ana-babaları bile, spor faaliyetlerinin çocuklarının derslerini olumsuz yönde etkileyeceği düşüncesiyle çocuklarının okul takımlarına girmesini istememektedirler (Çağlayan 2004).

4.2. Sakatlanma ve Yaralanma Kaygısı

Beden eğitimi ve spor aktiviteleri, yaralanma, hastalanma ve sakatlanma riski taşıyan aktivitelerdir. Bu nedenle, bazı aileler çocuklarının bu aktivitelere katılımına müsaade etmemekte müsaade edenler de bu konuda ciddi şekilde kaygı duymaktadırlar.

Cinsiyet Türk toplumunda erkeklerin sportif etkinliklere katılmalarına bayanlara kıyasla daha sıcak bakılmıştır. Kız çocukları sportif faaliyetlerde, fiziksel özellikleri ve geleneksel sebeplerden dolayı hep ikinci planda kalmışlardır. Bu da aktif bayan sporcu sayısının düşmesine ve geleceğin anneleri olacak kişilerin spor konusunda eğitilmelerinin engellenmesine sebep olmaktadır. Bir toplum içinde kadının spora katılımı, kadının o toplum içerisindeki genel statüsünün bir yansımasıdır. Her konuda olduğu gibi, sporda da cinsiyet üstünlükleri söz konusudur.

Spor dallarında, farklı yüzde performans düzeyleri ile bir dominant taraf mevcuttur. Ancak gelişim düzeyleri farklı toplumlarda bu konuya olan bakış açısı değişmekte, endüstrileşmiş ülkelerde kadınların spora katılım oranı fazla iken gelişmekte olan ülkelerde ise bu oran düşüktür. Çünkü bu toplumlarda kadın, hala dişi cinsin yalnızca doğurganlık için yaratıldığı, ter yerine parfüm kokması, aktif yaşam yerine pasif yaşamı seçmesi düşünülmektedir. Spora katıldığında ise, kadının tenis, yüzme, paten gibi artistik ve estetik branşları seçmesi önerilmektedir. Kadın hareketleriyle birlikte belirli ölçüde sosyal değişim sağlanmasına rağmen hala yarışma sporlarına katılımda, çalışma ve boş zamanları değerlendirmede sporun yer

alışı bakımından kadın ve erkekler arasında büyük farklılıklar vardır. Ancak belli bir sosyo-ekonomik ve kültürel seviyeye sahip aileler, kız çocuklarının spor yapması için çaba sarf etmekte ya da kendisi geçmişte spor yapmış anneler kız çocuklarını spor yapmaya teşvik etmektedir. Buna rağmen spora başlayan kız çocuklarının spor yapma süreleri ve düzeyleri yine toplumun yapısına bağlı olarak erkek çocuklara kıyasla daha düşük olmaktadır spor yapmış anneler kız çocuklarını spor yapmaya teşvik etmektedir. Buna rağmen spora başlayan kız çocuklarının spor yapma süreleri ve düzeyleri yine toplumun yapısına bağlı olarak erkek çocuklara kıyasla daha düşük olmaktadır (Kayıkçı 2006).

4.3. Sosyo-Ekonomik Durum

Bir toplumun tüm hayat biçimi olarak ifade edilebilen sosyo-ekonomik yapı, toplum içinde insanların ilişkilerini belirlemekte ve toplumsal grupların oluşmasına neden olmaktadır. Bu durum, spor branşlarının seçiminde de görülmektedir. Spor branşları genellikle sosyo-ekonomik yapılarına göre seçilmektedir. Kişiler ister istemez, kültürlerine ve ekonomik güçlerine göre doğup büyüdüğü çevrede talep gören ve benimsenen spor branşlarına yönelmektedirler.

Ailelerin sosyo-ekonomik durumları da çocukların beden eğitimi ve spor etkinliklerine katılımı üzerinde oldukça önemli bir rol oynamaktadır. Özellikle çocukların hangi spor dalı ile ilgilenecekleri noktasında bu durum en belirleyici unsurlardan birisidir. Örneğin atletizm, futbol gibi spor branşları ailelere ekonomik yönden pek fazla yük getirmezken tenis, kayak gibi spor dallarında ise durum tersi yöndedir (Kılıçgil 2003).

4.4. Beden Eğitimi Dersinin Değeri

Beden eğitimi dersi, genel eğitimin tamamlayıcısı ve ayrılmaz bir parçasıdır. Aynı zamanda organizmanın bütünlüğü ilkesine dayalı olarak kişiliğin eğitilmesidir. Öğrencilerin gelişim özellikleri göz önünde tutularak; onların fert ve toplum yönünden sağlıklı, mutlu, iyi ahlaklı ve dengeli bir kişilik sahibi, yapıcı, yaratıcı ve üretken, milli kültür değerlerini ve demokratik hayatın gerektirdiği davranışları kazanmış fertler olarak yetiştirilmeleri için en önemli araçtır (Harmandar 2004).

Beden eğitimi dersi, çocuğun içindeki saldırganlığın ve geçimsizliğin törpülenmesi ya da yetişkinin günlük yaşamındaki tek dizeliğin verdiği gerginliğin giderilmesinde etkilidir. Çocuğun oyun içinde, oyun kurallarına göre hareket etmeyi öğrenmesi, yasaları daha kolay tanımasını ve daha uyumlu bir kişi olarak toplumda yer almasını sağlar. Oyun içerisinde takım arkadaşlarıyla birlikte ortaklaşa başarı için uğraş verir. Kendine takımına zararlı olabilecek davranışlardan kaçır ve disipline olur (Harmandar 2004).

Ayrıca anayasanın 59.maddesinde “Devlet, her yaştaki Türk vatandaşlarının beden ve ruh sağlığını geliştirecek tedbirleri alır. Spor kitlelere yayılmasını teşvik eder devlet başarılı sporcuyla korur.” diyerek konunun önemi açıkça belirtilmiştir. Bu sebeple öğrencilere beden eğitimi dersi sevdirmeli, öğrenimleri sırasında ve hayat boyu severek ve isteyerek spor yapma alışkanlığı kazandırılmalıdır. Burada okul yöneticilerine, beden eğitimi öğretmenlerine ve öğrenci velilerine büyük görevler düşmektedir. Okul yöneticileri gerekli desteği vererek gerekli olan ilgiyi gösterirse, öğretmen, mesleğinin gerektirdiği gibi dersinin kazanımlarını öğrenciye verirse, öğrenci velisi de bunu destekler ve okul dışında da öğrencisini yönlendirirse öğrenci hem sosyal hayatta hem de okul hayatında başarılı olacaktır ve gerekli olan fiziksel hareketliliği de kazanacaktır (Çöndü 2004).

Sadece veliler değil, okul yöneticileri ve eğitim yöneticileri de el el vermiş “beden eğitimi dersinin fen ve sosyal derslerinin yanında önemsiz olduğu”, hatta “Hocam beden eğitimi dersinde de 4 verilir mi, yahu” gibi ifadeler beden eğitimi dersinin ne kadar önemsizleştirildiğinin göstergesidir. Oysa Atatürk ile birlikte psikoloji bilim dalının da ifade ettiği gibi sağlam kafa sağlam vücutta bulunur. Maalesef ülkemizde resim, müzik ve beden eğitimi dersi de hak ettiği değere sahip değildir. Bunların önemli bir göstergesi de okullarımızda beden eğitimi dersinin yazın bahçede kışın da sınıfta sıraların arasında yapılması zorunluluğun olmasıdır. Beden eğitimi dersine alınamayan, malzeme, yapılamayan yatırım ise bu derse verilen önemi de gösteren başka hususların başında gelmektedir.

5. GEREÇ VE YÖNTEM

Bu bölümde araştırmanın amacı, araştırmada yer alan değişkenler, araştırmanın evren ve örnekleme, çalışmada kullanılan veri toplama araçları, verilerin toplanmasına yönelik işlemler ve elde edilen verilerin çözümlenmesinde kullanılan analiz yöntemleri açıklanacaktır.

5.1. Araştırmanın Amacı

Araştırmanın amacı ülkemizdeki beden eğitimi öğretmenleri, öğrenciler, öğrenci velileri ve üniversitelerin beden eğitimi ve spor yüksekokulu öğretim elemanlarının da beden eğitimi derslerinin tek cinsiyetli ya da karma olması durumuna yönelik paydaş algılarını belirlemektir. Bu ana amaç doğrultusunda aşağıdaki alt problemlere cevap aranacaktır;

1. Beden eğitimi öğretmenlerinin beden eğitimi dersinin tek cinsiyetli ya da karma olmasına ilişkin tutumları ne düzeydedir?
2. Ortaokul ve lise öğrencilerinin okullardaki beden eğitimi dersinin tek cinsiyetli ya da karma olması durumuna ilişkin tutumları ne düzeydedir?
3. Üniversitelerin Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulunda ki öğretim elemanlarının, okullardaki beden eğitimi dersinin tek cinsiyetli ya da karma olması durumuna ilişkin tutumları ne düzeydedir?
4. Öğrenci velilerinin okullardaki beden eğitimi dersinin tek cinsiyetli ya da karma olması durumuna ilişkin tutumları ne düzeydedir?

5.2. Araştırmanın Evreni ve Örnekleme

Araştırma evrenini Türkiye'deki ortaokullardaki beden eğitimi öğretmenleri, öğrenciler, öğrenci velileri ve mevcut beden eğitimi ve spor yüksekokullarındaki öğretim elemanları oluşturmaktadır. Çalışmada, evrenin genişliği bilindiği durumda belirli bir olayın yüzdesi ya da bir değişken üzerindeki ortalaması belirlenmiş bir hassasiyetle kestirilmesi amaçlanmadığı için, örneklem sayısını belirlerken evren sayısına bağlı örneklem hesabı yöntemleri kullanılmamıştır. Örneklem grubu için $n = Nt2pq / [d2(N-1) + t2pq]$ formülü kullanılarak en uygun örneklem grubu belirlenmiştir. Çalışma bulgularının evrene ve diğer popülasyonlara genellenebilirliğini artırabilmek amacıyla örneklem tabakalı örnekleme yöntemiyle

seçilmiş Türkiye'deki okullara göre tabakalanmıştır. Ayrıca ulaşılabilecek örneklem büyüklüğünün uygun istatistiksel analizler için gerekli minimum örneklem büyüklüğü sağlanmasına özen gösterilmiştir. Bu çalışmada kullanılacak olan istatistiksel analizlerden en büyük örnekleme ihtiyaç duyan yapısal eşitlik modellemesidir. Bu çalışmada test edilecek yapısal eşitlik modelinde 4 serbestçe kestirilecek parametre (öğretmen, öğrenci, veli, öğretim elemanı) bulunduğu için ulaşılabilecek minimum örneklem büyüklüğü 1560 kişi olarak hesaplanmıştır. Kayıp verilerinde olabileceği göz önüne alınarak çalışma 2116 kişilik bir örneklem üzerinden gerçekleştirilmiştir. Bu araştırmanın gönüllü popülasyonunu random yöntemi ile Türkiye'nin çeşitli illerinde yer alan ilkökul, ortaokul ve lise öğretmenleri ve öğrencileri oluşturmaktadır. Öğrenciler, öğretmenler ve veliler, 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12 sınıflardan rastgele (random) yöntemle gönüllülük esasına göre seçilmişlerdir. Ayrıca üniversitelerin Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokullarında görev yapan öğretim elemanları araştırmada yer almışlardır. Evrenden hareketle maksimum öğrenci, öğretmen, akademisyen ve velilere ulaşılmaya çalışılacaktır.

Tablo 1. Katılımcıların gruplara ve cinsiyetlere göre dağılımı.

Grup	N	%	Cinsiyet	N	%
Akademisyen	204	10%	Erkek	139	68%
			Kadın	65	32%
Öğrenci	1083	51%	Erkek	556	51%
			Kadın	527	49%
Öğretmen	221	10%	Erkek	168	76%
			Kadın	53	24%
Veli	608	29%	Erkek	449	74%
			Kadın	159	26%
Toplam	2116		Erkek	1312	62%
			Kadın	804	38%

Tablo 1'de yer alan bilgilere göre; araştırmaya 1312'si Erkek (%62), 804'ü Kadın (%38) olmak üzere toplam 2116 kişi katılmıştır. Katılımcıların 204'ü (%10) akademisyen, 1083'ü öğrenci (%51), 221'i öğretmen (%10), 608'i ise öğrenci velisidir (%29). Katılımcı gruplarının cinsiyetlere göre dağılımı yine Tablo 1'de görülmektedir.

5.3. Veri Toplama Araçları

Ölçme Aracının Yapısı: Araştırmada veri toplama aracı olarak Hill ve ark. (2012) tarafından geçerlik ve güvenilirlik çalışması yapılmış ölçek kullanılmıştır. Ölçek dört bölümden oluşmaktadır. Ölçeğin birinci bölümde, cinsiyet, mesleki deneyim, derse girdiği öğretim kademesi ve diğer demografik bilgiler (öğretmen, öğrenci, veli ve öğretim elemanı için ayrı ayrı) yer almıştır. İkinci bölümde, “kız öğrencilerle erkek öğrencileri ayırdığınız ya da ayrılması gerektiğini düşündüğünüz spor aktivitelerini işaretleyiniz” ifadesinin bulunduğu ve 56 değişik aktivitenin yer aldığı kısım bulunmaktadır. Ölçeğin üçüncü bölümü, beden eğitimi dersinin karma (kızlı erkekli) yapılması lehinde 10 önermenin bulunduğu ve bu önermelere katılıp katılmadığının işaretlenmesi istenilen kısımdan oluşmaktadır. Dördüncü bölümde ise Beden Eğitimi derslerindeki aktivitelerde kız ve erkek öğrencileri ayrı ayrı gruplandırma gereğini destekleyen 11 önerme ve bu önermelere katılıp katılmadığı istenmektedir.

Ölçme Aracının Türkçe’ye Çevrilmesi: Yazar izni alınan(Ek 5) İngilizce orjinal ölçek maddeleri; alanda uzman, İngilizce yeterlilik düzeyleri yüksek olan üç öğretim üyesi tarafından, birbirlerinden bağımsız olarak İngilizce’den Türkçe’ye çevrilmiştir. Elde edilen bu üç çeviri araştırmacılar ve bir Türkçe dil uzmanı tarafından karşılaştırılmış ve söz konusu maddeyi en iyi ifade ettiği düşünülen çeviriler benimsenmiştir. Böylece ölçeğin Türkçe ilk formu oluşturulmuştur. Ölçeğin oluşturulan bu ilk Türkçe hali tekrar alanda uzman İngilizce yeterlik düzeyi yüksek üç öğretim üyesi tarafından birbirinden bağımsız olarak İngilizce’ye çevrilmiştir. Türkçe’den İngilizce’ye çeviri yapan bu üç öğretim üyesi, İngilizce’den Türkçe’ye ilk çeviriyi yapan kişilerden oluşmamıştır. Yeniden oluşturulan bu üç İngilizce ölçek kendi aralarında ve orjinal İngilizce ölçek ile kıyaslanmış olup anlam bakımından aralarında yüksek tutarlılık saptanmıştır. Bu aşamadan sonra Ölçeğin Türkçe haline karar verilmiştir. Ölçekteki maddelerin basit anlaşılır ifadeler olmasına özen gösterilmiştir. Son şekli verilen ölçek formu üzerinde geçerlik ve güvenilirlik analizleri yapılmıştır.

Test-tekrar test güvenirliliği: Güvenirliliği tespit etmenin bir yolu, ölçme aracını yanıtlayan kişinin bu araç tekrar uygulandığında, aynı şekilde yanıtlayıp yanıtlanmadığını tespit etmektir. Test-tekrar test güvenirliliği, bir ölçme aracını aynı

gruba, aynı koşullarda iki ayrı uygulamada verip, sonra bu iki uygulamada elde edilen puanların korelasyonunu hesaplanarak bulunmaktadır. Uygulamalar arasındaki süre, önemli derecede hatırlamaları önleyecek kadar uzun, ölçülecek özellikte değişmeler olmasına izin vermeyecek kadar kısa zaman aralığında olmalıdır (Ercan ve ark., 2004). Bu çalışmada bu parametre göz önüne alınarak tekrar test, 3-7 gün arasındaki dönemde uygulanmıştır. Eğer ilk test ile tekrar test puanları arasındaki korelasyon yüksekse ölçme aracının güvenilir olduğu kabul edilmektedir. İlk değerlendirmede Tek Cinsiyet ve Karma eğitim ölçeğinin formu doldurtulmuştur. En geç bir hafta sonra, aynı Tek Cinsiyet ve Karma Eğitim Ölçeği katılımcılar tarafından tekrar cevaplanmıştır.

Yapı Geçerlik: Birbiriyle ilgili olduğu düşünülen belli öğelerin ya da öğeler arasındaki ilişkilerin oluşturduğu bir yapıdır. Sonuçta ölçme aracının ölçtüğünü iddia ettiği teorik yapıyı ölçtüğünün ispatlanmasını içermektedir. Yapı geçerliğini ortaya koymanın yollarından biri faktör analizidir. Faktör analizi ile ölçme aracını oluşturan soruların kendi aralarında nasıl kümelendikleri tespit edilir. Bulunan her faktörün (soru kümesinin) bir teorik yapıyı temsil ettiği düşünülmektedir (Özdamar, 2002). Bu çalışmada faktör analizi, Tek Cinsiyet ve Karma Eğitim Ölçeği ölçeğinin alt boyutları arasındaki ilişkinin ortaya çıkarılması amacı ile kullanılmıştır

Ölçeğin ilgili kesimlere uygulanması sonucunda elde edilen verilerin güvenilirliği ve geçerliğine ilişkin veriler aşağıda özetlenmiştir:

- Öğrenci: KMO=.884, Cronbach Alpha= .603, Bartlett test of Sphericity =6439.835 (p<0.05),

-Öğretmen: KMO=.638, Cronbach Alpha=.659, Bartlett test of Sphericity =3398.781 (p<0.05),

- Veli: KMO=.899, Cronbach Alpha=.596, Bartlett test of Sphericity =4628.606 (p<0.05),

- Öğretim Elemanı: KMO= .573, Cronbach Alpha=.664, Bartlett test of Sphericity = 3126.672 (p<0.05). Bu verilere dayanılarak uygulanan ölçeğin her dört kesimde de geçerli ve güvenilir verilerin toplandığını göstermektedir.

5.4.İstatistiksel Analizler

Katılımcıların verdikleri yanıtlar SPSS v21 paket programı ile analiz edilmiştir. Verilerin özetlenmesinde yüzde (%) frekans (N) dağılımları kullanılmıştır. Katılımcıların Evet-Hayır ya da cinsiyet ayrımı yapılmalı-yapılmamalı yönündeki verdikleri cevapların oranlarının karşılaştırılmasında “Bonferroni düzeltmesi ile oran testi” kullanılmıştır. İstatistiksel anlamlılık düzeyi 0.05 olarak kabul edilmiştir.

Bonferroni düzeltmesi, hata oranının (ABHO), α düzeyinde güçlü kontrolü için çoklu karşılaştırmalar düzeltmesinde en çok bilinen ve bu alanda dönüm noktası olarak kabul edilen yöntemlerden biridir. Hata oranının kontrolü için üç işlemden oluşan çoklu test işlemlerinden biri olan tek adım (single step) işleminden Bonferroni düzeltmesi kullanılmaktadır. Bu yöntem klasik ve tutucu düzeltme yöntemlerinden biri olarak bilinmektedir. Bu düzeltme n tane bağımsız istatistiksel hipotez testini α önemlilik düzeyinde test etmek için kullanılmaktadır. Bonferroni düzeltmesinden geliştirilen yöntemlerin amacı, çoklu testlerin yanlış pozitif oranını kontrol etmektir. Diğer bir deyişle, yanlışlıkla önemli bulunan yokluk hipotezlerinin oranını azaltmaktır (Shaffer 1995).

Bonferroni yöntemi bireysel testlerde istatistiksel gücü, yani yanlış yokluk hipotezinin reddetme olasılığını azaltmaktadır. Örneğin eğer $n=100$ testten oluşan bir küme ve $\pi=0,05$ düzeyinde test edilmek istendiğinde her bir test $\alpha=0,05/100=0,0005$ anlamlılık düzeyinde test edilecektir ve bu anlamlılık düzeyi de oldukça düşük bir düzey olacaktır. Böylelikle önemli olan çoğu sonuçlar önemli olarak dikkate alınmayacaktır (Abdi 2007).

6.BULGULAR

6.1. Genel Durum

Ölçeğin uygulanması sonucunda elde edilen veriler araştırmanın alt problemlerine göre incelenmiştir.

Tablo 2. Erkek ve Kız öğrencilerin ayrılması ya da ayrılmaması yönünde verilen cevaplar ve yüzdeler.

	Ayrılmamalı		Ayrılmalı			Ayrılmamalı		Ayrılmalı	
	N	%	N	%		N	%	N	%
Atletizm	1544	73,0%	572	27,0%	Basketbol	1573	74,3%	543	25,7%
Cimnastik	1365	64,5%	751	35,5%	Masa tenisi	1972	93,2%	144	6,8%
Tenis	1848	87,3%	268	12,7%	Hentbol	1790	84,6%	326	15,4%
Güreş	741	35,0%	1375	65,0%	Voleybol	1593	75,3%	523	24,7%
Yüzme	1303	61,6%	813	38,4%	Satranç	1975	93,3%	141	6,7%
Futbol	910	43,0%	1206	57,0%	Teakvando	1225	57,9%	891	42,1%
Badminton	1990	94,0%	126	6,0%	Karate	1221	57,7%	895	42,3%
Halkoyunları	1941	91,7%	175	8,3%	Judo	1355	64,0%	761	36,0%
Boks	941	44,5%	1175	55,5%					

Tablo 2’de katılımcıların çeşitli spor aktivitelerinde Erkek ve Kız öğrencilerin ayrılması ya da ayrılmaması yönünde verdikleri cevaplar ve yüzdeler yer almaktadır. Buna göre güreş, futbol ve boks için verilen cevaplarda Erkek ve Kız öğrencilerin ayrılması lehinde görüş bildirilmiş; diğer tüm aktivitelerde Erkek ve Kız öğrencilerin ayrılmaması lehinde görüş bildirilmiştir.

Tablo 3. Katılımcıların gruplarına göre sportif aktivitelerde Erkek ve Kız öğrencilerin ayrılması ya da ayrılmaması yönünde verdikleri cevaplar.

		Akademisyen	Öğrenci	Öğretmen	Veli
Atletizm	Ayrılmamalı	47%a	79%b	73%b,c	70%c
	Ayrılmalı	53%a	21%b	27%b,c	30%c
Cimnastik	Ayrılmamalı	37%a	70%b	62%b	65%b
	Ayrılmalı	63%a	30%b	38%b	35%b
Tenis	Ayrılmamalı	90%a	86%a	86%a	89%a
	Ayrılmalı	10%a	14%a	14%a	11%a
Güreş	Ayrılmamalı	19%a	40%b	33%b,c	32%c
	Ayrılmalı	81%a	60%b	67%b,c	68%c
Yüzme	Ayrılmamalı	42%a	68%b	65%b,c	56%c
	Ayrılmalı	58%a	32%b	35%b,c	44%c
Futbol	Ayrılmamalı	24%a	44%b	43%b	48%b
	Ayrılmalı	76%a	56%b	57%b	52%b
Badminton	Ayrılmamalı	100%	92%a	96%a,b	95%b
	Ayrılmalı		8%a	4%a,b	5%b
Halkoyunları	Ayrılmamalı	100%	91%a	93%a	90%a
	Ayrılmalı		9%a	7%a	10%a
Boks	Ayrılmamalı	32%a	49%b	38%a	43%a,b
	Ayrılmalı	68%a	51%b	62%a	57%a,b
Basketbol	Ayrılmamalı	75%a,b	71%a	82%b	77%a,b
	Ayrılmalı	25%a,b	29%a	18%b	23%a,b
Masatenisi	Ayrılmamalı	97%a	92%a	93%a	93%a
	Ayrılmalı	3%a	8%a	7%a	7%a
Hentbol	Ayrılmamalı	61%a	86%b	90%b	88%b
	Ayrılmalı	39%a	14%b	10%b	12%b
Voleybol	Ayrılmamalı	49%a	78%b	80%b	77%b
	Ayrılmalı	51%a	22%b	20%b	23%b
Satranç	Ayrılmamalı	100%a	91%b	94%b,c	96%c
	Ayrılmalı	0%a	9%b	6%b,c	4%c
Taekwondo	Ayrılmamalı	49%a	64%b	47%a	54%a
	Ayrılmalı	51%a	36%b	53%a	46%a
Karate	Ayrılmamalı	57%a,b	63%a	48%b	53%b,c
	Ayrılmalı	43%a,b	37%a	52%b	47%b,c
Judo	Ayrılmamalı	64%a,c	71%a	50%b	57%b,c
	Ayrılmalı	36%a,c	29%a	50%b	43%b,c

Tablo 3’de katılımcı gruplarının sportif aktivitelerde Erkek ve Kız öğrencilerin ayrılıp ayrılmaması yönünde verdikleri cevaplara ilişkin yüzdeler ve ki-kare test sonuçları görülmektedir. Ayrıca aynı tabloda 0,05 anlam düzeyine göre, verilen cevap oranlarının katılımcı gruplarında aynı olup olmadığının analizi için yapılan oran testi sonuçlarına göre elde edilmiş gruplandırma indisleri de görülmektedir. İstatistiksel açıdan önemli farklılık bulunmayan oranlar aynı indisle işaretlenirken, anlamlı derecede farklı olan oranlar farklı indislerle işaretlenmiştir.

Akademisyenlerin %47'si, öğrencilerin %79'u, öğretmenlerin %73'ü ve velilerin %70'i atletizm branşı için erkek ve kız öğrencilerin ayrılmaması yönünde görüş bildirmişlerdir (Tablo 3). Öğrenci-öğretmen ve öğretmen-veli görüşlerinin arasında istatistiksel açıdan fark bulunmazken ($p>0.05$), akademisyenlerin atletizm branşında cinsiyet ayrımı yapılmaması yönündeki görüşleri, diğer gruplardan anlamlı derecede düşüktür ($p<0.05$).

Akademisyenlerin %37'si, öğrencilerin %70'i, öğretmenlerin %62'si ve velilerin %65'i cimmastik branşı için erkek ve kız öğrencilerin ayrılmaması yönünde görüş bildirmişlerdir. Öğrenci, öğretmen ve velilerin görüşlerinin arasında istatistiksel açıdan fark bulunmazken ($p>0.05$), akademisyenlerin atletizm branşında cinsiyet ayrımı yapılmaması yönündeki görüşleri, diğer gruplardan anlamlı derecede düşüktür ($p<0.05$).

Akademisyenlerin %90'ı, öğrencilerin %86'sı, öğretmenlerin %86'sı ve velilerin %89'u tenis branşı için erkek ve kız öğrencilerin ayrılmaması yönünde görüş bildirmişlerdir. Akademisyen, öğrenci, öğretmen ve velilerin görüşlerinin arasında istatistiksel açıdan fark yoktur ($p>0.05$).

Güreş branşı için tüm katılımcı grupları cinsiyet ayrımı yapılması yönünde görüş bildirmişlerdir. Verilen cevap oranlarının karşılaştırılması neticesinde; öğrenci-öğretmen ve öğretmen-veli görüşleri arasında istatistiksel açıdan fark bulunmadığı ($p>0.05$), akademisyenlerin, diğer gruplardan anlamlı derecede yüksek oranda güreş branşı için cinsiyet ayrımı yapılması yönünde görüş bildirdikleri sonucuna varılmıştır ($p<0.05$).

Yüzme branşı için öğrenci, öğretmen ve veliler cinsiyet ayrımı yapılmaması yönünde, akademisyenler ise cinsiyet ayrımı yapılması yönünde görüş bildirmişlerdir. Verilen cevap oranlarının karşılaştırılması neticesinde; öğrenci-öğretmen ve öğretmen-veli görüşleri arasında istatistiksel açıdan fark bulunmadığı ($p>0.05$), akademisyenlerin, diğer gruplardan anlamlı derecede yüksek oranda yüzme branşı için cinsiyet ayrımı yapılması yönünde görüş bildirdikleri sonucuna varılmıştır ($p<0.05$).

Futbol branşı için verilen cevaplar incelendiğinde tüm katılımcı gruplarının bu branşta cinsiyet ayrımı yapılmaması yönünde görüş bildirdikleri gözlenmiştir. Verilen cevap oranlarının karşılaştırılması neticesinde; öğrenci, öğretmen ve veli görüşleri arasında istatistiksel açıdan fark bulunmadığı ($p>0.05$), akademisyenlerin, diğer gruplardan anlamlı derecede yüksek oranda futbol branşı için cinsiyet ayrımı yapılması yönünde görüş bildirdikleri sonucuna varılmıştır ($p<0.05$).

Satranç, badminton ve halk oyunları branşları için verilen cevaplar incelendiğinde tüm katılımcı gruplarının bu branşlarda cinsiyet ayrımı yapılmaması yönünde görüş bildirdikleri gözlenmiştir. Verilen cevap oranlarının karşılaştırılması neticesinde; öğrenci-öğretmen ve öğretmen-veli görüşleri arasında istatistiksel açıdan fark bulunmadığı ($p>0.05$) tespit edilmiştir. Akademisyenlerin ise tamamı cinsiyet ayrımı yapılmaması yönünde görüş bildirmişlerdir.

Boks branşı için verilen cevaplar incelendiğinde tüm katılımcı gruplarının bu branşta cinsiyet ayrımı yapılması yönünde görüş bildirdikleri gözlenmiştir. Verilen cevap oranlarının karşılaştırılması neticesinde; akademisyen, öğretmen ve veli görüşleri arasında istatistiksel açıdan fark bulunmadığı ($p>0.05$), öğrencilerin ise akademisyen ve veli gruplardan anlamlı derecede düşük oranda boks branşı için cinsiyet ayrımı yapılması yönünde görüş bildirdikleri sonucuna varılmıştır ($p<0.05$).

Basketbol branşı için öğrenci, öğretmen, veli ve akademisyenler cinsiyet ayrımı yapılmaması yönünde görüş bildirmişlerdir. Verilen cevap oranlarının karşılaştırılması neticesinde; öğrenci grubunun bu branşta cinsiyet ayrımı yapılmaması yönündeki cevap oranı, öğretmen grubundan anlamlı derecede düşüktür ($p<0.05$). Buna karşın akademisyen-öğrenci, öğretmen-veli ve veli-öğrenci görüşlerinin ikili karşılaştırması neticesinde önemli farklılıklar gözlenmemiştir ($p>0.05$).

Akademisyenlerin %97'si, öğrencilerin %92'si, öğretmenlerin ve velilerin %93'ü masa tenisinde erkek ve kız öğrencilerin ayrılmaması yönünde görüş bildirmişlerdir. Akademisyen, öğrenci, öğretmen ve velilerin görüşlerinin arasında istatistiksel açıdan fark yoktur ($p>0.05$).

Hentbol için verilen cevaplar incelendiğinde tüm katılımcı gruplarının bu branşta cinsiyet ayrımı yapılmaması yönünde görüş bildirdikleri gözlenmiştir. Verilen cevap oranlarının karşılaştırılması neticesinde; öğrenci, öğretmen ve veli görüşleri arasında istatistiksel açıdan fark bulunmadığı ($p>0.05$), akademisyenlerin, diğer gruplardan anlamlı derecede düşük oranda hentbolda cinsiyet ayrımı yapılmaması yönünde görüş bildirdikleri sonucuna varılmıştır ($p<0.05$).

Tekvando branşı için akademisyenlerin ve öğretmenlerin bu branşta cinsiyet ayrımı yapılması, öğrenci ve velilerin yapılmaması yönünde görüş bildirdikleri gözlenmiştir. Verilen cevap oranlarının karşılaştırılması neticesinde; akademisyen, öğretmen ve veli görüşleri arasında istatistiksel açıdan fark bulunmadığı ($p>0.05$), öğrencilerin, diğer gruplardan anlamlı derecede yüksek oranda voleybolda cinsiyet ayrımı yapılmaması yönünde görüş bildirdikleri sonucuna varılmıştır ($p<0.05$).

Karate branşı için akademisyen, öğrenci ve velilerin bu branşta cinsiyet ayrımı yapılmaması, öğretmenlerin ise yapılması yönünde görüş bildirdikleri gözlenmiştir. Oranların ikili karşılaştırması neticesinde; öğrenci grubunun, öğretmen ve veli gruplarından anlamlı biçimde yüksek oranda bu branşta cinsiyet ayrımı yapılmaması yönünde cevap verdikleri, buna karşın akademisyen-öğrenci, öğretmen-veli, akademisyen-öğretmen ve akademisyen-öğrenci gruplarının cevapları arasında istatistiksel açıdan fark bulunmadığı tespit edilmiştir ($p>0.05$).

Akademisyenlerin %64'ü, öğrencilerin %70'i, öğretmenlerin %50'si ve velilerin %57'si masa tenisinde erkek ve kız öğrencilerin ayrılmaması yönünde görüş bildirmişlerdir. Öğrencilerin bu yöndeki görüş oranı öğretmen ve velilerden anlamlı derecede yüksektir ($p<0.05$). Buna karşın akademisyen-öğrenci, akademisyen-veli, öğretmen-veli oranları arasında istatistiksel açıdan önemli bir farklılık bulunmamaktadır ($p>0.05$).

Tablo 4. Katılımcıların cinsiyetine göre sportif aktivitelerde Erkek ve Kız öğrencilerin ayrılması ya da ayrılmaması yönünde verdikleri cevaplar.

		Erkek	Kadın		Erkek	Kadın
Ayrılmamalı	Atletizm	71%a	76%b	Basketbol	74%a	74%a
Ayrılmalı		29%a	24%b		26%a	26%a
Ayrılmamalı	Cimnastik	62%a	68%b	Masatenisi	94%a	93%a
Ayrılmalı		38%a	32%b		6%a	7%a
Ayrılmamalı	Tenis	87%a	88%a	Hentbol	83%a	86%a
Ayrılmalı		13%a	12%a		17%a	14%a
Ayrılmamalı	Güreş	36%a	33%a	Voleybol	73%a	79%b
Ayrılmalı		64%a	67%a		27%a	21%b
Ayrılmamalı	Yüzme	61%a	63%a	Satranç	93%a	93%a
Ayrılmalı		39%a	37%a		7%a	7%a
Ayrılmamalı	Futbol	42%a	44%a	Taekwondo	58%a	58%a
Ayrılmalı		58%a	56%a		42%a	42%a
Ayrılmamalı	Badminton	94%a	94%a	Karate	57%a	59%a
Ayrılmalı		6%a	6%a		43%a	41%a
Ayrılmamalı	Halkoyunları	91%a	93%a	Judo	63%a	66%a
Ayrılmalı		9%a	7%a		37%a	34%a
Ayrılmamalı	Boks	44%a	46%a			
Ayrılmalı		56%a	54%a			

Tablo 4’de tüm katılımcıların cinsiyetlerine göre spor branşlarında, öğrencilerin Erkek ve Kadın olarak ayrılması ya da ayrılmaması yönünde verdikleri cevaplar ile bu cevaplara ilişkin 0,05 anlam düzeyinde yapılan oran testi sonuçları yer almaktadır.

Tablo 4 incelendiğinde erkek ve kadın katılımcıların güreş, futbol ve boks branşlarında cinsiyet ayrımı yapılması gerektiği görüşünde oldukları görülmektedir. Bu branşlarda kadın ve erkek katılımcıların cevaplarının oranları arasında istatistiksel açıdan bir farklılık bulunmamaktadır ($p>0.05$). Tenis, yüzme, badminton, halkoyunları, basketbol, masatenisi, hentbol, satranç, tekvando, karate ve judo branşlarında kadın ve erkek katılımcılar istatistiksel açıdan aynı oranlarda cinsiyet ayrımı yapılmaması gerektiği yönünde cevap vermişlerdir ($p>0.05$). Atletizm, cimnastik ve voleybol branşlarında da erkek ve kadın katılımcılar cinsiyet ayrımı yapılmaması yönünde görüş bildirmiş; istatistiksel açıdan atletizm ve voleybol branşlarında erkek katılımcıların cinsiyet ayrımı yapılmaması yönündeki cevap oranları, cimnastik branşında ise kadın katılımcıların cevap oranlarının daha yüksek olduğu tespit edilmiştir ($p<0.05$).

6.2. Önermelere Verilen Yanıtlar

Katılımcıların genel olarak önerme maddelerine verdikleri yanıtlar aşağıdaki tabloda özetlenmiştir.

Tablo 5. Katılımcıların karma eğitim lehindeki önerme maddelerine verdikleri yanıtlar.

Karma Lehinde Maddeler	Evet		Hayır	
	N	%	N	%
Karma grupların içindeki öğrencileri denetlemek ve yönetmek daha kolaydır.	961	45%	1154	55%
Yönetim (idare) bütün beden eğitimi derslerinin karma gruplar şeklinde işlenmesini bekler.	1250	59%	865	41%
Birçok ebeveyn bütün beden eğitimi derslerinin karma gruplar halinde işlenmesini bekler.	838	40%	1277	60%
Erkekler genellikle karma eğitim aktiviteleri isterler.	1370	65%	745	35%
Kız öğrenciler genellikle karma eğitim aktiviteleri isterler.	1008	48%	1107	52%
Beden Eğitimi derslerinde erkek ve kız öğrenciler karma gruplar şeklinde organize edildiğinde sınıf içi sosyal ve davranışsal dinamikler daha olumlu olur.	1484	70%	631	30%
Erkekler kız öğrencilerle birlikte karma gruplara ayrıldıklarında sportif becerilerini daha iyi geliştirirler.	1286	61%	829	39%
Kız öğrenciler erkek öğrencilerle birlikte karma gruplara ayrıldıklarında sportif becerilerini daha iyi geliştirirler.	1281	61%	834	39%
Erkek öğrenciler kız öğrencilerle birlikte gruplara ayrıldıkları aktivitelere daha etkin bir şekilde katılırlar.	1355	64%	760	36%
Kız öğrenciler erkek öğrencilerle birlikte gruplara ayrıldıkları aktivitelere daha etkin bir şekilde katılırlar.	1245	59%	870	41%

Karma lehindeki önermelerde maddelerinden” Evet” oranına; en yüksek (%70) “*Beden Eğitimi derslerinde erkek ve kız öğrenciler karma gruplar şeklinde organize edildiğinde sınıf içi sosyal ve davranışsal dinamikler daha olumlu olur.*” önermesi, en düşük (%40) “*Birçok ebeveyn bütün beden eğitimi derslerinin karma gruplar halinde işlenmesini bekler.*” önermesidir (Tablo 5).

Tablo 6. Katılımcıların karma eğitim aleyhindeki önerme maddelerine verdikleri yanıtlar.

Karma Aleyhinde Maddeler	Evet		Hayır	
	N	%	N	%
Güvenlik konuları	1516	72%	599	28%
Birçok ebeveyn kız ve erkek öğrencilerin birbirlerinden ayrıldıkları aktiviteleri destekler.	1350	64%	765	36%
Yönetim (idare) kız ve erkek öğrencilerin birbirlerinden ayrı olarak gruplandırıldıkları aktiviteleri destekler.	1225	58%	890	42%
Erkek ve kız öğrencilerin birbirlerinden ayrı olarak gruplandırıldıkları aktiviteleri planlamak karma eğitim gruplarıyla planlamaktan daha kolaydır.	1300	61%	815	39%
Bazı aktivitelerde erkek öğrenciler kız öğrencilerden ayrı gruplandırılmak isterler.	1569	74%	546	26%
Bazı aktivitelerde kız öğrenciler genellikle erkek öğrencilerden ayrı olarak gruplandırılmak isterler.	1521	72%	594	28%
Beden Eğitimi derslerinde erkek ve kız öğrenciler birbirlerinden ayrıldıklarında sınıf içi sosyal ve davranışsal dinamikler daha olumlu olur.	1183	56%	932	44%
Erkekler kız öğrencilerden ayrı olarak gruplara ayrıldıklarında sportif becerilerini daha iyi geliştirirler.	1233	58%	881	42%
Kız öğrenciler erkek öğrencilerden ayrı olarak gruplara ayrıldıklarında sportif becerilerini daha iyi geliştirirler.	1326	63%	789	37%
Erkek öğrenciler kız öğrencilerden ayrı olarak gruplara ayrıldıkları aktivitelere daha etkin bir şekilde katılırlar.	1253	59%	862	41%
Kız öğrenciler erkek öğrencilerden ayrı olarak gruplara ayrıldıkları aktivitelere daha etkin bir şekilde katılırlar.	1367	65%	748	35%

Karma aleyhindeki önerme maddelerinden” Evet” oranına; en yüksek (%74) “*Bazı aktivitelerde erkek öğrenciler kız öğrencilerden ayrı gruplandırılmak isterler.*” önermesi, en düşük (%56) “*Beden Eğitimi derslerinde erkek ve kız öğrenciler birbirlerinden ayrıldıklarında sınıf içi sosyal ve davranışsal dinamikler daha olumlu olur.*” önermesidir (Tablo 6).

Tablo 7. Katılımcıların karma eğitim lehindeki önerme maddelerine verdikleri yanıtların cinsiyetlere göre dağılımı.

Karma Lehinde Maddeler		Cinsiyet	
		Erkek	Kadın
Karma grupların içindeki öğrencileri denetlemek ve yönetmek daha kolaydır.	Evet	42,8%a	49,8%b
	Hayır	57,2%a	50,2%b
Yönetim (idare) bütün beden eğitimi derslerinin karma gruplar şeklinde işlenmesini bekler.	Evet	60,9%a	56,1%b
	Hayır	39,1%a	43,9%b
Birçok ebeveyn bütün beden eğitimi derlerinin karma gruplar halinde işlenmesini bekler.	Evet	35,5%a	46,4%b
	Hayır	64,5%a	53,6%b
Erkekler genellikle karma eğitim aktiviteleri isterler.	Evet	64,5%a	65,3%a
	Hayır	35,5%a	34,7%a
Kız öğrenciler genellikle karma eğitim aktiviteleri isterler.	Evet	46,2%a	50,0%a
	Hayır	53,8%a	50,0%a
Beden Eğitimi derslerinde erkek ve kız öğrenciler karma gruplar şeklinde organize edildiğinde sınıf içi sosyal ve davranışsal dinamikler daha olumlu olur.	Evet	69,7%a	70,9%a
	Hayır	30,3%a	29,1%a
Erkekler kız öğrencilerle birlikte karma gruplara ayrıldıklarında sportif becerilerini daha iyi geliştirirler.	Evet	59,1%a	63,6%b
	Hayır	40,9%a	36,4%b
Kız öğrenciler erkek öğrencilerle birlikte karma gruplara ayrıldıklarında sportif becerilerini daha iyi geliştirirler.	Evet	60,9%a	60,0%a
	Hayır	39,1%a	40,0%a
Erkek öğrenciler kız öğrencilerle birlikte gruplara ayrıldıkları aktivitelere daha etkin bir şekilde katılırlar.	Evet	63,9%a	64,3%a
	Hayır	36,1%a	35,7%a
Kız öğrenciler erkek öğrencilerle birlikte gruplara ayrıldıkları aktivitelere daha etkin bir şekilde katılırlar.	Evet	58,2%a	60,0%a
	Hayır	41,8%a	40,0%a

Katılımcıların cinsiyetlerine göre karma lehindeki önerme maddelerine verdikleri yanıtlar Tablo 7’de yer almaktadır. Kadın ve erkek katılımcıların istatistiksel açıdan eşit oranda “Evet” yanıtını verdikleri önerme maddeleri “*Erkekler genellikle karma eğitim aktiviteleri isterler*”, “*Beden Eğitimi derslerinde erkek ve kız öğrenciler karma gruplar şeklinde organize edildiğinde sınıf içi sosyal ve davranışsal dinamikler daha olumlu olur*”, “*Kız öğrenciler erkek öğrencilerle birlikte karma gruplara ayrıldıklarında sportif becerilerini daha iyi geliştirirler*”, “*Erkek öğrenciler kız öğrencilerle birlikte gruplara ayrıldıkları aktivitelere daha etkin bir şekilde katılırlar*”, “*Kız öğrenciler erkek öğrencilerle birlikte gruplara ayrıldıkları aktivitelere daha etkin bir şekilde katılırlar*” önermeleridir ($p>0.05$). “Kız öğrenciler genellikle karma eğitim aktiviteleri isterler” önermesine erkeklerin %53,8 oranında katılmadıklarını gözlenirken, bu oran kadınlarda %50’dir. İstatistiksel açıdan bu iki oran eşit kabul edilmektedir ($p>0.05$).

“Karma grupların içindeki öğrencileri denetlemek ve yönetmek daha kolaydır.” önermesine erkekler %57,2 kadınlar %50,2 oranında katılmadıklarını

(Hayır) belirtmişlerdir. Oranlar arasında gözlenen farklılık istatistiksel açıdan anlamlı olup ($p<0.05$), erkeklerin bu önermeye verdikleri “Hayır” cevapları, oransal olarak kadınlardan önemli derecede yüksektir (Tablo 7).

“Yönetim (idare) bütün beden eğitimi derslerinin karma gruplar şeklinde işlenmesini bekler.” önermesine erkekler %60,9 kadınlar %56,2 oranında katıldıklarını (Evet) belirtmişlerdir. Oranlar arasında gözlenen farklılık istatistiksel açıdan anlamlı olup ($p<0.05$), erkeklerin bu önermeye verdikleri “Evet” cevapları, oransal olarak kadınlardan önemli derecede yüksektir (Tablo 7).

“Birçok ebeveyn bütün beden eğitimi derslerinin karma gruplar halinde işlenmesini bekler.” önermesine erkekler %64,5 kadınlar %53,6 oranında katılmadıklarını (Hayır) belirtmişlerdir. Oranlar arasında gözlenen farklılık istatistiksel açıdan anlamlı olup ($p<0.05$), erkeklerin bu önermeye verdikleri “Hayır” cevapları, oransal olarak kadınlardan önemli derecede yüksektir (Tablo 7).

“Erkekler kız öğrencilerle birlikte karma gruplara ayrıldıklarında sportif becerilerini daha iyi geliştirirler.” önermesine erkekler %59,1 kadınlar %63,6 oranında katıldıklarını (Evet) belirtmişlerdir. Oranlar arasında gözlenen farklılık istatistiksel açıdan anlamlı olup ($p<0.05$), kadınların bu önermeye verdikleri “Evet” cevapları, oransal olarak erkeklerden önemli derecede yüksektir (Tablo 7).

Tablo 8. Katılımcıların karma eğitim aleyhindeki önerme maddelerine verdikleri yanıtların cinsiyetlere göre dağılımı.

Karma Aleyhinde Maddeler		Cinsiyet	
		Erkek	Kadın
Güvenlik konuları	Evet	72,7%a	70,0%a
	Hayır	27,3%a	30,0%a
Birçok ebeveyn kız ve erkek öğrencilerin birbirlerinden ayrıldıkları aktiviteleri destekler.	Evet	66,7%a	59,2%b
	Hayır	33,3%a	40,8%b
Yönetim (idare) kız ve erkek öğrencilerin birbirlerinden ayrı olarak gruplandırıldıkları aktiviteleri destekler.	Evet	59,4%a	55,5%a
	Hayır	40,6%a	44,5%a
Erkek ve kız öğrencilerin birbirlerinden ayrı olarak gruplandırıldıkları aktiviteleri planlamak karma eğitim gruplarıyla aktiviteleri planlamaktan daha kolaydır.	Evet	63,4%a	58,3%b
	Hayır	36,6%a	41,7%b
Bazı aktivitelerde erkek öğrenciler kız öğrencilerden ayrı gruplandırılmak isterler.	Evet	75,8%a	71,5%b
	Hayır	24,2%a	28,5%b
Bazı aktivitelerde kız öğrenciler genellikle erkek öğrencilerden ayrı olarak gruplandırılmak isterler.	Evet	72,9%a	70,3%a
	Hayır	27,1%a	29,7%a
Beden Eğitimi derslerinde erkek ve kız öğrenciler birbirlerinden ayrıldıklarında sınıf içi sosyal ve davranışsal dinamikler daha olumlu olur.	Evet	58,8%a	51,2%b
	Hayır	41,2%a	48,8%b
Erkekler kız öğrencilerden ayrı olarak gruplara ayrıldıklarında sportif becerilerini daha iyi geliştirirler.	Evet	60,8%a	54,3%b
	Hayır	39,2%a	45,7%b
Kız öğrenciler erkek öğrencilerden ayrı olarak gruplara ayrıldıklarında sportif becerilerini daha iyi geliştirirler.	Evet	64,2%a	60,2%a
	Hayır	35,8%a	39,8%a
Erkek öğrenciler kız öğrencilerden ayrı olarak gruplara ayrıldıkları aktivitelere daha etkin bir şekilde katılırlar.	Evet	61,0%a	56,3%b
	Hayır	39,0%a	43,7%b
Kız öğrenciler erkek öğrencilerden ayrı olarak gruplara ayrıldıkları aktivitelere daha etkin bir şekilde katılırlar.	Evet	65,8%a	62,8%a
	Hayır	34,2%a	37,2%a

Katılımcıların cinsiyetlerine göre karma lehindeki önerme maddelerine verdikleri yanıtlar Tablo 8’de yer almaktadır. Kadın ve erkek katılımcıların istatistiksel açıdan eşit oranda “Evet” yanıtını verdikleri önerme maddeleri “*Güvenlik konuları*”, “*Yönetim (idare) kız ve erkek öğrencilerin birbirlerinden ayrı olarak gruplandırıldıkları aktiviteleri destekler*”, “*Bazı aktivitelerde kız öğrenciler genellikle erkek öğrencilerden ayrı olarak gruplandırılmak isterler*”, “*Kız öğrenciler erkek öğrencilerden ayrı olarak gruplara ayrıldıklarında sportif becerilerini daha iyi geliştirirler*”, “*Kız öğrenciler erkek öğrencilerden ayrı olarak gruplara ayrıldıkları aktivitelere daha etkin bir şekilde katılırlar*” maddeleridir (p>0.05).

“Birçok ebeveyn kız ve erkek öğrencilerin birbirlerinden ayrıldıkları aktiviteleri destekler”, “Erkek ve kız öğrencilerin birbirlerinden ayrı olarak

gruplandırıldıkları aktiviteleri planlamak karma eğitim gruplarıyla aktiviteleri planlamaktan daha kolaydır”, “Bazı aktivitelerde erkek öğrenciler kız öğrencilerden ayrı gruplandırılmak isterler”, “Beden Eğitimi derslerinde erkek ve kız öğrenciler birbirlerinden ayrıldıklarında sınıf içi sosyal ve davranışsal dinamikler daha olumlu olur”, “Erkekler kız öğrencilerden ayrı olarak gruplara ayrıldıklarında sportif becerilerini daha iyi geliştirirler” ve “Erkek öğrenciler kız öğrencilerden ayrı olarak gruplara ayrıldıkları aktivitelere daha etkin bir şekilde katılırlar” önerme maddelerine hem erkek hem de kadınların “Evet” yönünde cevap verdikleri gözlenmiştir (Tablo 8). Erkeklerde bu önerme maddelerine gözlenen katılım oranı kadınlardan önemli derecede yüksektir ($p<0.05$).

Katılımcıların gruplarına göre karma eğitim lehindeki önerme maddelerine verdikleri yanıtlar Tablo 9’da özetlenmiştir.

“Karma grupların içindeki öğrencileri denetlemek ve yönetmek daha kolaydır” maddesine akademisyen ve öğretmen grubu çoğunlukla “Hayır” yönünde görüş bildirmiş olup; bu iki grubun cevap oranları arasında istatistiksel açıdan önemli bir fark bulunmamaktadır ($p>0.05$). Öğrenci ve veli grupları ise çoğunlukla “Evet” yönünde görüş bildirmişlerdir. Bu iki grup arasında öğrencilerin bu maddeye katılım (evet) oranı, velilerden anlamlı derecede yüksektir ($p<0.05$).

Tablo 9. Katılımcıların karma eğitim lehindeki önerme maddelerine verdikleri yanıtların gruplara göre dağılımı.

Karma Lehinde Maddeler		Grup			
		Akademisyen	Öğrenci	Öğretmen	Veli
Karma grupların içindeki öğrencileri denetlemek ve yönetmek daha kolaydır.	Evet	9,3% a	62,2% b	18,1% a	47,4% c
	Hayır	90,7% a	37,8% b	81,9% a	52,6% c
Yönetim (idare) bütün beden eğitimi derslerinin karma gruplar şeklinde işlenmesini bekler.	Evet	47,1% a	61,2% b,c	54,3% a,b	65,3% c
	Hayır	52,9% a	38,8% b,c	45,7% a,b	34,7% c
Birçok ebeveyn bütün beden eğitimi derslerinin karma gruplar halinde işlenmesini bekler.	Evet		55,2% a	5,9% b	43,6% c
	Hayır	100,0%	44,8% a	94,1% b	56,4% c
Erkekler genellikle karma eğitim aktiviteleri isterler.	Evet	63,7% a	67,2% a,b	75,6% b	66,8% a,b
	Hayır	36,3% a	32,8% a,b	24,4% b	33,2% a,b
Kız öğrenciler genellikle karma eğitim aktiviteleri isterler.	Evet	19,1% a	56,9% b	42,1% c	49,8% c
	Hayır	80,9% a	43,1% b	57,9% c	50,2% c
Bed. Eğt. derslerinde Kadın ve Erkek öğrenciler karma gruplar organize edildiğinde sosyal ve davranışsal dinamikler olumlu olur.	Evet	66,2% a	73,8% a	68,8% a	72,2% a
	Hayır	33,8% a	26,2% a	31,2% a	27,8% a
Erkekler kız öğrencilerle birlikte karma gruplara ayrıldıklarında sportif becerilerini daha iyi geliştirirler.	Evet	55,4% a	63,8% a,b	71,0% b	59,2% a
	Hayır	44,6% a	36,2% a,b	29,0% b	40,8% a
Kız öğrenciler erkek öğrencilerle birlikte karma gruplara ayrıldıklarında sportif becerilerini daha iyi geliştirirler.	Evet	43,1% a	65,1% b	62,9% b	64,6% b
	Hayır	56,9% a	34,9% b	37,1% b	35,4% b
Erkek öğrenciler kız öğrencilerle birlikte gruplara ayrıldıkları aktivitelere daha etkin bir şekilde katılırlar.	Evet	53,4% a	67,5% b	68,3% b	65,5% b
	Hayır	46,6% a	32,5% b	31,7% b	34,5% b
Kız öğrenciler erkek öğrencilerle birlikte gruplara ayrıldıkları aktivitelere daha etkin bir şekilde katılırlar.	Evet	44,6% a	64,1% b	60,6% b	59,4% b
	Hayır	55,4% a	35,9% b	39,4% b	40,6% b

“Yönetim (idare) bütün beden eğitimi derslerinin karma gruplar şeklinde işlenmesini bekler” maddesine akademisyen grubu çoğunlukla “Hayır” yönünde, diğer gruplar ise “Evet” yönünde görüş bildirmişlerdir. Bu maddeye katılım (evet) oranları karşılaştırıldığında veli ve öğrenci gruplarının önemli derecede diğer gruplardan yüksek oranda evet yanıtı verdikleri ($p<0.05$), en düşük katılımın akademisyen ve öğretmen grubunda olduğu tespit edilmiştir.

“Birçok ebeveyn bütün beden eğitimi derslerinin karma gruplar halinde işlenmesini bekler” maddesine akademisyen grubunun tamamı, öğretmen grubunun büyük çoğunluğu ve veli grubu genel olarak “Hayır” yönünde, öğrenci grubu ise “Evet” yönünde görüş bildirmişlerdir. Bu maddeye katılım (evet) oranları

karşılaştırıldığında sıralama öğrenci, veli, öğretmen, akademisyen grubu biçiminde olup; tüm grup oranları istatistiksel olarak farklıdır ($p<0.05$).

“Erkekler genellikle karma eğitim aktiviteleri isterler.” maddesine tüm gruplar “Evet” yönünde cevap vermişlerdir. Katılım (evet) oranlarının karşılaştırılmasında en yüksek katılım oranının öğretmenlerde olduğu, bu gruptaki katılım oranının akademisyenlerden anlamlı derecede yüksek olduğu ($p<0.05$), öğretmen-öğrenci ve öğretmen-veli karşılaştırmasında istatistiksel açıdan önemli bir farklılığın bulunmadığı ($p>0.05$) tespit edilmiştir.

“Kız öğrenciler genellikle karma eğitim aktiviteleri isterler” maddesine istatistiksel olarak anlamlı derecede en yüksek katılım (evet) oranı öğrenci grubunda evet yönünde, en düşük katılım oranı ise akademisyen grubunda hayır yönündedir ($p<0.05$). Öğretmen ve veli gruplarının görüşleri “Hayır” yönünde olup, bu iki grubun cevap oranları arasında önemli bir farklılık bulunmamaktadır ($p>0.05$).

“Beden eğitimi derslerinde Kadın ve Erkek öğrenciler karma gruplar organize edildiğinde sosyal ve davranışsal dinamikler olumlu olur” maddesine tüm gruplar istatistiksel olarak eşit oranlarda ($p>0.05$) ve “Evet” yönünde cevap vermişlerdir.

“Erkekler kız öğrencilerle birlikte karma gruplara ayrıldıklarında sportif becerilerini daha iyi geliştirirler” maddesine tüm gruplar “Evet” yönünde cevap vermişlerdir. Veli grubunun bu maddeye katılım (evet) oranı en yüksek olup öğretmen ve akademisyen gruplarından önemli derecede yüksektir ($p<0.05$).

“Kız öğrenciler erkek öğrencilerle birlikte karma gruplara ayrıldıklarında sportif becerilerini daha iyi geliştirirler” maddesine akademisyen grubu çoğunlukla “Hayır” yönünde, diğer gruplar ise “Evet” yönünde görüş bildirmişlerdir. Bu maddeye katılım (evet) oranları karşılaştırıldığında veli, öğretmen ve öğrenci gruplarının cevap oranları arasında anlamlı fark bulunmadığı ($p>0.05$), akademisyen grubunun katılım (evet) oranının bu gruplardan önemli derecede düşük olduğu gözlenmiştir ($p<0.05$).

“Erkekler kız öğrencilerle birlikte karma gruplara ayrıldıklarında sportif becerilerini daha iyi geliştirirler” maddesine tüm gruplar “Evet” yönünde cevap vermişlerdir. Veli grubunun bu maddeye katılım (evet) oranı en yüksek olup; öğretmen, veli ve öğrenci gruplarının cevap oranları arasında önemli bir fark bulunmamaktadır ($p>0.05$). Akademisyen grubunda gözlenen katılım (evet) oranı ise diğer gruplardan önemli derecede düşüktür($p<0.05$).

“Kız öğrenciler erkek öğrencilerle birlikte gruplara ayrıldıkları aktivitelere daha etkin bir şekilde katılırlar” maddesine akademisyenler hariç tüm gruplar “Evet” yönünde cevap vermişlerdir. Öğrenci grubunun bu maddeye katılım (evet) oranı en yüksek olup; öğretmen, veli ve öğrenci gruplarının cevap oranları arasında önemli bir fark bulunmamaktadır ($p>0.05$). Akademisyen grubunda gözlenen katılım (evet) oranı ise diğer gruplardan önemli derecede düşüktür($p<0.05$).

Katılımcıların gruplarına göre karma eğitim aleyhindeki önerme maddelerine verdikleri yanıtlar Tablo 10’da özetlenmiştir. *“Güvenlik konuları”* maddesine tüm gruplar “Evet” yönünde cevap vermişlerdir. Veli grubunun bu maddeye katılım (evet) oranı en yüksek olup, diğer gruplardan anlamlı derecede yüksektir ($p<0.05$). öğretmen, akademisyen ve öğrenci gruplarının cevap oranları arasında önemli bir fark bulunmamaktadır ($p>0.05$).

“Birçok ebeveyn kız ve erkek öğrencilerin birbirlerinden ayrıldıkları aktiviteleri destekler” maddesine tüm gruplar “Evet” yönünde cevap vermişlerdir. Akademisyenlerin bu maddeye katılım (evet) oranı en yüksek olup, diğer gruplardan anlamlı derecede yüksektir ($p<0.05$). Öğrenci ve velilerin cevap oranları istatistiksel açıdan aynı olup ($p>0.05$), öğretmen grubundan anlamlı derecede düşüktür ($p<0.05$).

“Yönetim (idare) kız ve erkek öğrencilerin birbirlerinden ayrı olarak gruplandırıldıkları aktiviteleri destekler” maddesine tüm gruplar “Evet” yönünde cevap vermişlerdir. Akademisyenlerin bu maddeye katılım (evet) oranı en yüksek olup, öğrenci ve velilerden anlamlı derecede yüksektir ($p<0.05$). Öğrenci ve velilerin cevap oranları ise istatistiksel açıdan aynı olup ($p>0.05$), öğretmen ve akademisyen gruplarından anlamlı derecede düşüktür ($p<0.05$).

Tablo 10. Katılımcıların karma eğitim aleyhindeki önermelere verdikleri yanıtların gruplara göre dağılımı.

Karma Aleyhinde Maddeler		Grup			
		Akademisyen	Öğrenci	Öğretmen	Veli
Güvenlik konuları	Evet	66,2% a	69,5% a	79,2% b	74,7% ab
	Hayır	33,8% a	30,5% a	20,8% b	25,3% ab
Birçok ebeveyn kız ve erkek öğrencilerin birbirlerinden ayrıldıkları aktiviteleri destekler.	Evet	91,2% a	56,7% b	80,1% c	61,5% b
	Hayır	8,8% a	43,3% b	19,9% c	38,5% b
Yönetim (idare) kız ve erkek öğrencilerin birbirlerinden ayrı olarak gruplandırıldıkları aktiviteleri destekler.	Evet	85,3% a	51,6% b	80,1% a	52,0% b
	Hayır	14,7% a	48,4% b	19,9% a	48,0% b
Erkek ve kız öğrencilerin birbirlerinden ayrı olarak gruplandırıldıkları aktiviteleri planlamak karma eğitim gruplarıyla aktiviteleri planlamaktan daha kolaydır.	Evet	76,5% a	54,8% b	80,5% a	61,3% b
	Hayır	23,5% a	45,2% b	19,5% a	38,7% b
Bazı aktivitelerde erkek öğrenciler kız öğrencilerden ayrı gruplandırılmak isterler.	Evet	91,2% a	67,2% b	89,6% a	75,3% c
	Hayır	8,8% a	32,8% b	10,4% a	24,7% c
Bazı aktivitelerde kız öğrenciler genellikle erkek öğrencilerden ayrı olarak gruplandırılmak isterler.	Evet	100%	62,9% a	94,6% b	70,2% c
	Hayır		37,1% a	5,4% b	29,8% c
Beden Eğt. derslerinde erkek ve kız öğrenciler ayrıldıklarında sınıf içi sosyal ve davranışsal dinamikler daha olumlu olur.	Evet	67,6% a	49,8% b	71,9% a	57,1% c
	Hayır	32,4% a	50,2% b	28,1% a	42,9% c
Erkekler kız öğrencilerden ayrı olarak gruplara ayrıldıklarında sportif becerilerini daha iyi geliştirirler.	Evet	72,5% a	50,9% b	77,8% a	59,7% c
	Hayır	27,5% a	49,1% b	22,2% a	40,3% c
Kız öğrenciler erkek öğrencilerden ayrı olarak gruplara ayrıldıklarında sportif becerilerini daha iyi geliştirirler.	Evet	84,3% a	53,7% b	83,3% a	64,0% c
	Hayır	15,7% a	46,3% b	16,7% a	36,0% c
Erkek öğrenciler kız öğrencilerden ayrı olarak gruplara ayrıldıkları aktivitelere daha etkin bir şekilde katılırlar.	Evet	72,5% a	52,1% b	76,9% a	61,0% c
	Hayır	27,5% a	47,9% b	23,1% a	39,0% c
Kız öğrenciler erkek öğrencilerden ayrı olarak gruplara ayrıldıkları aktivitelere daha etkin bir şekilde katılırlar.	Evet	81,4% a	56,7% b	83,3% a	66,4% c
	Hayır	18,6% a	43,3% b	16,7% a	33,6% c

“Erkek ve kız öğrencilerin birbirlerinden ayrı olarak gruplandırıldıkları aktiviteleri planlamak karma eğitim gruplarıyla aktiviteleri planlamaktan daha kolaydır” maddesine tüm gruplar “Evet” yönünde cevap vermişlerdir. Öğretmenlerin bu maddeye katılım (evet) oranı en yüksek olup, öğrenci ve velilerden anlamlı derecede yüksektir ($p < 0.05$). Öğrenci ve velilerin cevap oranları ise istatistiksel açıdan aynı olup ($p > 0.05$), öğretmen ve akademisyen gruplarından anlamlı derecede düşüktür ($p < 0.05$).

“Yönetim (idare) kız ve erkek öğrencilerin birbirlerinden ayrı olarak gruplandırıldıkları aktiviteleri destekler” maddesine tüm gruplar “Evet” yönünde cevap vermişlerdir. Akademisyenlerin bu maddeye katılım (evet) oranı en yüksek olup, öğrenci ve velilerden anlamlı derecede yüksek ($p<0.05$), öğretmen gurubuyla istatistiksel olarak eşittir ($p>0.05$).

“Bazı aktivitelerde kız öğrenciler genellikle erkek öğrencilerden ayrı olarak gruplandırılmak isterler” maddesine akademisyen grubunun tamamı, öğretmen grubunun büyük çoğunluğu, veli ve öğrencilerin geneli olarak “Evet” yönünde görüş bildirmişlerdir. Bu maddeye katılım (evet) oranları karşılaştırıldığında sıralama akademisyen, öğretmen, veli ve öğrenci biçiminde olup; tüm grup oranları istatistiksel olarak farklıdır ($p<0.05$).

“Beden Eğt. derslerinde erkek ve kız öğrenciler ayrıldıklarında sınıf içi sosyal ve davranışsal dinamikler daha olumlu olur” maddesine öğrenci grubu “Hayır” yönünde, diğer gruplar “Evet” yönünde cevap vermişlerdir. Bu maddeye en yüksek katılımı (evet) öğretmenler göstermiştir. Oranların ikili karşılaştırmasında öğretmenler ile akademisyenler arasında önemli bir farklılık bulunmazken, öğrencilerin bu maddeye katılım (evet) oranları tüm gruplardan anlamlı derecede düşüktür ($p<0.05$).

“Erkekler kız öğrencilerden ayrı olarak gruplara ayrıldıklarında sportif becerilerini daha iyi geliştirirler” maddesine tüm gruplar “Evet” yönünde cevap vermişlerdir. Öğretmenlerin bu maddeye katılım (evet) oranı en yüksek olup, öğrenci ve velilerden anlamlı derecede yüksek ($p<0.05$), akademisyen gurubuyla istatistiksel olarak eşittir ($p>0.05$). Maddeye katılım (evet) en düşük öğrencilerde gözlenmiş olup, alınan cevap oranları diğer tüm gruplardan önemli miktarda düşüktür ($p<0.05$).

“Kız öğrenciler erkek öğrencilerden ayrı olarak gruplara ayrıldıklarında sportif becerilerini daha iyi geliştirirler” maddesine tüm gruplar “Evet” yönünde cevap vermişlerdir. Akademisyenlerin bu maddeye katılım (evet) oranı en yüksek olup, öğrenci ve velilerden anlamlı derecede yüksek ($p<0.05$), öğretmen gurubuyla istatistiksel olarak eşittir ($p>0.05$). Maddeye katılım (evet) en düşük öğrencilerde

gözlenmiş olup, alınan cevap oranları diğer tüm gruplardan önemli miktarda düşüktür ($p<0.05$).

“Erkek öğrenciler kız öğrencilerden ayrı olarak gruplara ayrıldıkları aktivitelere daha etkin bir şekilde katılırlar” maddesine tüm gruplar “Evet” yönünde cevap vermişlerdir. Öğretmenlerin bu maddeye katılım (evet) oranı en yüksek olup, öğrenci ve velilerden anlamlı derecede yüksek ($p<0.05$), akademisyen gurubuyla istatistiksel olarak eşittir ($p>0.05$). Maddeye katılım (evet) en düşük öğrencilerde gözlenmiş olup, alınan cevap oranları diğer tüm gruplardan önemli miktarda düşüktür ($p<0.05$).

“Kız öğrenciler erkek öğrencilerden ayrı olarak gruplara ayrıldıkları aktivitelere daha etkin bir şekilde katılırlar” maddesine tüm gruplar “Evet” yönünde cevap vermişlerdir. Akademisyenlerin bu maddeye katılım (evet) oranı en yüksek olup, öğrenci ve velilerden anlamlı derecede yüksek ($p<0.05$), öğretmen gurubuyla istatistiksel olarak eşittir ($p>0.05$). Maddeye katılım (evet) en düşük öğrencilerde gözlenmiş olup, alınan cevap oranları diğer tüm gruplardan önemli miktarda düşüktür ($p<0.05$).

6.3. Akademisyenlerin Görüşleri

Araştırmaya katılan akademisyenler 139’u Erkek (%68) 65’i Kadın (%32) olmak üzere toplam katılımcı sayısının %10’unu oluşturmaktadır. Aşağıdaki tabloda akademisyenlerin yaş, kıdem ve eğitim durumlarına göre dağılımları görülmektedir.

Tablo 11. Akademisyenlerin yaş, kıdem ve eğitim durumlarına göre dağılımları.

	Akademik	Genel		Erkek		Kadın	
		N	%	N	%	N	%
Yaş	20-25 yaş	19	9%	7	37%	12	63%
	26-35 yaş	54	26%	19	35%	35	65%
	36-45 yaş	119	58%	101	85%	18	15%
	46-55 yaş	12	6%	12	100%	0	0%
Kıdem Yılı	1-5 yıl	37	18%	14	38%	23	62%
	6-10 yıl	33	16%	21	64%	12	36%
	11-15 yıl	74	36%	56	76%	18	24%
	16-20 yıl	48	24%	36	75%	12	25%
Öğrenim Durumunuz	21+ yıl	12	6%	12	100%	0	0%
	Lisans	60	29%	42	70%	18	30%
	Y.Lisans	31	15%	14	45%	17	55%
	Doktora	113	55%	83	73%	30	27%

Tablo 12. Akademisyenlerin cinsiyet, yaş, kıdem ve eğitim durumlarına göre tek cinsiyet ya da karma eğitim yönündeki görüşlerinin branşlara göre dağılımları.

		Cinsiyet		Yaş			
		Erkek	Kadın	20-25 yaş	26-35 yaş	36-45 yaş	46-55 yaş
Atletizm	Ayrılmamalı	42%a	58%b	68%a	37%a	53%a	
	Ayrılmalı	58%a	42%b	32%a	63%a	47%a	100%
Cimnastik	Ayrılmamalı	32%a	49%b	95%a	39%b	26%b	50%b
	Ayrılmalı	68%a	51%b	5%a	61%b	74%b	50%b
Tenis	Ayrılmamalı	91%a	86%a	95%a	83%a	91%a	100%
	Ayrılmalı	9%a	14%a	5%a	17%a	9%a	
Güreş	Ayrılmamalı	19%a	18%a		6%a	29%b	8%a,b
	Ayrılmalı	81%a	82%a	100%	94%a	71%b	92%a,b
Yüzme	Ayrılmamalı	43%a	38%a	5%a	35%a,b	52%b	25%a,b
	Ayrılmalı	57%a	62%a	95%a	65%a,b	48%b	75%a,b
Futbol	Ayrılmamalı	25%a	22%a	11%a,b	13%a	34%b	
	Ayrılmalı	75%a	78%a	89%a,b	87%a	66%b	100%
Badminton	Ayrılmamalı	100%	100%	100%	100%	100%	100%
	Ayrılmalı						
Halkoyunları	Ayrılmamalı	100%	100%	100%	100%	100%	100%
	Ayrılmalı						
Boks	Ayrılmamalı	35%a	28%a	11%a	33%a	38%a	8%a
	Ayrılmalı	65%a	72%a	89%a	67%a	62%a	92%a
Basketbol	Ayrılmamalı	77%a	71%a	5%a	98%b	78%c	50%c
	Ayrılmalı	23%a	29%a	95%a	2%b	22%c	50%c
Masatenisi	Ayrılmamalı	96%a	100%	100%	100%	95%a	100%
	Ayrılmalı	4%a					
Hentbol	Ayrılmamalı	55%a	72%b	5%a	89%b	63%c	
	Ayrılmalı	45%a	28%b	95%a	11%b	37%c	100%
Voleybol	Ayrılmamalı	47%a	52%a	5%a	65%b	48%b	50%b
	Ayrılmalı	53%a	48%a	95%a	35%b	52%b	50%b
Satranç	Ayrılmamalı	99%a	100%	100%	100%	99%a	100%
	Ayrılmalı	1%a				1%a	
Taekwondo	Ayrılmamalı	47%a	54%a	100%	33%a	53%b	
	Ayrılmalı	53%a	46%a		67%a	47%b	100%
Karate	Ayrılmamalı	55%a	63%a	100%	44%a	57%a	50%a
	Ayrılmalı	45%a	37%a		56%a	43%a	50%a
Judo	Ayrılmamalı	69%a	54%b	100%	44%a	64%b	100%
	Ayrılmalı	31%a	46%b		56%a	36%b	

Tablo 12’de akademisyenlerin cinsiyet, yaş, kıdem ve eğitim durumlarına göre spor branşlarındaki eğitimin karma ya da tek cinsiyetli olması yönünde verdikleri cevaplar ve bu cevaplara ilişkin 0,05 anlam düzeyinde yapılan oran testi sonuçları yer almaktadır.

Kadın ve erkek akademisyenler tenis, badminton, halkoyunları, basketbol, hentbol, satranç, karate ve judo branşlarında cinsiyet ayrımı yapılmaması yönünde görüş bildirmişlerdir. Bu branşlar için verilen cevapların karşılaştırılmasında hentbolda erkekler kadınlardan; judoda kadınlar erkeklerden daha yüksek oranda

ayrılmamalı görüşünde oldukları; tenis, badminton, halkoyunları, basketbol, satranç ve karate branşları için verilen cevap oranları arasında ise cinsiyete göre anlamlı farklılığın bulunmadığı tespit edilmiştir.

Cimnastik, güreş, yüzme, futbol ve boks branşlarında hem kadın hem de erkek akademisyenler cinsiyet ayrımı yapılması yönünde cevap vermişlerdir. Bu branşlardan cimnastik için “ayrılmamalı” yönünde verilen cevap oranı erkek akademisyenlerde kadın akademisyenlerde anlamlı derecede yüksektir ($p<0.05$). Kadın ve erkek akademisyenlerin güreş, yüzme, futbol ve boks branşları için görüşleri arasında önemli farklılıklar bulunmamaktadır ($p>0.05$).

Atletizm, voleybol ve taekwondo için verilen cevaplarda erkek akademisyenler ayrılmalı, kadın akademisyenler ayrılmamalı yönünde görüş bildirmişlerdir. Bu branşlar için oranların karşılaştırılmasında atletizm için anlamlı farklılığın olduğu ($p<0.05$); voleybol ve taekwondo için erkek ve kadın akademisyenlerin görüşlerinin aynı olduğu tespit edilmiştir ($p>0.05$).

Atletizm ve cimnastik branşları için lisans ve yüksek lisans mezunu akademisyenlerin görüşleri cinsiyet ayrımı yapılmamalı yönünde iken (Tablo 12 *devam*), doktora mezunu akademisyenlerin görüşü bu branşlarda cinsiyet ayrımı yapılması gerektiği yönündedir. Atletizm branşında lisans ve yüksek lisans mezunlarının görüşleri arasında fark bulunmazken ($p>0.05$), doktora mezunlarının bu branşta cinsiyet ayrımı yapılması yönündeki görüşleri diğer iki gruptan anlamlı derecede yüksektir ($p<0.05$). Cimnastik için de benzer durum söz konusu olmasına karşın elde edilen oranların tümü istatistiksel açıdan farklıdır ($p<0.05$).

Tenis, badminton, halkoyunları, masatenisi ve satranç branşlarında lisans, yüksek lisans ve doktora mezunu akademisyenlerin tümü yada büyük çoğunluk cinsiyet ayrımı yapılmaması gerektiği yönünde görüş bildirmişlerdir (Tablo 12 *devam*).

Tablo 12 (devam).Akademisyenlerin cinsiyet, yaş, kıdem ve eğitim durumlarına göre tek cinsiyet ya da karma eğitim yönündeki görüşlerinin branşlara göre dağılımları.

		Kıdem					Öğrenim Durumu		
		1-5 yıl	6-10 yıl	11-15 yıl	16-20 yıl	21+ yıl	Lisans	Y.Lisans	Doktora
Atletizm	Ayrılmamalı	57% a	58% a	51% a	38% a		60% a	68% a	35% b
	Ayrılmalı	43% a	42% a	49% a	63% a	100%	40% a	32% a	65% b
Cimnastik	Ayrılmamalı	89% a	36% b	18% b	25% b	50% b	50% a	87% b	17% c
	Ayrılmalı	11% a	64% b	82% b	75% b	50% b	50% a	13% b	83% c
Tenis	Ayrılmamalı	89% a	55% b	97% a	100%	100%	90% a	87% a	90% a
	Ayrılmalı	11% a	45% b	3% a			10% a	13% a	10% a
Güreş	Ayrılmamalı	5% a,c	45% b	8% a	29% b,c	8% a,b	27% a	6% a	18% a
	Ayrılmalı	95% a,c	55% b	92% a	71% b,c	92% a,b	73% a	94% a	82% a
Yüzme	Ayrılmamalı	22% a	39% a	34% a	75% b	25% a	50% a	26% a	42% a
	Ayrılmalı	78% a	61% a	66% a	25% b	75% a	50% a	74% a	58% a
Futbol	Ayrılmamalı	24% a,c,d	42% a,b	9% c	40% b,d		42% a	10% b	19% b
	Ayrılmalı	76% a,c,d	58% a,b	91% c	60% b,d	100%	58% a	90% b	81% b
Badminton	Ayrılmamalı	100%	100%	100%	100%	100%	100%	100%	100%
	Ayrılmalı								
Halkoyunları	Ayrılmamalı	100%	100%	100%	100%	100%	100%	100%	100%
	Ayrılmalı								
Boks	Ayrılmamalı	38% a,b	39% a,b	43% a	13% b	8% a,b	40% a	26% a	30% a
	Ayrılmalı	62% a,b	61% a,b	57% a	88% b	92% a,b	60% a	74% a	70% a
Basketbol	Ayrılmamalı	49% a	76% a,b	84% b,	88% b,c	50% a,d	90% a	39% b	77% a
	Ayrılmalı	51% a	24% a,b	16% b,	13% b,c	50% a,d	10% a	61% b	23% a
Masatenisi	Ayrılmamalı	100%	82% a	100%	100%	100%	90%	100%	100%
	Ayrılmalı						10%		
Hentbol	Ayrılmamalı	51% a	76% a	68% a	63% a		90% a	42% b	50% b
	Ayrılmalı	49% a	24% a	32% a	38% a	100%	10% a	58% b	50% b
Voleybol	Ayrılmamalı	49% a,b	76% a	51% a	25% b	50% a,b	80% a	39% b	35% b
	Ayrılmalı	51% a,b	24% a	49% a	75% b	50% a,b	20% a	61% b	65% b
Satranç	Ayrılmamalı	100%	100%	99% a	100%	100%	100%	100%	99% a
	Ayrılmalı			1% a					1% a
Taekwondo	Ayrılmamalı	68% a,c	39% a,b	35% b	75% c		20% a	81% b	56% c
	Ayrılmalı	32% a,c	61% a,b	65% b	25% c	100%	80% a	19% b	44% c
Karate	Ayrılmamalı	68% a,d,e	39% a,b	42% a,	88% d	50% b,c,	20% a	81% b	71% b
	Ayrılmalı	32% a,d,e	61% a,b	58% a,	13% d	50% b,c,	80% a	19% b	29% b
Judo	Ayrılmamalı	68% a,b	42% a	51% a	88% b	100%	20% a	81% b	83% b
	Ayrılmalı	32% a,b	58% a	49% a	13% b		80% a	19% b	17% b

Güreş, yüzme, futbol ve boks branşlarında lisans, yüksek lisans ve doktora mezunu akademisyenlerin çoğunluğu cinsiyet ayrımı yapılması yönünde görüş bildirmişlerdir (Tablo 12). Bu branşlardan güreş, yüzme ve boks branşları için verilen cevapların oranları arasında eğitim durumuna göre anlamlı farklılıklar bulunmazken ($p>0.05$); futbol branşında cinsiyet ayrımı yapılması yönündeki görüş oranı lisans mezunlarında, yüksek lisans ve doktora mezunlarına göre anlamlı derecede düşüktür ($p<0.05$).

Lisans ve doktora mezunu akademisyenler, basketbolda cinsiyet ayrımı yapılması yönünde ve istatistiksel açıdan eşit oranda ($p>0.05$) görüş bildirmişlerdir. Yüksek lisans mezunu akademisyenler ise bu branşta cinsiyet ayrımı yapılması yönünde görüş bildirmişlerdir. Yüksek lisans mezunu akademisyenlerde gözlenen cinsiyet ayrımı yapılması yönündeki görüş oranı lisans ve doktora mezunu akademisyenlerinkinden istatistiksel olarak anlamlı derecede yüksektir ($p<0.05$).

Yüksek lisans ve doktora mezunu akademisyenler hentbol ve voleybolda cinsiyet ayrımı yapılması yönünde, lisans mezunu akademisyenler ise yapılmaması yönünde görüş bildirmişlerdir (Tablo 12). Her iki branşta da yüksek lisans ve doktora mezunu grupları arasında istatistiksel fark yokken ($p>0.05$), lisans mezunu grubunda cinsiyet ayrımı yapılmaması yönündeki görüş önemli derecede düşüktür ($p<0.05$).

Taekwondo, karate ve judo için elde edilen sonuçlara göre yüksek lisans ve doktora mezunu akademisyen grupları cinsiyet ayrımı yapılması yönünde ve istatistiksel açıdan eşit oranlarda ($p>0.05$); lisans mezunu akademisyenler istatistiksel olarak anlamlı biçimde cinsiyet ayrımı yapılamaması yönünde görüş bildirmişlerdir ($p<0.05$).

Akademik personelin karma eğitim lehindeki önermelere verdikleri cevapların cinsiyetlere göre dağılımları Tablo 13'de görülmektedir.

Tablo 13. Akademik personelin karma eğitim lehindeki önermelere verdikleri cevapların cinsiyetlere göre dağılımları.

Akademik		Cinsiyet	
		Erkek	Kadın
Karma grupların içindeki öğrencileri denetlemek ve yönetmek daha kolaydır.	Evet	13,7% a	
	Hayır	86,3% a	100,0%
Yönetim (idare) bütün beden eğitimi derslerinin karma gruplar şeklinde işlenmesini bekler.	Evet	53,2% a	33,8% b
	Hayır	46,8% a	66,2% b
Birçok ebeveyn bütün beden eğitimi derslerinin karma gruplar halinde işlenmesini bekler.	Evet		
	Hayır	100,0%	100,0%
Erkekler genellikle karma eğitim aktiviteleri isterler.	Evet	56,1% a	80,0% b
	Hayır	43,9% a	20,0% b
Kız öğrenciler genellikle karma eğitim aktiviteleri isterler.	Evet	16,5% a	24,6% a
	Hayır	83,5% a	75,4% a
Bed. Eğt. derslerinde Kadın ve Erkek öğrenciler karma gruplar organize edildiğinde sosyal ve davranışsal dinamikler olumlu olur.	Evet	66,2% a	66,2% a
	Hayır	33,8% a	33,8% a
Erkekler kız öğrencilerle birlikte karma gruplara ayrıldıklarında sportif becerilerini daha iyi geliştirirler.	Evet	54,7% a	56,9% a
	Hayır	45,3% a	43,1% a
Kız öğrenciler erkek öğrencilerle birlikte karma gruplara ayrıldıklarında sportif becerilerini daha iyi geliştirirler.	Evet	45,3% a	38,5% a
	Hayır	54,7% a	61,5% a
Erkek öğrenciler kız öğrencilerle birlikte gruplara ayrıldıkları aktivitelere daha etkin bir şekilde katılırlar.	Evet	54,0% a	52,3% a
	Hayır	46,0% a	47,7% a
Kız öğrenciler erkek öğrencilerle birlikte gruplara ayrıldıkları aktivitelere daha etkin bir şekilde katılırlar.	Evet	45,3% a	43,1% a
	Hayır	54,7% a	56,9% a

Tablo 13 incelendiğinde kadın ve erkek akademisyenlerin karma eğitim lehindeki önermelere katılım düzeyleri arasında yalnızca iki maddede anlamlı farklılık olduğu görülmektedir ($p < 0.05$). Bu önermelerden ilki “Yönetim (idare) bütün beden eğitimi derslerinin karma gruplar şeklinde işlenmesini bekler” önermesi olup; kadın akademisyenler katılım, erkek akademisyenler katılmama eğilimindedir. Bu maddeye katılım (evet) oranı kadın akademisyenlerde önemli derecede yüksektir. İkinci önerme ise “Erkekler genellikle karma eğitim aktiviteleri isterler” maddesi olup hem kadın, hem de erkek akademisyenler bu maddeye katılım (evet) yönünde cevap vermişlerdir. Ancak erkek akademisyenlerin bu önermeye katılım (evet) oranları kadınlardan önemli derecede yüksektir.

“Karma grupların içindeki öğrencileri denetlemek ve yönetmek daha kolaydır”, “Birçok ebeveyn bütün beden eğitimi derslerinin karma gruplar halinde işlenmesini bekler”, “Kız öğrenciler genellikle karma eğitim aktiviteleri isterler”, “Kız öğrenciler erkek öğrencilerle birlikte karma gruplara ayrıldıklarında sportif

becerilerini daha iyi geliştirirler” ve “Kız öğrenciler erkek öğrencilerle birlikte gruplara ayrıldıkları aktivitelere daha etkin bir şekilde katılırlar” önermelerine kadın ve erkek akademisyenler istatistiksel açıdan eşit oranlarda ($p>0.05$) ve katılmama (hayır) yönünde cevap vermişlerdir.

“Beden Eğitimi derslerinde Kadın ve Erkek öğrenciler karma gruplar organize edildiğinde sosyal ve davranışsal dinamikler olumlu olur” ve “Erkek öğrenciler kız öğrencilerle birlikte gruplara ayrıldıkları aktivitelere daha etkin bir şekilde katılırlar” maddelerinde ise kadın ve erkek akademisyenler istatistiksel açıdan eşit oranlarda ($p>0.05$) ve katılım (evet) yönünde cevap vermişlerdir.

Akademik personelin karma eğitim aleyhindeki önermelere verdikleri cevapların cinsiyetlere göre dağılımları Tablo 14’de görülmektedir.

Tablo 14. Akademik personelin karma eğitim aleyhindeki önermelere verdikleri cevapların cinsiyetlere göre dağılımları.

Akademik		Cinsiyet	
		Erkek	Kadın
Güvenlik konuları	Evet	69,1% a	60,0% a
	Hayır	30,9% a	40,0% a
Birçok ebeveyn kız ve erkek öğrencilerin birbirlerinden ayrıldıkları aktiviteleri destekler.	Evet	91,4% a	90,8% a
	Hayır	8,6% a	9,2% a
Yönetim (idare) kız ve erkek öğrencilerin birbirlerinden ayrı olarak gruplandırıldıkları aktiviteleri destekler.	Evet	78,4% a	100,0%
	Hayır	21,6% a	
Erkek ve kız öğrencilerin birbirlerinden ayrı olarak gruplandırıldıkları aktiviteleri planlamak karma eğitim gruplarıyla aktiviteleri planlamaktan daha kolaydır.	Evet	74,1% a	81,5% a
	Hayır	25,9% a	18,5% a
Bazı aktivitelerde erkek öğrenciler kız öğrencilerden ayrı gruplandırılmak isterler.	Evet	91,4% a	90,8% a
	Hayır	8,6% a	9,2% a
Bazı aktivitelerde kız öğrenciler genellikle erkek öğrencilerden ayrı olarak gruplandırılmak isterler.	Evet	100,0%	100,0%
	Hayır		
Beden Eğt. derslerinde erkek ve kız öğrenciler ayrıldıklarında sınıf içi sosyal ve davranışsal dinamikler daha olumlu olur.	Evet	69,8% a	63,1% a
	Hayır	30,2% a	36,9% a
Erkekler kız öğrencilerden ayrı olarak gruplara ayrıldıklarında sportif becerilerini daha iyi geliştirirler.	Evet	74,1% a	69,2% a
	Hayır	25,9% a	30,8% a
Kız öğrenciler erkek öğrencilerden ayrı olarak gruplara ayrıldıklarında sportif becerilerini daha iyi geliştirirler.	Evet	82,7% a	87,7% a
	Hayır	17,3% a	12,3% a
Erkek öğrenciler kız öğrencilerden ayrı olarak gruplara ayrıldıkları aktivitelere daha etkin bir şekilde katılırlar.	Evet	71,9% a	73,8% a
	Hayır	28,1% a	26,2% a
Kız öğrenciler erkek öğrencilerden ayrı olarak gruplara ayrıldıkları aktivitelere daha etkin bir şekilde katılırlar.	Evet	80,6% a	83,1% a
	Hayır	19,4% a	16,9% a

Tablo 14 incelendiğinde kadın ve erkek akademisyenlerin karma eğitim aleyhindeki tüm önermelere istatistiksel açıdan eşit oranlarda ve katılım (evet) yönünde cevap verdikleri görülmektedir ($p>0.05$).

Akademik personelin karma eğitim lehindeki ve aleyhindeki önermelere verdikleri cevapların yaş gruplarına göre dağılımları Tablo 15’de, kıdemlerine göre dağılımları Tablo 16’da görülmektedir.

Tablo 15. Akademik personelin karma eğitim lehindeki ve aleyhindeki önermelere verdikleri cevapların yaş gruplarına göre dağılımları.

	Akademik	Yaş				
		20-25 yaş	26-35 yaş	36-45 yaş	46-55 yaş	
Karma lehindeki önermeler	Karma grupların içindeki öğrencileri denetlemek ve yönetmek daha kolaydır.	Evet	11% a	11% a		
		Hayır	100%	89% a	89% a	
	Yönetim (idare) bütün beden eğitimi derslerinin karma gruplar şeklinde işlenmesini bekler.	Evet	5% a	52% b	46% b	100%
		Hayır	95% a	48% b	54% b	
	Birçok ebeveyn bütün beden eğitimi derslerinin karma gruplar halinde işlenmesini bekler.	Evet				
		Hayır	100%	100%	100%	100%
	Erkekler genellikle karma eğitim aktiviteleri isterler.	Evet	100%	65% a	64% a	
		Hayır		35% a	36% a	100%
	Kız öğrenciler genellikle karma eğitim aktiviteleri isterler.	Evet	5% a	43% b	13% a	
		Hayır	95% a	57% b	87% a	100%
	Bed. Eğt. derslerinde Kadın ve Erkek öğrenciler karma gruplar organize edildiğinde sosyal ve davranışsal dinamikler olumlu olur.	Evet	95% a	80% a,b	62% b	
		Hayır	5% a	20% a,b	38% b	100%
	Erkekler kız öğrencilerle birlikte karma gruplara ayrıldıklarında sportif becerilerini daha iyi geliştirirler.	Evet	95% a	59% b	53% b	
		Hayır	5% a	41% b	47% b	100%
	Kız öğrenciler erkek öğrencilerle birlikte karma gruplara ayrıldıklarında sportif becerilerini daha iyi geliştirirler.	Evet		59% a	47% a	
		Hayır	100%	41% a	53% a	100%
Erkek öğrenciler kız öğrencilerle birlikte gruplara ayrıldıkları aktivitelere daha etkin bir şekilde katılırlar.	Evet	5% a	65% b	61% b		
	Hayır	95% a	35% b	39% b	100%	
Kız öğrenciler erkek öğrencilerle birlikte gruplara ayrıldıkları aktivitelere daha etkin bir şekilde katılırlar.	Evet	5% a	54% b	51% b		
	Hayır	95% a	46% b	49% b	100%	
Güvenlik konuları	Evet	95% a	52% b	65% b	100%	
	Hayır	5% a	48% b	35% b		
Birçok ebeveyn kız ve erkek öğrencilerin birbirlerinden ayrıldıkları aktiviteleri destekler.	Evet	100%	100%	85% a	100%	
	Hayır			15% a		
Yönetim (idare) kız ve erkek öğrencilerin birbirlerinden ayrı olarak gruplandırıldıkları aktiviteleri destekler.	Evet	100%	89% a	90% a		
	Hayır		11% a	10% a	100%	
Erkek ve kız öğrencilerin birbirlerinden ayrı olarak gruplandırıldıkları aktiviteleri planlamak karma eğitim gruplarıyla aktiviteleri planlamaktan daha kolaydır.	Evet	100%	89% a	65% b	100%	
	Hayır		11% a	35% b		
Bazı aktivitelere erkek öğrenciler kız öğrencilerden ayrı gruplandırılmak isterler.	Evet	100%	100%	85% a	100%	
	Hayır			15% a		
Bazı aktivitelere kız öğrenciler genellikle erkek öğrencilerden ayrı olarak gruplandırılmak isterler.	Evet	100%	100%	100%	100%	
	Hayır					
Beden Eğt. derslerinde erkek ve kız öğrenciler ayrıldıklarında sınıf içi sosyal ve davranışsal dinamikler daha olumlu olur.	Evet	5% a	78% b	70% b	100%	
	Hayır	95% a	22% b	30% b		
Erkekler kız öğrencilerden ayrı olarak gruplara ayrıldıklarında sportif becerilerini daha iyi geliştirirler.	Evet	100%	85% a	60% b	100%	
	Hayır		15% a	40% b		
Kız öğrenciler erkek öğrencilerden ayrı olarak gruplara ayrıldıklarında sportif becerilerini daha iyi geliştirirler.	Evet	100%	85% a	80% a	100%	
	Hayır		15% a	20% a		
Erkek öğrenciler kız öğrencilerden ayrı olarak gruplara ayrıldıkları aktivitelere daha etkin bir şekilde katılırlar.	Evet	95% a	69% a,b	68% b	100%	
	Hayır	5% a	31% a,b	32% b		
Kız öğrenciler erkek öğrencilerden ayrı olarak gruplara ayrıldıkları aktivitelere daha etkin bir şekilde katılırlar.	Evet	95% a	80% a	78% a	100%	
	Hayır	5% a	20% a	22% a		

Tablo 16. Akademik personelin karma eğitim lehindeki önermelere verdikleri cevapların kıdemlerine göre dağılımları.

	Akademik	Kıdem					
		1-5 yıl	6-10 yıl	11-15 yıl	16-20 yıl	21+ yıl	
Karma lehindeki önermeler	Karma grupların içindeki öğrencileri denetlemek ve yönetmek daha kolaydır.	Evet		36% a	9% b		
	Hayır	100%	64% a	91% b	100%	100%	
	Yönetim (idare) bütün beden eğitimi derslerinin karma gruplar şeklinde işlenmesini bekler.	Evet	14% a	73% b	34% a	63% b	100%
	Hayır	86% a	27% b	66% a	38% b		
	Birçok ebeveyn bütün beden eğitimi derslerinin karma gruplar halinde işlenmesini bekler.	Evet					
	Hayır	100%	100%	100%	100%	100%	
	Erkekler genellikle karma eğitim aktiviteleri isterler.	Evet	97% a	79% a,b	68% b	38% c	
	Hayır	3% a	21% a,b	32% b	63% c	100%	
	Kız öğrenciler genellikle karma eğitim aktiviteleri isterler.	Evet	49% a	3% b	27% a		
	Hayır	51% a	97% b	73% a	100%	100%	
	Bed. Eğt. derslerinde Kadın ve Erkek öğrenciler karma gruplar organize edildiğinde sosyal ve davranışsal dinamikler olumlu olur.	Evet	84% a	39% b	74% a	75% a	
	Hayır	16% a	61% b	26% a	25% a	100%	
	Erkekler kız öğrencilerle birlikte karma gruplara ayrıldıklarında sportif becerilerini daha iyi geliştirirler.	Evet	86% a	58% b	59% b	38% b	
	Hayır	14% a	42% b	41% b	63% b	100%	
	Kız öğrenciler erkek öğrencilerle birlikte karma gruplara ayrıldıklarında sportif becerilerini daha iyi geliştirirler.	Evet	38% a	58% a,b	66% b	13% c	
	Hayır	62% a	42% a,b	34% b	88% c	100%	
	Erkek öğrenciler kız öğrencilerle birlikte gruplara ayrıldıkları aktivitelere daha etkin bir şekilde katılırlar.	Evet	49% a,b	76% a	65% a	38% b	
	Hayır	51% a,b	24% a	35% a	63% b	100%	
	Kız öğrenciler erkek öğrencilerle birlikte gruplara ayrıldıkları aktivitelere daha etkin bir şekilde katılırlar.	Evet	49% a	76% a	57% a	13% b	
	Hayır	51% a	24% a	43% a	88% b	100%	
Güvenlik konuları	Evet	92% a	82% a,b	68% b	25% c	100%	
Hayır	8% a	18% a,b	32% b	75% c			
Birçok ebeveyn kız ve erkek öğrencilerin birbirlerinden ayrıldıkları aktiviteleri destekler.	Evet	100%	64% a	100%	88% b	100%	
Hayır			36% a		13% b		
Yönetim (idare) kız ve erkek öğrencilerin birbirlerinden ayrı olarak gruplandırıldıkları aktiviteleri destekler.	Evet	100%	82% a	84% a	100%		
Hayır			18% a	16% a		100%	
Erkek ve kız öğrencilerin birbirlerinden ayrı olarak gruplandırıldıkları aktiviteleri planlamak karma eğitim gruplarıyla aktiviteleri planlamaktan daha kolaydır.	Evet	100%	82% a	59% a	75% a	100%	
Hayır			18% a	41% a	25% a		
Bazı aktivitelerde erkek öğrenciler kız öğrencilerden ayrı gruplandırılmak isterler.	Evet	100%	100%	100%	63% a	100%	
Hayır					38% a		
Bazı aktivitelerde kız öğrenciler genellikle erkek öğrencilerden ayrı olarak gruplandırılmak isterler.	Evet	100%	100%	100%	100%	100%	
Hayır							
Beden Eğt. derslerinde erkek ve kız öğrenciler ayrıldıklarında sınıf içi sosyal ve davranışsal dinamikler daha olumlu olur.	Evet	51% a	64% a	68% a	75% a	100%	
Hayır	49% a	36% a	32% a	25% a			
Erkekler kız öğrencilerden ayrı olarak gruplara ayrıldıklarında sportif becerilerini daha iyi geliştirirler.	Evet	95% a	64% b	59% b	75% a,b	100%	
Hayır	5% a	36% b	41% b	25% a,b			
Kız öğrenciler erkek öğrencilerden ayrı olarak gruplara ayrıldıklarında sportif becerilerini daha iyi geliştirirler.	Evet	95% a	64% b	76% b	100%	100%	
Hayır	5% a	36% b	24% b				
Erkek öğrenciler kız öğrencilerden ayrı olarak gruplara ayrıldıkları aktivitelere daha etkin bir şekilde katılırlar.	Evet	84% a	61% a	66% a	75% a	100%	
Hayır	16% a	39% a	34% a	25% a			
Kız öğrenciler erkek öğrencilerden ayrı olarak gruplara ayrıldıkları aktivitelere daha etkin bir şekilde katılırlar.	Evet	84% a	61% a	74% a	100%	100%	
Hayır	16% a	39% a	26% a				

Akademik personelin karma eğitim lehindeki önermelere verdikleri cevapların öğrenim durumlarına göre dağılımları Tablo 17’de görülmektedir.

“Karma grupların içindeki öğrencileri denetlemek ve yönetmek daha kolaydır” maddesine lisans, yüksek lisans ve doktora mezunu akademisyenler katılmama (hayır) yönünde cevap vermişlerdir. Lisans mezunu akademisyenlerin bu maddeye katılmama oranı diğer eğitim gruplarından anlamlı derecede düşüktür ($p<0.05$).

Tablo 17. Akademik personelin karma eğitim lehindeki önermelere verdikleri cevapların öğrenim durumlarına göre dağılımları.

Akademik		Öğrenim Durumu		
		Lisans	Y.Lisans	Doktora
Karma grupların içindeki öğrencileri denetlemek ve yönetmek daha kolaydır.	Evet	30,0%a		0,9%b
	Hayır	70,0%a	100,0%	99,1%b
Yönetim (idare) bütün beden eğitimi derslerinin karma gruplar şeklinde işlenmesini bekler.	Evet	80,0%a	35,5%b	32,7%b
	Hayır	20,0%a	64,5%b	67,3%b
Birçok ebeveyn bütün beden eğitimi derslerinin karma gruplar halinde işlenmesini bekler.	Evet			
	Hayır	100,0%	100,0%	100,0%
Erkekler genellikle karma eğitim aktiviteleri isterler.	Evet	80,0%a	96,8%a	46,0%b
	Hayır	20,0%a	3,2%a	54,0%b
Kız öğrenciler genellikle karma eğitim aktiviteleri isterler.	Evet	40,0%a	38,7%a	2,7%b
	Hayır	60,0%a	61,3%a	97,3%b
Bed. Eğt. derslerinde Kadın ve Erkek öğrenciler karma gruplar organize edildiğinde sosyal ve davranışsal dinamikler olumlu olur.	Evet	60,0%a	80,6%a	65,5%b
	Hayır	40,0%a	19,4%a	34,5%a
Erkekler kız öğrencilerle birlikte karma gruplara ayrıldıklarında sportif becerilerini daha iyi geliştirirler.	Evet	80,0%a	83,9%a	34,5%a
	Hayır	20,0%a	16,1%a	65,5%b
Kız öğrenciler erkek öğrencilerle birlikte karma gruplara ayrıldıklarında sportif becerilerini daha iyi geliştirirler.	Evet	70,0%a	25,8%a	33,6%b
	Hayır	30,0%a	74,2%b	66,4%b
Erkek öğrenciler kız öğrencilerle birlikte gruplara ayrıldıkları aktivitelere daha etkin bir şekilde katılırlar.	Evet	80,0%a	38,7%b	43,4%b
	Hayır	20,0%a	61,3%b	56,6%b
Kız öğrenciler erkek öğrencilerle birlikte gruplara ayrıldıkları aktivitelere daha etkin bir şekilde katılırlar.	Evet	70,0%a	38,7%b	32,7%b
	Hayır	30,0%a	61,3%b	67,3%b

“Yönetim (idare) bütün beden eğitimi derslerinin karma gruplar şeklinde işlenmesini bekler”, “Kız öğrenciler erkek öğrencilerle birlikte karma gruplara ayrıldıklarında sportif becerilerini daha iyi geliştirirler”, “Erkek öğrenciler kız öğrencilerle birlikte gruplara ayrıldıkları aktivitelere daha etkin bir şekilde katılırlar” ve “Kız öğrenciler erkek öğrencilerle birlikte gruplara ayrıldıkları aktivitelere daha etkin bir şekilde katılırlar” maddelerinde lisans mezunları anlamlı derecede yüksek

oranda ($p<0.05$) katılım (evet), yüksek lisans ve doktora mezunları istatistiksel açıdan eşit oranlarda ve katılmama (hayır) yönünde cevap vermişlerdir ($p>0.05$).

“Birçok ebeveyn bütün beden eğitimi derslerinin karma gruplar halinde işlenmesini bekler” maddesine tüm eğitim gruplarındaki akademisyenler katılmama (hayır) yönünde cevap vermişlerdir.

“Erkekler genellikle karma eğitim aktiviteleri isterler” ve “Erkekler kız öğrencilerle birlikte karma gruplara ayrıldıklarında sportif becerilerini daha iyi geliştirirler” önermelerinde lisans ve yüksek lisans mezunu akademisyenler istatistiksel açıdan eşit ($p>0.05$) oranlarda ve katılım (evet) yönünde, doktora mezunu akademisyenler ise anlamlı derecede yüksek oranda ($p<0.05$) ve katılmama (hayır) yönünde cevap vermişlerdir.

“Kız öğrenciler genellikle karma eğitim aktiviteleri isterler” önermesine her üç eğitim grubundaki akademisyenler katılmama (hayır) yönünde cevaplar vermişlerdir. Bu maddede lisans ve yüksek lisans gruplarının görüşleri arasında önemli farklılıklar bulunmazken ($p>0.05$), doktora mezunlarında gözlenen katılmama (hayır) oranı diğer iki gruptan anlamlı derecede yüksektir ($p<0.05$).

“Bed. Eğt. derslerinde Kadın ve Erkek öğrenciler karma gruplar organize edildiğinde sosyal ve davranışsal dinamikler olumlu olur” önermesine her üç eğitim grubundaki akademisyenler katılım (evet) yönünde cevaplar vermişlerdir.

Akademik personelin karma eğitim aleyhindeki önermelere verdikleri cevapların öğrenim durumlarına göre dağılımları Tablo 18’de görülmektedir.

Tablo 18. Akademik personelin karma eğitim aleyhindeki önermelere verdikleri cevapların öğrenim durumlarına göre dağılımları.

Akademik		Öğrenim Durumu		
		Lisans	Y.Lisans	Doktora
Güvenlik konuları	Evet	100,0%a	90,3%b	41,6%b
	Hayır		9,7%a	58,4%b
Birçok ebeveyn kız ve erkek öğrencilerin birbirlerinden ayrıldıkları aktiviteleri destekler.	Evet	70,0%a	100,0%	100,0%
	Hayır	30,0%a		
Yönetim (idare) kız ve erkek öğrencilerin birbirlerinden ayrı olarak gruplandırıldıkları aktiviteleri destekler.	Evet	70,0%a	100,0%	89,4%b
	Hayır	30,0%a		10,6%b
Erkek ve kız öğrencilerin birbirlerinden ayrı olarak gruplandırıldıkları aktiviteleri planlamak karma eğitim gruplarıyla aktiviteleri planlamaktan daha kolaydır.	Evet	80,0%a	100,0%	68,1%b
	Hayır	20,0%a		31,9%b
Bazı aktivitelerde erkek öğrenciler kız öğrencilerden ayrı gruplandırılmak isterler.	Evet	90,0%a	100,0%	89,4%a
	Hayır	10,0%a		10,6%a
Bazı aktivitelerde kız öğrenciler genellikle erkek öğrencilerden ayrı olarak gruplandırılmak isterler.	Evet	100,0%	100,0%	100,0%
	Hayır			
Beden Eğt. derslerinde erkek ve kız öğrenciler ayrıldıklarında sınıf içi sosyal ve davranışsal dinamikler daha olumlu olur.	Evet	80,0%a	41,9%b	68,1%a
	Hayır	20,0%a	58,1%b	31,9%a
Erkekler kız öğrencilerden ayrı olarak gruplara ayrıldıklarında sportif becerilerini daha iyi geliştirirler.	Evet	90,0%a	93,5%a	57,5%b
	Hayır	10,0%a	6,5%a	42,5%b
Kız öğrenciler erkek öğrencilerden ayrı olarak gruplara ayrıldıklarında sportif becerilerini daha iyi geliştirirler.	Evet	90,0%a	93,5%a	78,8%b
	Hayır	10,0%a	6,5%a	21,2%a
Erkek öğrenciler kız öğrencilerden ayrı olarak gruplara ayrıldıkları aktivitelere daha etkin bir şekilde katılırlar.	Evet	80,0%a	80,6%a	66,4%a
	Hayır	20,0%a	19,4%a	33,6%a
Kız öğrenciler erkek öğrencilerden ayrı olarak gruplara ayrıldıkları aktivitelere daha etkin bir şekilde katılırlar.	Evet	90,0%a	80,6%a	77,0%a
	Hayır	10,0%a	19,4%a	23,0%a

“Güvenlik konuları“, “Birçok ebeveyn kız ve erkek öğrencilerin birbirlerinden ayrıldıkları aktiviteleri destekler”, “Yönetim (idare) kız ve erkek öğrencilerin birbirlerinden ayrı olarak gruplandırıldıkları aktiviteleri destekler” ve “Erkek ve kız öğrencilerin birbirlerinden ayrı olarak gruplandırıldıkları aktiviteleri planlamak karma eğitim gruplarıyla aktiviteleri planlamaktan daha kolaydır” önermelerine lisans, yüksek lisans ve doktora mezunu akademisyenler katılım (evet) yönünde cevap vermişlerdir. Bu maddelere katılım (evet) oranı yüksek lisans ve doktora mezunu gruplarında istatistiksel açıdan eşitken ($p>0.05$), lisans mezunu akademisyenlerin katılım (evet) düzeyi bu iki gruptan anlamlı biçimde düşüktür ($p<0.05$).

“Bazı aktivitelerde erkek öğrenciler kız öğrencilerden ayrı gruplandırılmak isterler”, “Erkek öğrenciler kız öğrencilerden ayrı olarak gruplara ayrıldıkları

aktivitelere daha etkin bir şekilde katılırlar” ve “Kız öğrenciler erkek öğrencilerden ayrı olarak gruplara ayrıldıkları aktivitelere daha etkin bir şekilde katılırlar” önermelerine lisans, yüksek lisans ve doktora mezunu akademisyenler katılım (evet) yönünde cevap vermişlerdir. Bu maddelere katılım (evet) oranı lisans ve yüksek lisans mezunu gruplarında istatistiksel açıdan eşitken ($p>0.05$), doktora mezunu akademisyenlerin katılım (evet) düzeyi bu iki gruptan anlamlı biçimde düşüktür ($p<0.05$).

“Bazı aktivitelere kız öğrenciler genellikle erkek öğrencilerden ayrı olarak gruplandırılmak isterler” her üç eğitim durumuna sahip akademisyen gruplarının tamamı katılım (evet) yönünde cevaplar vermişlerdir.

“Beden Eğitimi derslerinde erkek ve kız öğrenciler ayrıldıklarında sınıf içi sosyal ve davranışsal dinamikler daha olumlu olur” maddesine lisans ve doktora mezunu akademisyenler istatistiksel açıdan eşit oranda ($p>0.05$) ve katılım (evet) yönünde cevaplar vermiştir. Yüksek lisans mezunu akademisyenlerin bu önermeye karşı tutumları istatistiksel açıdan önemli biçimde katılmama (hayır) yönündedir ($p<0.05$).

“Erkekler kız öğrencilerden ayrı olarak gruplara ayrıldıklarında sportif becerilerini daha iyi geliştirirler” ve “Kız öğrenciler erkek öğrencilerden ayrı olarak gruplara ayrıldıklarında sportif becerilerini daha iyi geliştirirler” önermelerine lisans, yüksek lisans ve doktora mezunu akademisyenler katılım (evet) yönünde cevap vermişlerdir. Bu maddelerde lisans ve yüksek lisans mezunu akademisyenlerin görüş oranları arasında istatistiksel açıdan farklılık bulunmazken ($p>0.05$), doktora mezunu akademisyenlerin katılım (evet) oranı diğer iki gruptan anlamlı derecede düşüktür.

6.4. Öğrencilerin Görüşleri

Araştırmaya 556'sı Erkek (%51) 527'si Kadın (%49) olmak üzere toplam 1083 öğrenci katılmıştır. Öğrenci grubu genel katılımcı sayısının %51'ini oluşturmaktadır. Aşağıdaki tabloda öğrencilerin yaş ve sınıflarına göre dağılımları görülmektedir.

Tablo 19. Öğrencilerin yaş ve sınıflarına göre dağılımları.

Öğrenci	Genel		Erkek		Kadın		
	N	%	N	%	N	%	
Yaş	10-15 yaş	709	65,5%	341	61%	368	70%
	16-20 yaş	329	30,4%	203	37%	126	24%
	21-25 yaş	45	4,2%	12	2%	33	6%
Sınıf	5.sınıf	120	11,1%	58	10%	62	12%
	6.sınıf	82	7,6%	54	10%	28	5%
	7.sınıf	111	10,2%	41	7%	70	13%
	8.sınıf	120	11,1%	50	9%	70	13%
	9.sınıf	291	26,9%	143	26%	148	28%
	10.sınıf	113	10,4%	76	14%	37	7%
	11.sınıf	76	7,0%	45	8%	31	6%
	12.sınıf	170	15,7%	89	16%	81	15%

Tablo 20. Öğrencilerin cinsiyet ve yaşlarına göre tek cinsiyet ya da karma eğitim yönündeki görüşlerinin branşlara göre dağılımları.

		Cinsiyet		Yaş		
		Erkek	Kız	10-15 yaş	16-20 yaş	21-25 yaş
Atletizm	Ayrılmamalı	76%a	82%b	80%a	79%a	71%a
	Ayrılmalı	24%a	18%b	20%a	21%a	29%a
Cimnastik	Ayrılmamalı	68%a	71%a	67%a	77%b	60%a
	Ayrılmalı	32%a	29%a	33%a	23%b	40%a
Tenis	Ayrılmamalı	85%a	87%a	85%a	88%a	96%a
	Ayrılmalı	15%a	13%a	15%a	12%a	4%a
Güreş	Ayrılmamalı	42%a	38%a	39%a,b	46%a	27%b
	Ayrılmalı	58%a	62%a	61%a,b	54%a	73%b
Yüzme	Ayrılmamalı	68%a	67%a	65%a	74%b	64%a,b
	Ayrılmalı	32%a	33%a	35%a	26%b	36%a,b
Futbol	Ayrılmamalı	46%a	42%a	41%a	48%a,b	60%b
	Ayrılmalı	54%a	58%a	59%a	52%a,b	40%b
Badminton	Ayrılmamalı	91%a	93%a	91%a	93%a	100%
	Ayrılmalı	9%a	7%a	9%a	7%a	
Halkoyunları	Ayrılmamalı	90%a	92%a	91%a	90%a	96%a
	Ayrılmalı	10%a	8%a	9%a	10%a	4%a
Boks	Ayrılmamalı	49%a	49%a	49%a	50%a	51%a
	Ayrılmalı	51%a	51%a	51%a	50%a	49%a
Basketbol	Ayrılmamalı	71%a	71%a	70%a	74%a	73%a
	Ayrılmalı	29%a	29%a	30%a	26%a	27%a
Masatenisi	Ayrılmamalı	93%a	91%a	93%a	91%a	93%a
	Ayrılmalı	7%a	9%a	7%a	9%a	7%a
Hentbol	Ayrılmamalı	87%a	85%a	87%a	85%a	82%a
	Ayrılmalı	13%a	15%a	13%a	15%a	18%a
Voleybol	Ayrılmamalı	76%a	81%b	78%a	79%a	89%a
	Ayrılmalı	24%a	19%b	22%a	21%a	11%a
Satranç	Ayrılmamalı	91%a	91%a	90%a	92%a	96%a
	Ayrılmalı	9%a	9%a	10%a	8%a	4%a
Taekwondo	Ayrılmamalı	65%a	63%a	64%a	64%a	58%a
	Ayrılmalı	35%a	37%a	36%a	36%a	42%a
Karate	Ayrılmamalı	61%a	64%a	61%a	66%a	56%a
	Ayrılmalı	39%a	36%a	39%a	34%a	44%a
Judo	Ayrılmamalı	71%a	72%a	72%a	70%a	67%a
	Ayrılmalı	29%a	28%a	28%a	30%a	33%a

Tablo 20’de öğrencilerin cinsiyet, yaş ve sınıflarına göre spor branşlarındaki eğitimin karma ya da tek cinsiyetli olması yönünde verdikleri cevaplar ve bu cevaplara ilişkin 0,05 anlam düzeyinde yapılan oran testi sonuçları yer almaktadır.

Tablo 20 incelendiğinde kız ve erkek öğrencilerin güreş, futbol ve boks dışındaki tüm branşlarda cinsiyet ayrımı yapılmaması yönünde cevaplar verdikleri

görülmektedir. Atletizm ve voleybol branşları için verilen cevaplarda kız ve erkek öğrencilerin cinsiyet ayrımı yapılmaması yönünde cevaplar verdikleri gözlenmiş olup (Tablo 20), bu iki branş için kız öğrencilerin, erkek öğrencilerden anlamlı biçimde yüksek oranda ($p<0.05$) cinsiyet ayrımı yapılmaması yönünde cevap verdikleri tespit edilmiştir. Diğer tüm branşlarda kız ve erkek öğrenciler istatistiksel açıdan eşit oranlarda ($p>0.05$) cinsiyet ayrımı yapılması yönünde görüş bildirmişlerdir.

Öğrencilerin yaşlarına göre hangi branşlarda cinsiyet ayrımı yapıp yapılmaması gerektiği sorusuna verilen yanıtların incelemesinde 10-15 yaş, 16-20 yaş ve 21-25 yaş gruplarının; atletizm, tenis, badminton, halkoyunları, basketbol, masa tenisi, hentbol, voleybol, satranç, tekvando, karate ve judo branşlarında istatistiksel olarak eşit oranlarda ($p>0.05$) ve cinsiyet ayrımı yapılmaması yönünde cevaplar verdikleri gözlenmiştir (Tablo 20).

Cimnastik branşı için verilen yanıtlarda her üç yaş grubuna dahil olan öğrencilerin yine cinsiyet ayrımı yapılmaması yönünde cevap verdikleri görülmektedir (Tablo 20). Bu branş için 10-15 yaş ve 21-25 yaş grupları istatistiksel olarak eşit oranlarda ($p>0.05$), 16-20 yaş grubu ise diğer iki yaş grubundan anlamlı derecede yüksek oranda ($p<0.05$) cinsiyet ayrımı yapılması yönünde görüş bildirmişlerdir.

Güreş branşında her üç yaş grubundaki öğrenciler cinsiyet ayrımı yapılması yönünde cevaplar vermişlerdir (Tablo 20). Bu yönde verilen cevap oranlarının yaş gruplarındaki karşılaştırmasında 21-25 yaş grubunun 16-20 yaş grubundan anlamlı derecede yüksek oranda ($p<0.05$) cinsiyet ayrımı yapılması gerektiği görüşünü savundukları sonucuna varılmıştır. 10-15 yaş ile 16-20 yaş ve 21-25 yaş gruplarının ikili karşılaştırmalarında ise anlamlı farklılık bulunmamaktadır ($p>0.05$).

Yüzme branşında cinsiyet ayrımı yapılmaması her üç yaş grubunun ortak fikri olarak gözlenmiş, bu yöndeki en yüksek oran 16-20 yaş grubunda bulunmuştur. Bu oran 10-15 yaş grubundan anlamlı derecede yüksek olup ($p<0.05$), 21-25 yaş grubunda gözlenen oran ile istatistiksel olarak eşittir ($p>0.05$).

Futbol için 10-15 yaş ve 16-20 yaş grubu öğrenciler cinsiyet ayrımı yapılması yönünde, 21-25 yaş grubu öğrenciler ise yapılmaması yönünde görüş bildirmişlerdir. Oran testi neticesine göre 21-25 yaş grubunun “ayrılmamalı” yönündeki cevap oranı 10-15 yaş grubundan anlamlı derecede yüksek ($p<0.05$), 16-20 yaş grubu ile istatistiksel açıdan eşit ($p>0.05$) olduğu tespit edilmiştir.

Boks için verilen cevapların yaş gruplarında anlamlı farklılıklar göstermediği gözlenmiştir.

Tablo 21. Öğrencilerin sınıflarına göre tek cinsiyet ya da karma eğitim yönündeki görüşlerinin branşlara göre dağılımları.

		Sınıf							
		5.sınıf	6.sınıf	7.sınıf	8.sınıf	9.sınıf	10.sınıf	11.sınıf	12.sınıf
Atletizm	Ayrılmamalı	74%a,b	70%a	78%a,b	83%a,b	85%b	78%a,b	82%a,b	75%a,b
	Ayrılmalı	26%a,b	30%a	22%a,b	17%a,b	15%b	22%a,b	18%a,b	25%a,b
Cimnastik	Ayrılmamalı	62%a,b	65%a,b	64%a,b	58%a	76%b	77%a,b	79%a,b	70%a,b
	Ayrılmalı	38%a,b	35%a,b	36%a,b	42%a	24%b	23%a,b	21%a,b	30%a,b
Tenis	Ayrılmamalı	83%a	83%a	88%a	83%a	85%a	88%a	91%a	90%a
	Ayrılmalı	18%a	17%a	12%a	18%a	15%a	12%a	9%a	10%a
Güreş	Ayrılmamalı	31%a,c, d,e	23%a,c, e	41%a,b	23%a	53%b	42%b,c	47%b,d	41%b,e
	Ayrılmalı	69%a,c, d,e	77%a,c, e	59%a,b	78%a	47%b	58%b,c	53%b,d	59%b,e
Yüzme	Ayrılmamalı	60%a,b	38%a	64%b,d	63%b,c, d	77%d	73%b,d, e	78%b,d, f	69%b,d, g
	Ayrılmalı	40%a,b	62%a	36%b,d	37%b,c, d	23%d	27%b,d, e	22%b,d, f	31%b,d, g
Futbol	Ayrılmamalı	35%a,b	28%a	51%b,d	49%a,b, d	38%a, b	50%b,c, d	63%d	45%a,b, d
	Ayrılmalı	65%a,b	72%a	49%b,d	51%a,b, d	62%a, b	50%b,c, d	37%d	55%a,b, d
Badminton	Ayrılmamalı	91%a	85%a	88%a	91%a	94%a	90%a	97%a	95%a
	Ayrılmalı	9%a	15%a	12%a	9%a	6%a	10%a	3%a	5%a
Halk Oyunları	Ayrılmamalı	91%a,c, d	83%a,b	92%a,c, d	88%a,c, d	96%c	87%b,d	91%a,c, d	92%a,c, d
	Ayrılmalı	9%a,c,d	17%a,b	8%a,c,d	12%a,c, d	4%c	13%b,d	9%a,c,d	8%a,c,d
Boks	Ayrılmamalı	36%a,c	40%a,c	50%a,b	33%a	65%b	43%a,c	39%a,c	54%b,c
	Ayrılmalı	64%a,c	60%a,c	50%a,b	68%a	35%b	57%a,c	61%a,c	46%b,c
Basketbol	Ayrılmamalı	62%a	56%a	76%a,b	73%a,b	72%a, b	81%b	84%b,c	68%a,b
	Ayrılmalı	38%a	44%a	24%a,b	28%a,b	28%a, b	19%b	16%b,c	32%a,b
Masatenisi	Ayrılmamalı	87%a	98%a,b	98%b	97%a,b	91%a, b	89%a,b	96%a,b	90%a,b
	Ayrılmalı	13%a	2%a,b	2%b	3%a,b	9%a,b	11%a,b	4%a,b	10%a,b
Hentbol	Ayrılmamalı	78%a	94%a,b	98%b	79%a	87%a	83%a	89%a,b	83%a
	Ayrılmalı	22%a	6%a,b	2%b	21%a	13%a	17%a	11%a,b	17%a
Voleybol	Ayrılmamalı	75%a	73%a	82%a	81%a	76%a	80%a	88%a	78%a
	Ayrılmalı	25%a	27%a	18%a	19%a	24%a	20%a	12%a	22%a
Satranç	Ayrılmamalı	80%a	85%a,b	97%b	94%b,c	92%b, d	88%a,b	99%b,e	91%a,b
	Ayrılmalı	20%a	15%a,b	3%b	6%b,c	8%b,d	12%a,b	1%b,e	9%a,b
Taekwondo	Ayrılmamalı	53%a,c	63%a,b	63%a,b	48%a	77%b	57%a,c	67%a,b	66%b,c
	Ayrılmalı	47%a,c	37%a,b	37%a,b	53%a	23%b	43%a,c	33%a,b	34%b,c
Karate	Ayrılmamalı	48%a,c, d	56%a,c, d	59%a,c, d	43%a	78%b	59%a,c, d	68%b,c, d	64%d
	Ayrılmalı	52%a,c, d	44%a,c, d	41%a,c, d	57%a	22%b	41%a,c, d	32%b,c, d	36%d
Judo	Ayrılmamalı	58%a	60%a	73%a,b	67%a	84%b	61%a	67%a	74%a,b
	Ayrılmalı	42%a	40%a	27%a,b	33%a	16%b	39%a	33%a	26%a,b

Öğrencilerin sınıflarına göre verdikleri yanıtların incelenmesinde atletizm, cimnastik, tenis, badminton, basketbol, halkoyunları, masatenisi, hentbol, voleybol,

satranç ve judo branşlarında tüm sınıfların cinsiyet ayrımı yapılmaması yönünde cevaplar verdikleri görülmektedir (Tablo 21).

Güreş için 9.sınıf öğrencileri hariç tüm sınıfların cinsiyet ayrımı yapılması yönünde cevaplar verdikleri gözlenmiştir.

Yüzme branşında 6.sınıflar hariç diğer tüm sınıflarda okuyan öğrenciler cinsiyet ayrımı yapılmaması yönünde yanıtlar vermişlerdir.

Futbol için verilen yanıtlar incelendiğinde, 7.ve 11.sınıf öğrencilerin “ayrılmamalı”; diğer sınıflarda okuyan öğrencilerin “ayrılmalı” yönünde yanıtlar verdikleri Tablo 21’de görülmektedir.

Boks branşında 9.sınıflar hariç tüm sınıfların genel olarak cinsiyet ayrımı yapılması gerektiğini savundukları görülmektedir.

Teakwondo da 8.sınıflar hariç tüm sınıflar cinsiyet ayrımı yapılamaması yönünde cevaplar vermişlerdir.

Karate için verilen cevaplar incelendiğinde 5.ve 8.sınıflar hariç tüm sınıfların genel olarak cinsiyet ayrımı yapılmaması yönünde yanıtlar verdikleri gözlenmiştir (Tablo 21).

Öğrencilerin karma eğitim lehindeki maddelere verdikleri cevapların cinsiyetlerine göre dağılımları Tablo 22’de görülmektedir.

Tablo 22. Öğrencilerin karma eğitim lehindeki maddelere verdikleri cevapların cinsiyetlerine göre dağılımları.

Öğrenci	Cinsiyet		
	Erkek	Kadın	
Karma grupların içindeki öğrencileri denetlemek ve yönetmek daha kolaydır.	Evet	54,4% a	59,2% a
	Hayır	45,6% a	40,8% a
Yönetim (idare) bütün beden eğitimi derslerinin karma gruplar şeklinde işlenmesini bekler.	Evet	60,9% a	56,7% a
	Hayır	39,1% a	43,3% a
Birçok ebeveyn bütün beden eğitimi derslerinin karma gruplar halinde işlenmesini bekler.	Evet	47,6% a	56,2% b
	Hayır	52,4% a	43,8% b
Erkekler genellikle karma eğitim aktiviteleri isterler.	Evet	62,5% a	60,7% a
	Hayır	37,5% a	39,3% a
Kız öğrenciler genellikle karma eğitim aktiviteleri isterler.	Evet	53,7% a	52,2% a
	Hayır	46,3% a	47,8% a
Bed. Eğt. derslerinde Kadın ve Erkek öğrenciler karma gruplar organize edildiğinde sosyal ve davranışsal dinamikler olumlu olur.	Evet	67,6% a	72,7% a
	Hayır	32,4% a	27,3% a
Erkekler kız öğrencilerle birlikte karma gruplara ayrıldıklarında sportif becerilerini daha iyi geliştirirler.	Evet	57,3% a	64,1% b
	Hayır	42,7% a	35,9% b
Kız öğrenciler erkek öğrencilerle birlikte karma gruplara ayrıldıklarında sportif becerilerini daha iyi geliştirirler.	Evet	58,9% a	63,4% a
	Hayır	41,1% a	36,6% a
Erkek öğrenciler kız öğrencilerle birlikte gruplara ayrıldıkları aktivitelere daha etkin bir şekilde katılırlar.	Evet	63,6% a	65,3% a
	Hayır	36,4% a	34,7% a
Kız öğrenciler erkek öğrencilerle birlikte gruplara ayrıldıkları aktivitelere daha etkin bir şekilde katılırlar.	Evet	59,3% a	62,6% a
	Hayır	40,7% a	37,4% a

Tablo 22 incelendiğinde kadın ve erkek öğrencilerin “Birçok ebeveyn bütün beden eğitimi derslerinin karma gruplar halinde işlenmesini bekler” önermesi haricindeki tüm maddelere istatistiksel olarak eşit oranlarda ($p>0.05$) ve katılım (evet) yönünde cevaplar verdikleri görülmektedir. “Birçok ebeveyn bütün beden eğitimi derslerinin karma gruplar halinde işlenmesini bekler” önermesine erkekler “hayır”, kadınlar “evet” yönünde cevaplar vermişlerdir. Oranların bu madde için karşılaştırılması neticesinde erkek öğrencilerin katılım (evet) oranlarının önemli derecede ($p<0.05$) kadınlardan düşük olduğu sonucuna varılmıştır.

Öğrencilerin karma eğitim lehindeki maddelere verdikleri cevapların cinsiyetlerine göre dağılımları Tablo 23’de görülmektedir.

Tablo 23. Öğrencilerin karma eğitim aleyhindeki maddelere verdikleri cevapların cinsiyetlerine göre dağılımları.

Öğrenci		Cinsiyet	
		Erkek	Kadın
Güvenlik konuları	Evet	68,3% a	70,8% a
	Hayır	31,7% a	29,2% a
Birçok ebeveyn kız ve erkek öğrencilerin birbirlerinden ayrıldıkları aktiviteleri destekler.	Evet	60,9% a	52,2% b
	Hayır	39,1% a	47,8% b
Yönetim (idare) kız ve erkek öğrencilerin birbirlerinden ayrı olarak gruplandırıldıkları aktiviteleri destekler.	Evet	54,6% a	48,4% b
	Hayır	45,4% a	51,6% b
Erkek ve kız öğrencilerin birbirlerinden ayrı olarak gruplandırıldıkları aktiviteleri planlamak karma eğitim gruplarıyla aktiviteleri planlamaktan daha kolaydır.	Evet	58,4% a	51,0% b
	Hayır	41,6% a	49,0% b
Bazı aktivitelerde erkek öğrenciler kız öğrencilerden ayrı gruplandırılmak isterler.	Evet	68,5% a	65,8% a
	Hayır	31,5% a	34,2% a
Bazı aktivitelerde kız öğrenciler genellikle erkek öğrencilerden ayrı olarak gruplandırılmak isterler.	Evet	63,4% a	62,4% a
	Hayır	36,6% a	37,6% a
Beden Eğt. derslerinde erkek ve kız öğrenciler ayrıldıklarında sınıf içi sosyal ve davranışsal dinamikler daha olumlu olur.	Evet	52,6% a	46,9% a
	Hayır	47,4% a	53,1% a
Erkekler kız öğrencilerden ayrı olarak gruplara ayrıldıklarında sportif becerilerini daha iyi geliştirirler.	Evet	53,7% a	47,9% a
	Hayır	46,3% a	52,1% a
Kız öğrenciler erkek öğrencilerden ayrı olarak gruplara ayrıldıklarında sportif becerilerini daha iyi geliştirirler.	Evet	55,9% a	51,4% a
	Hayır	44,1% a	48,6% a
Erkek öğrenciler kız öğrencilerden ayrı olarak gruplara ayrıldıkları aktivitelere daha etkin bir şekilde katılırlar.	Evet	54,8% a	49,3% a
	Hayır	45,2% a	50,7% a
Kız öğrenciler erkek öğrencilerden ayrı olarak gruplara ayrıldıkları aktivitelere daha etkin bir şekilde katılırlar.	Evet	58,0% a	55,2% a
	Hayır	42,0% a	44,8% a

“Güvenlik konuları”, “Bazı aktivitelerde erkek öğrenciler kız öğrencilerden ayrı gruplandırılmak isterler”, “Bazı aktivitelerde kız öğrenciler genellikle erkek öğrencilerden ayrı olarak gruplandırılmak isterler”, “Kız öğrenciler erkek öğrencilerden ayrı olarak gruplara ayrıldıklarında sportif becerilerini daha iyi geliştirirler” ve “Kız öğrenciler erkek öğrencilerden ayrı olarak gruplara ayrıldıkları aktivitelere daha etkin bir şekilde katılırlar” maddelerine hem erkek hem de kız öğrenciler istatistiksel olarak eşit oranlarda ($p>0.05$) ve katılım yönünde (evet) cevaplar vermişlerdir.

“Birçok ebeveyn kız ve erkek öğrencilerin birbirlerinden ayrıldıkları aktiviteleri destekler” ve “Erkek ve kız öğrencilerin birbirlerinden ayrı olarak gruplandırıldıkları aktiviteleri planlamak karma eğitim gruplarıyla aktiviteleri planlamaktan daha kolaydır” önermelerine erkek ve kız öğrenciler katılım (evet)

yönünde cevaplar vermişlerdir. Erkeklerin bu iki maddeye katılım (evet) oranları kız öğrencilerden anlamlı derecede yüksektir ($p<0.05$).

“Yönetim (idare) kız ve erkek öğrencilerin birbirlerinden ayrı olarak gruplandırıldıkları aktiviteleri destekler”, “Beden eğitimi derslerinde erkek ve kız öğrenciler ayrıldıklarında sınıf içi sosyal ve davranışsal dinamikler daha olumlu olur”, “Erkekler kız öğrencilerden ayrı olarak gruplara ayrıldıklarında sportif becerilerini daha iyi geliştirirler” ve “Erkek öğrenciler kız öğrencilerden ayrı olarak gruplara ayrıldıkları aktivitelere daha etkin bir şekilde katılırlar” maddelerine erkekler “evet”, kadınlar “hayır” yönünde cevaplar vermişlerdir. Bu önermelere verilen yanıtların oranları arasında gözlenen farklılıklar istatistiksel açıdan önemlidir ($p<0.05$).

Öğrencilerin karma eğitim lehindeki maddelere verdikleri cevapların yaşlarına göre dağılımları Tablo 24’de görülmektedir. Tabloda “Yönetim (idare) bütün beden eğitimi derslerinin karma gruplar şeklinde işlenmesini bekler”, “Beden Eğitimi derslerinde Kadın ve Erkek öğrenciler karma gruplar organize edildiğinde sosyal ve davranışsal dinamikler olumlu olur”, “Kız öğrenciler erkek öğrencilerle birlikte karma gruplara ayrıldıklarında sportif becerilerini daha iyi geliştirirler”, “Erkek öğrenciler kız öğrencilerle birlikte gruplara ayrıldıkları aktivitelere daha etkin bir şekilde katılırlar” ve “Kız öğrenciler erkek öğrencilerle birlikte gruplara ayrıldıkları aktivitelere daha etkin bir şekilde katılırlar” maddelerine her üç yaş grubunun istatistiksel açıdan eşit oranlarda ($p>0.05$) olmak üzere katılım (evet) yönünde cevap verdikleri görülmektedir.

Tablo 24. Öğrencilerin karma eğitim lehindeki maddelere verdikleri cevapların yaşlarına göre dağılımları.

Öğrenci		Yaş		
		10-15 yaş	16-20 yaş	21-25 yaş
Karma grupların içindeki öğrencileri denetlemek ve yönetmek daha kolaydır.	Evet	54%a	60%a,b	76%b
	Hayır	46%a	40%a,b	24%b
Yönetim (idare) bütün beden eğitimi derslerinin karma gruplar şeklinde işlenmesini bekler.	Evet	59%a	59%a	56%a
	Hayır	41%a	41%a	44%a
Birçok ebeveyn bütün beden eğitimi derslerinin karma gruplar halinde işlenmesini bekler.	Evet	51%a	55%a	40%a
	Hayır	49%a	45%a	60%a
Erkekler genellikle karma eğitim aktiviteleri isterler.	Evet	56%a	73%b	73%b
	Hayır	44%a	27%b	27%b
Kız öğrenciler genellikle karma eğitim aktiviteleri isterler.	Evet	49%a	61%b	58%a,b
	Hayır	51%a	39%b	42%a,b
Bed. Eğt. derslerinde Kadın ve Erkek öğrenciler karma gruplar organize edildiğinde sosyal ve davranışsal dinamikler olumlu olur.	Evet	69%a	71%a	78%a
	Hayır	31%a	29%a	22%a
Erkekler kız öğrencilerle birlikte karma gruplara ayrıldıklarında sportif becerilerini daha iyi geliştirirler.	Evet	58%a	66%b	64%a,b
	Hayır	42%a	34%b	36%a,b
Kız öğrenciler erkek öğrencilerle birlikte karma gruplara ayrıldıklarında sportif becerilerini daha iyi geliştirirler.	Evet	58%a	66%a	71%a
	Hayır	42%a	34%a	29%a
Erkek öğrenciler kız öğrencilerle birlikte gruplara ayrıldıkları aktivitelere daha etkin bir şekilde katılırlar.	Evet	62%a	67%a	78%a
	Hayır	38%a	33%a	22%a
Kız öğrenciler erkek öğrencilerle birlikte gruplara ayrıldıkları aktivitelere daha etkin bir şekilde katılırlar.	Evet	60%a	61%a	73%a
	Hayır	40%a	39%a	27%a

“Karma grupların içindeki öğrencileri denetlemek ve yönetmek daha kolaydır“ maddesine her üç yaş grubu da katılım (evet) yönünde cevaplar vermişlerdir (Tablo 24). Yaş gruplarının bu önermeye verdikleri yanıtların oranlarının karşılaştırmasında, 21-25 yaş grubunun 10-15 yaş grubundan anlamlı derecede yüksek oranda ($p<0.05$) katılım (evet) yönünde cevap verdikleri görülmektedir ($p<0.05$). 10-15 yaş ile 16-20 yaş ve 21-25 yaş 16-20 yaş cevap oranlarının karşılaştırılmasında ise anlamlı farklılık tespit edilememiştir ($p>0.05$).

Tablo 25. Öğrencilerin karma eğitim aleyhindeki maddelere verdikleri cevapların yaşlarına göre dağılımları.

Öğrenci		Yaş		
		10-15 yaş	16-20 yaş	21-25 yaş
Güvenlik konuları	Evet	69%a	71%a	71%a
	Hayır	31%a	29%a	29%a
Birçok ebeveyn kız ve erkek öğrencilerin birbirlerinden ayrıldıkları aktiviteleri destekler.	Evet	57%a	57%a	53%a
	Hayır	43%a	43%a	47%a
Yönetim (idare) kız ve erkek öğrencilerin birbirlerinden ayrı olarak gruplandırıldıkları aktiviteleri destekler.	Evet	51%a	52%a	56%a
	Hayır	49%a	48%a	44%a
Erkek ve kız öğrencilerin birbirlerinden ayrı olarak gruplandırıldıkları aktiviteleri planlamak karma eğitim gruplarıyla aktiviteleri planlamaktan daha kolaydır.	Evet	58%a	50%a	47%a
	Hayır	42%a	50%a	53%a
Bazı aktivitelerde erkek öğrenciler kız öğrencilerden ayrı gruplandırılmak isterler.	Evet	67%a,b	69%a	51%b
	Hayır	33%a,b	31%a	49%b
Bazı aktivitelerde kız öğrenciler genellikle erkek öğrencilerden ayrı olarak gruplandırılmak isterler.	Evet	64%a	63%a	42%b
	Hayır	36%a	37%a	58%b
Beden Eğt. derslerinde erkek ve kız öğrenciler ayrıldıklarında sınıf içi sosyal ve davranışsal dinamikler daha olumlu olur.	Evet	50%a	52%a	36%a
	Hayır	50%a	48%a	64%a
Erkekler kız öğrencilerden ayrı olarak gruplara ayrıldıklarında sportif becerilerini daha iyi geliştirirler.	Evet	52%a	49%a	49%a
	Hayır	48%a	51%a	51%a
Kız öğrenciler erkek öğrencilerden ayrı olarak gruplara ayrıldıklarında sportif becerilerini daha iyi geliştirirler.	Evet	53%a	55%a	49%a
	Hayır	47%a	45%a	51%a
Erkek öğrenciler kız öğrencilerden ayrı olarak gruplara ayrıldıkları aktivitelere daha etkin bir şekilde katılırlar.	Evet	54%a	49%a	51%a
	Hayır	46%a	51%a	49%a
Kız öğrenciler erkek öğrencilerden ayrı olarak gruplara ayrıldıkları aktivitelere daha etkin bir şekilde katılırlar.	Evet	58%a	55%a	53%a
	Hayır	42%a	45%a	47%a

“Erkekler genellikle karma eğitim aktiviteleri isterler“ maddesine her üç yaş grubu da katılım (evet) yönünde cevaplar vermişlerdir (Tablo 25). Yaş gruplarının bu önermeye verdikleri yanıtların oranlarının karşılaştırmasında, 21-25 yaş grubunun, 10-15 yaş ve 21-25 yaş gruplarından anlamlı derecede düşük oranda ($p < 0.05$) katılım (evet) yönünde cevap verdikleri görülmektedir ($p < 0.05$). 21-25 yaş ile 16-20 yaş cevap oranlarının karşılaştırılmasında ise anlamlı farklılık tespit edilememiştir ($p > 0.05$).

“Kız öğrenciler genellikle karma eğitim aktiviteleri isterler“ maddesine 10-15 yaş grubu öğrenciler “hayır”, 16-20 yaş ve 21-25 yaş öğrenciler ise “evet” yönünde görüş bildirmişlerdir (Tablo 24). Bu önermeye katılım (evet) oranlarının karşılaştırılmasında 16-20 yaş grubunun, 10-15 yaş grubundan anlamlı derecede

yüksek oranda ($p<0.05$) katılım yönünde cevap verdikleri, 10-15 yaş ile 21-25 yaş ve 16-20 yaş ile 21-25 yaş gruplarında verilen cevap oranları arasında istatistiksel açıdan önemli farklılık bulunmadığı tespit edilmiştir ($p>0.05$).

“Erkekler kız öğrencilerle birlikte karma gruplara ayrıldıklarında sportif becerilerini daha iyi geliştirirler“ maddesine her üç yaş grubu da katılım (evet) yönünde cevaplar vermişlerdir (Tablo 24). Yaş gruplarının bu önermeye verdikleri yanıtların oranlarının karşılaştırılmasında, 16-20 yaş grubunun 10-15 yaş grubundan anlamlı derecede yüksek oranda ($p<0.05$) katılım (evet) yönünde cevap verdikleri görülmektedir ($p<0.05$). 10-15 yaş ile 21-25 yaş ve 21-25 yaş 16-20 yaş cevap oranlarının karşılaştırılmasında ise anlamlı farklılık tespit edilememiştir ($p>0.05$).

Öğrencilerin karma eğitim aleyhindeki maddelere verdikleri cevapların yaşlarına göre dağılımları Tablo 25’de görülmektedir.

Tablo 25’de “Güvenlik konuları”, “Birçok ebeveyn kız ve erkek öğrencilerin birbirlerinden ayrıldıkları aktiviteleri destekler”, “Yönetim (idare) kız ve erkek öğrencilerin birbirlerinden ayrı olarak gruplandırıldıkları aktiviteleri destekler” ve “Kız öğrenciler erkek öğrencilerden ayrı olarak gruplara ayrıldıkları aktivitelere daha etkin bir şekilde katılırlar” maddelerine her üç yaş grubundaki öğrencilerin katılım yönünde ve yaş grupları arasında istatistiksel açıdan eşit oranlarda ($p>0.05$) cevaplar verdikleri görülmektedir.

“Erkek ve kız öğrencilerin birbirlerinden ayrı olarak gruplandırıldıkları aktiviteleri planlamak karma eğitim gruplarıyla aktiviteleri planlamaktan daha kolaydır”, “Beden Eğitimi derslerinde erkek ve kız öğrenciler ayrıldıklarında sınıf içi sosyal ve davranışsal dinamikler daha olumlu olur” ve “Kız öğrenciler erkek öğrencilerden ayrı olarak gruplara ayrıldıklarında sportif becerilerini daha iyi geliştirirler” maddelerine 10-15 yaş ve 16-20 yaş grubu öğrenciler katılım (evet) yönünde, 21-25 yaş grubu öğrencilerin ise katılmama (hayır) yönünde cevaplamışlardır (Tablo 25). Buna karşın cevap oranlarının karşılaştırılmasında yaş grupları arasında önemli bir farklılık tespit edilememiştir ($p>0.05$).

“Bazı aktivitelerde kız öğrenciler genellikle erkek öğrencilerden ayrı olarak gruplandırılmak isterler” önermesine 10-15 yaş ve 16-20 yaş grubu öğrenciler

istatistiksel açıdan eşit oranlarda ($p>0.05$) katılım (evet) yönünde cevaplar vermişlerdir. 21-25 grubu ise anlamlı oranda ($p<0.05$) katılmama (hayır) yönünde cevap vermişlerdir (Tablo 25).

“Bazı aktivitelerde erkek öğrenciler kız öğrencilerden ayrı gruplandırılmak isterler” önermesine her üç yaş grubu da katılım (evet) yönünde cevaplar vermişlerdir. Bu önermeye katılım (evet) oranı 16-20 yaş grubunda 21-25 yaş grubundan anlamlı derecede ($p<0.05$) yüksektir. 10-15 yaş ve 16-20 yaş ile 10-15 yaş ve 21-25 yaş gruplarının karşılaştırılmasında ise anlamlı farklılık bulunmamıştır ($p>0.05$).

“Erkekler kız öğrencilerden ayrı olarak gruplara ayrıldıklarında sportif becerilerini daha iyi geliştirirler” maddesine 21-25 yaş ve 16-20 yaş grubu öğrenciler katılmama (hayır) yönünde, 16-20 yaş grubu öğrencilerin ise katılım (evet) yönünde cevaplamışlardır . Buna karşın cevap oranlarının karşılaştırılmasında yaş grupları arasında önemli bir farklılık tespit edilememiştir ($p>0.05$).

“Erkek öğrenciler kız öğrencilerden ayrı olarak gruplara ayrıldıkları aktivitelere daha etkin bir şekilde katılırlar” maddesine 21-25 yaş ve 10-15 yaş grubu öğrenciler katılım (evet) yönünde, 16-20 yaş grubu öğrencilerin ise katılmama (hayır) yönünde cevaplamışlardır (Tablo 25). Buna karşın cevap oranlarının karşılaştırılmasında yaş grupları arasında önemli bir farklılık tespit edilememiştir ($p>0.05$).

Öğrencilerin karma eğitim lehindeki ve aleyhindeki maddelere verdikleri cevapların sınıflarına göre dağılımları Tablo 26 ve Tablo 27’de görülmektedir.

Tablo 26. Öğrencilerin karma eğitim lehindeki maddelere verdikleri cevapların sınıflarına göre dağılımları.

Öğrenci		Sınıf							
		5.sınıf	6.sınıf	7.sınıf	8.sınıf	9.sınıf	10.sınıf	11.sınıf	12.sınıf
Karma grupların içindeki öğrencileri denetlemek ve yönetmek daha kolaydır.	Evet	44%a,d	49%a,c,d	50%a,c,d	38%a	68%b	69%b,c	55%a,b	60%b,d
	Hayır	56%a,d	51%a,c,d	50%a,c,d	62%a	32%b	31%b,c	45%a,b	40%b,d
Yönetim (idare) bütün beden eğitimi derslerinin karma gruplar şeklinde işlenmesini bekler.	Evet	46%a,d	49%a,b	69%b,c	38%a	73%c	57%a,b,c	55%a,b,c	59%b,c,d
	Hayır	54%a,d	51%a,b	31%b,c	62%a	27%c	43%a,b,c	45%a,b,c	41%b,c,d
Birçok ebeveyn bütün beden eğitimi derslerinin karma gruplar halinde işlenmesini bekler.	Evet	42%a,c	32%a	63%b	38%a	61%b	59%b,c	47%a,b	52%a,b
	Hayır	58%a,c	68%a	37%b	62%a	39%b	41%b,c	53%a,b	48%a,b
Erkekler genellikle karma eğitim aktiviteleri isterler.	Evet	46%a	40%a	50%a,c,d	47%a	71%b	68%b,c	71%b,d	76%b
	Hayır	54%a	60%a	50%a,c,d	53%a	29%b	32%b,c	29%b,d	24%b
Kız öğrenciler genellikle karma eğitim aktiviteleri isterler.	Evet	39%a,d,e	48%a,b	50%a,b	35%a	60%b	69%b,c	58%b,d	55%b,e
	Hayır	61%a,d,e	52%a,b	50%a,b	65%a	40%b	31%b,c	42%b,d	45%b,e
Beden Eğitimi derslerinde erkek ve kız öğrenciler karma gruplar şeklinde organize edildiğinde sınıf içi sosyal ve davranışsal dinamikler daha olumlu olur.	Evet	73%a,b	57%a,c	72%a,b	54%a	78%b	67%a,b	64%a,b	75%b,c
	Hayır	28%a,b	43%a,c	28%a,b	46%a	22%b	33%a,b	36%a,b	25%b,c
Erkekler kız öğrencilerle birlikte karma gruplara ayrıldıklarında sportif becerilerini daha iyi geliştirirler.	Evet	62%a,c,d	41%a,b	65%c	43%b,d	65%c,e	67%c,f	55%a,c,d	69%c,g
	Hayır	38%a,c,d	59%a,b	35%c	57%b,d	35%c,e	33%c,f	45%a,c,d	31%c,g
Kız öğrenciler erkek öğrencilerle birlikte karma gruplara ayrıldıklarında sportif becerilerini daha iyi geliştirirler.	Evet	57%a,b	49%a,b	57%a,b	47%a	66%b	71%b,c	63%a,b	68%b,d
	Hayır	43%a,b	51%a,b	43%a,b	53%a	34%b	29%b,c	37%a,b	32%b,d
Erkek öğrenciler kız öğrencilerle birlikte gruplara ayrıldıkları aktivitelere daha etkin bir şekilde katılırlar.	Evet	65%a,b	52%a,b	66%a,b	50%a	68%b	71%b,c	66%a,b	68%a,b
	Hayır	35%a,b	48%a,b	34%a,b	50%a	32%b	29%b,c	34%a,b	32%a,b
Kız öğrenciler erkek öğrencilerle birlikte gruplara ayrıldıkları aktivitelere daha etkin bir şekilde katılırlar.	Evet	64%a	57%a	56%a	50%a	65%a	63%a	64%a	61%a
	Hayır	36%a	43%a	44%a	50%a	35%a	37%a	36%a	39%a

Tablo 27. Öğrencilerin karma eğitim aleyhindeki maddelere verdikleri cevapların sınıflarına göre dağılımları.

Öğrenci		Sınıf							
		5.sınıf	6.sınıf	7.sınıf	8.sınıf	9.sınıf	10.sınıf	11.sınıf	12.sınıf
Güvenlik konuları	Evet	82%a	76%a,b	55%b	74%a,b	64%b,c,d	76%a,d	72%a,b	69%a,b
	Hayır	18%a	24%a,b	45%b	26%a,b	36%b,c,d	24%a,d	28%a,b	31%a,b
Birçok ebeveyn kız ve erkek öğrencilerin birbirlerinden ayrıldıkları aktiviteleri destekler.	Evet	67%a,c	72%a	44%b	48%b,c	54%a,b	56%a,b	63%a,b	58%a,b
	Hayır	33%a,c	28%a	56%b	52%b,c	46%a,b	44%a,b	37%a,b	42%a,b
Yönetim (idare) kız ve erkek öğrencilerin birbirlerinden ayrı olarak gruplandırıldıkları aktiviteleri destekler.	Evet	55%a,c,d,e	66%a,b	35%c	56%b,d	47%a,c,d,e	54%a,c,d,e	54%a,c,d,e	55%b,e
	Hayır	45%a,c,d,e	34%a,b	65%c	44%b,d	53%a,c,d,e	46%a,c,d,e	46%a,c,d,e	45%b,e
Erkek ve kız öğrencilerin birbirlerinden ayrı olarak gruplandırıldıkları aktiviteleri planlamak karma eğitim gruplarıyla aktiviteleri planlamaktan daha kolaydır.	Evet	73%a	72%a,b	50%b,c	56%a,b,c	48%c	54%a,b,c	42%c,d	53%b,c,e
	Hayır	28%a	28%a,b	50%b,c	44%a,b,c	52%c	46%a,b,c	58%c,d	47%b,c,e
Bazı aktivitelerde erkek öğrenciler kız öğrencilerden ayrı gruplandırılmak isterler.	Evet	85%a	76%a,b	61%b	68%b,c	58%b,d	69%a,b	72%a,b	66%b,e
	Hayır	15%a	24%a,b	39%b	33%b,c	42%b,d	31%a,b	28%a,b	34%b,e
Bazı aktivitelerde kız öğrenciler genellikle erkek öğrencilerden ayrı olarak gruplandırılmak isterler.	Evet	88%a	66%b	51%b	67%b	58%b	54%b	62%b	62%b
	Hayır	12%a	34%b	49%b	33%b	42%b	46%b	38%b	38%b
Beden Eğt. derslerinde erkek ve kız öğrenciler ayrıldıklarında sınıf içi sosyal ve davranışsal dinamikler daha olumlu olur.	Evet	53%a	55%a	50%a	53%a	44%a	59%a	51%a	46%a
	Hayır	47%a	45%a	50%a	48%a	56%a	41%a	49%a	54%a
Erkekler kız öğrencilerden ayrı olarak gruplara ayrıldıklarında sportif becerilerini daha iyi geliştirirler.	Evet	53%a	59%a	45%a	58%a	48%a	53%a	49%a	50%a
	Hayır	47%a	41%a	55%a	43%a	52%a	47%a	51%a	50%a
Kız öğrenciler erkek öğrencilerden ayrı olarak gruplara ayrıldıklarında sportif becerilerini daha iyi geliştirirler.	Evet	64%a	63%a,b	42%b	53%a,b	49%a,b	62%a,b	53%a,b	52%a,b
	Hayır	36%a	37%a,b	58%b	48%a,b	51%a,b	38%a,b	47%a,b	48%a,b

Erkek öğrenciler kız öğrencilerden ayrı olarak gruplara ayrıldıkları aktivitelere daha etkin bir şekilde katılırlar.	Evet	60%a	60%a	44%a	55%a	52%a	52%a	46%a	49%a
Kız öğrenciler erkek öğrencilerden ayrı olarak gruplara ayrıldıkları aktivitelere daha etkin bir şekilde katılırlar.	Evet	66%a	71%a	49%a	52%a	54%a	60%a	66%a	51%a
	Hayır	40%a	40%a	56%a	45%a	48%a	48%a	54%a	51%a
	Hayır	34%a	29%a	51%a	48%a	46%a	40%a	34%a	49%a

6.5. Öğretmenlerin Görüşleri

Araştırmaya katılan öğretmenler; 168'i Erkek (%76) 53'ü Kadın (%24) olmak üzere toplam 221 kişi olup, genel katılımcı sayısının %10'unu oluşturmaktadır. Aşağıdaki tabloda öğretmenlerin yaş, kıdem ve eğitim durumlarına göre dağılımları görülmektedir.

Tablo 28. Öğretmenlerin yaş, kıdem ve eğitim durumlarına göre dağılımları.

		Genel		Erkek		Kadın	
		N	%	N	%	N	%
Yaş	20-25 yaş	34	15%	23	14%	11	21%
	26-35 yaş	74	33%	47	28%	27	51%
	36-45 yaş	106	48%	91	54%	15	28%
Kıdem	46-55 yaş	7	3%	7	4%		
	1-5 yıl	68	31%	48	29%	20	38%
	6-10 yıl	49	22%	37	22%	12	23%
	11-15 yıl	66	30%	51	30%	15	28%
	16-20 yıl	31	14%	25	15%	6	11%
Öğrenim Durumu	21+yıl	7	3%	7	4%		
	Lisans	202	91%	152	90%	50	94%
	Y.Lisans	17	8%	14	8%	3	6%
	Doktora	2	1%	2	1%		

Tablo 29. Öğretmenlerin cinsiyet, yaş, kıdem ve eğitim durumlarına göre tek cinsiyet ya da karma eğitim yönündeki görüşlerinin branşlara göre dağılımları.

		Cinsiyet		Yaş			
		Erkek	Kadın	20-25 yaş	26-35 yaş	36-45 yaş	46-55 yaş
Atletizm	Ayrılmamalı	71%a	81%a	68%a	74%a	73%a	100%
	Ayrılmalı	29%a	19%a	32%a	26%a	27%a	
Cimnastik	Ayrılmamalı	58%a	74%b	47%a	68%a	63%a	43%a
	Ayrılmalı	42%a	26%b	53%a	32%a	37%a	57%a
Tenis	Ayrılmamalı	85%a	91%a	79%a	85%a	89%a	100%
	Ayrılmalı	15%a	9%a	21%a	15%a	11%a	
Güreş	Ayrılmamalı	38%a	21%b	41%a	26%a	36%a	43%a
	Ayrılmalı	63%a	79%b	59%a	74%a	64%a	57%a
Yüzme	Ayrılmamalı	64%a	66%a	74%a	66%a	61%a	57%a
	Ayrılmalı	36%a	34%a	26%a	34%a	39%a	43%a
Futbol	Ayrılmamalı	37%a	64%b	50%a	38%a	44%a	57%a
	Ayrılmalı	63%a	36%b	50%a	62%a	56%a	43%a
Badminton	Ayrılmamalı	96%a	94%a	91%a	97%a	96%a	100%
	Ayrılmalı	4%a	6%a	9%a	3%a	4%a	
Halk Oyunları	Ayrılmamalı	93%a	92%a	94%a	97%a	91%a	86%a
	Ayrılmalı	7%ap	8%a	6%a	3%a	9%a	14%a
Boks	Ayrılmamalı	40%a	32%a	50%a	45%a	31%a	29%a
	Ayrılmalı	60%a	68%a	50%a	55%a	69%a	71%a
Basketbol	Ayrılmamalı	81%a	85%a	76%a	91%a	77%a	86%a
	Ayrılmalı	19%a	15%a	24%a	9%a	23%a	14%a
Masatenisi	Ayrılmamalı	92%a	96%a	91%a	99%a	90%a	100%
	Ayrılmalı	8%a	4%a	9%a	1%a	10%a	
Hentbol	Ayrılmamalı	90%a	92%a	91%a	95%a	87%a	100%
	Ayrılmalı	10%a	8%a	9%a	5%a	13%a	
Voleybol	Ayrılmamalı	77%a	89%a	79%a,b	89%a	73%b	100%
	Ayrılmalı	23%a	11%a	21%a,b	11%a	27%b	
Satranç	Ayrılmamalı	93%a	96%a	91%a	97%a	93%a	86%a
	Ayrılmalı	7%a	4%a	9%a	3%a	7%a	14%a
Taekwondo	Ayrılmamalı	52%a	32%b	56%a	41%a	49%a	43%a
	Ayrılmalı	48%a	68%b	44%a	59%a	51%a	57%a
Karate	Ayrılmamalı	53%a	34%b	53%a	49%a	48%a	29%a
	Ayrılmalı	47%a	66%b	47%a	51%a	52%a	71%a
Judo	Ayrılmamalı	52%a	42%a	50%a	47%a	50%a	71%a
	Ayrılmalı	48%a	58%a	50%a	53%a	50%a	29%a

Öğretmenlerin yaşlarına göre yapılan gruplamada atletizm, tenis, yüzme, badminton, halkoyunları, basketbol, masatenisi, hentbol ve satranç branşlarında cinsiyet ayrımı yapılmaması gerektiği yönünde görüş bildirdikleri gözlenmiştir. Yaşlara göre yapılan sınıflamada, bu branşlar için öğretmenlerin yanıt oranları arasında istatistiksel farklılık bulunmamaktadır ($p>0.05$).

Cimnastik branşında 20-25 yaş ve 46-55 yaş grubundaki öğretmenlerin cinsiyet ayrımı yapılması yönünde, 26-35 ve 36-45 yaş grubu öğretmenlerin ise

yapılmaması yönünde cevaplar verdikleri tespit edilmiştir. Buna karşın yaş gruplarının cevap oranlarının karşılaştırılmasında istatistiksel bir farklılık bulunmamaktadır ($p>0.05$).

Güreş ve boks branşlarında tüm yaş gruplarındaki öğretmenlerin cinsiyet ayrımı yapılması yönünde görüş bildirdikleri görülmektedir. Yaşlara göre yapılan sınıflamada, bu branşlar için öğretmenlerin yanıt oranları arasında istatistiksel farklılık bulunmamaktadır ($p>0.05$).

Futbol için verilen cevapların öğretmenlerin yaşlarına göre sınıflandırılması neticesinde, 26-35 ve 36-45 yaş grubundaki öğretmenlerin cinsiyet ayrımı yapılması yönünde, 46-55 yaş grubundaki öğretmenlerin cinsiyet ayrımı yapılmaması yönünde cevaplar vermişlerdir. 20-25 yaş grubu öğretmenler ise %50 oranında cinsiyet ayrımı yapılması yada yapılmaması yönünde cevap vermişlerdir. Yaş gruplarında gözlenen bu farklılıkların istatistiksel açıdan önem taşımadığı tespit edilmiştir ($p>0.05$).

Voleybol için verilen cevapların yaş gruplarında incelemesinde, tüm yaş gruplarındaki öğretmenlerin cinsiyet ayrımı yapılmaması yönünde cevaplar verdikleri gözlenmiştir. 26-35 yaş grubu öğretmenlerin 36-45 yaş grubundan istatistiksel olarak anlamlı derecede daha yüksek oranda bu görüşü bildirdikleri tespit edilmiştir ($p<0.05$). 20-25 yaş ve 36-45 yaş grubu öğretmenlerin cevap oranları arasında önemli farklılıklar bulunmamaktadır ($p>0.05$).

Tekvando ve karate için verilen cevaplarda 20-25 yaş grubu öğretmenlerin cinsiyet ayrımı yapılması, diğer yaş gruplarındaki öğretmenlerin ise yapılmaması yönünde yanıtlar verdikleri gözlenmiştir. Yaşlara göre yapılan sınıflamada, bu branşlar için öğretmenlerin yanıt oranları arasında istatistiksel farklılık bulunmamaktadır ($p>0.05$).

Öğretmenlerin öğrenim durumlarına göre yapılan gruplamada atletizm, cimnastik, tenis, futbol, badminton, halkoyunları, basketbol, masatenisi, hentbol ve satranç branşlarında cinsiyet ayrımı yapılmaması gerektiği yönünde görüş bildirdikleri gözlenmiştir. Yaşlara göre yapılan sınıflamada, badminton hariç bu branşlar için öğretmenlerin yanıt oranları arasında istatistiksel farklılık bulunmamaktadır ($p>0.05$). Badminton için verilen yanıtlarda lisans ve yüksek lisans

mezunları arasında istatistiksel açıdan bir farklılık yokken, doktora mezunu öğretmenlerin bu branşta cinsiyet arımı yapılmaması yönündeki görüşleri anlamlı derecede düşük orana sahiptir ($p<0.05$)

Güreş için lisans ve yüksek lisans mezunları cinsiyet ayrımı yapılması yönünde cevap vermişlerdir. Doktora mezunu öğretmenlerin cinsiyet ayrımı yapılması ya da yapılmaması yönündeki görüş oranı %50 dir. Buna karşın öğrenim gruplarının bu branş için verdikleri yanıt oranları arasında istatistiksel bir farklılık bulunmamaktadır ($p>0.05$).

Lisans ve yüksek lisans mezunu öğretmenler yüzmede; istatistiksel olarak eşit oranlarda ($p>0.05$) ve cinsiyet ayrımı yapılmaması yönünde görüş bildirmişlerdir. Buna karşın doktora mezunu öğretmenlerin tamamı bu branşta cinsiyet ayrımı yapılması görüşünü bildirmişlerdir.

Güreş ve boks branşlarında tüm yaş gruplarındaki öğretmenlerin cinsiyet ayrımı yapılması yönünde görüş bildirdikleri görülmektedir. Yaşlara göre yapılan sınıflamada, bu branşlar için öğretmenlerin yanıt oranları arasında istatistiksel farklılık bulunmamaktadır ($p>0.05$).

Taekwando ve karate için verilen cevaplarda lisans ve yüksek lisans mezunu öğretmenlerin istatistiksel olarak eşit oranlarda ($p>0.05$) cinsiyet ayrımı yapılması, doktora mezunu öğretmenlerin tamamı ise yapılmaması yönünde yanıtlar verdikleri gözlenmiştir.

Tablo 29 (devam). Öğretmenlerin cinsiyet, yaş, kıdem ve eğitim durumlarına göre tek cinsiyet ya da karma eğitim yönündeki görüşlerinin branşlarına göre dağılımları.

		Kıdem					Öğrenim Durumu		
		1-5 yıl	6-10 yıl	11-15 yıl	16-20 yıl	21+ yıl	Lisans	Y.Lisans	Doktora
Atletizm	Ayrılmamalı	69%a	67%a	77%a	77%a	100%	73%a	82%a	50%a
	Ayrılmalı	31%a	33%a	23%a	23%a		27%a	18%a	50%a
Cimnastik	Ayrılmamalı	59%a	57%a	71%a	58%a	43%a	62%a	59%a	50%a
	Ayrılmalı	41%a	43%a	29%a	42%a	57%a	38%a	41%a	50%a
Tenis	Ayrılmamalı	87%a,b	71%a	94%b	90%a,b	100%	87%a	82%a	100%
	Ayrılmalı	13%a,b	29%a	6%b	10%a,b		13%a	18%a	
Güreş	Ayrılmamalı	35%a	37%a	30%a	29%a	43%a	33%a	41%a	50%a
	Ayrılmalı	65%a	63%a	70%a	71%a	57%a	67%a	59%a	50%a
Yüzme	Ayrılmamalı	66%a	67%a	64%a	61%a	57%a	65%a	65%a	
	Ayrılmalı	34%a	33%a	36%a	39%a	43%a	35%a	35%a	100%
Futbol	Ayrılmamalı	46%a	39%a	35%a	61%a	57%a	44%a	35%a	100%
	Ayrılmalı	54%a	61%a	65%a	39%a	43%a	56%a	65%a	
Badminton	Ayrılmamalı	93%a	100%	97%a	94%a	100%	96%a	100%	50%b
	Ayrılmalı	7%a		3%a	6%a		4%a		50%b
Halk Oyunları	Ayrılmamalı	94%a	94%a	92%a	94%a	86%a	93%a	100%	50%b
	Ayrılmalı	6%a	6%a	8%a	6%a	14%a	7%a		50%b
Boks	Ayrılmamalı	50%a	45%a,b	33%a,b	16%b	29%a,b	39%a	41%a	
	Ayrılmalı	50%a	55%a,b	67%a,b	84%b	71%a,b	61%a	59%a	100%
Basketbol	Ayrılmamalı	82%a	84%a	82%a	77%a	86%a	82%a	82%a	100%
	Ayrılmalı	18%a	16%a	18%a	23%a	14%a	18%a	18%a	
Masatenisi	Ayrılmamalı	94%a,b	86%a	98%b	90%a,b	100%	94%a	88%a	100%
	Ayrılmalı	6%a,b	14%a	2%b	10%a,b		6%a	12%a	
Hentbol	Ayrılmamalı	91%a	90%a	88%a	94%a	100%	90%a	94%a	100%
	Ayrılmalı	9%a	10%a	12%a	6%a		10%a	6%a	
Voleybol	Ayrılmamalı	82%a	80%a	82%a	68%a	100%	80%a	76%a	100%
	Ayrılmalı	18%a	20%a	18%a	32%a		20%a	24%a	
Satranç	Ayrılmamalı	94%a	96%a	97%a	87%a	86%a	94%a	100%	100%
	Ayrılmalı	6%a	4%a	3%a	13%a	14%a	6%a		
Taekwondo	Ayrılmamalı	46%a	53%a	44%a	48%a	43%a	47%a	47%a	100%
	Ayrılmalı	54%a	47%a	56%a	52%a	57%a	53%a	53%a	
Karate	Ayrılmamalı	51%a	55%a	42%a	48%a	29%a	48%a	47%a	100%
	Ayrılmalı	49%a	45%a	58%a	52%a	71%a	52%a	53%a	
Judo	Ayrılmamalı	47%a	63%a	42%a	45%a	71%a	50%a	41%a	50%a
	Ayrılmalı	53%a	37%a	58%a	55%a	29%a	50%a	59%a	50%a

Judo için verilen yanıtlarda lisans ve doktora mezunu öğretmenlerin %50 oranında, yüksek lisans mezunu öğretmenlerin %59 oranında cinsiyet ayrımı yapılması yönünde cevap verdikleri gözlenmiştir. Oranlar arasında gözlenen farklılık ise istatistiksel açıdan önemsizdir ($p>0.05$).

Tablo 30. Öğretmenleri karma eğitim lehindeki maddelere verdikleri cevapların cinsiyetlerine göre dağılımları.

Öğretmen		Cinsiyet	
		Erkek	Kadın
Karma grupların içindeki öğrencileri denetlemek ve yönetmek daha kolaydır.	Evet	19,6% a	13,2% a
	Hayır	80,4% a	86,8% a
Yönetim (idare) bütün beden eğitimi derslerinin karma gruplar şeklinde işlenmesini bekler.	Evet	54,2% a	54,7% a
	Hayır	45,8% a	45,3% a
Birçok ebeveyn bütün beden eğitimi derslerinin karma gruplar halinde işlenmesini bekler.	Evet	6,0% a	5,7% a
	Hayır	94,0% a	94,3% a
Erkekler genellikle karma eğitim aktiviteleri isterler.	Evet	76,8% a	71,7% a
	Hayır	23,2% a	28,3% a
Kız öğrenciler genellikle karma eğitim aktiviteleri isterler.	Evet	40,5% a	47,2% a
	Hayır	59,5% a	52,8% a
Bed. Eğt. derslerinde Kadın ve Erkek öğrenciler karma gruplar organize edildiğinde sosyal ve davranışsal dinamikler olumlu olur.	Evet	67,3% a	73,6% a
	Hayır	32,7% a	26,4% a
Erkekler kız öğrencilerle birlikte karma gruplara ayrıldıklarında sportif becerilerini daha iyi geliştirirler.	Evet	72,6% a	66,0% a
	Hayır	27,4% a	34,0% a
Kız öğrenciler erkek öğrencilerle birlikte karma gruplara ayrıldıklarında sportif becerilerini daha iyi geliştirirler.	Evet	68,5% a	45,3% b
	Hayır	31,5% a	54,7% b
Erkek öğrenciler kız öğrencilerle birlikte gruplara ayrıldıkları aktivitelere daha etkin bir şekilde katılırlar.	Evet	70,8% a	60,4% a
	Hayır	29,2% a	39,6% a
Kız öğrenciler erkek öğrencilerle birlikte gruplara ayrıldıkları aktivitelere daha etkin bir şekilde katılırlar.	Evet	63,7% a	50,9% a
	Hayır	36,3% a	49,1% a

Tablo 30’da öğretmenlerin cinsiyet, yaş, kıdem ve eğitim durumlarına göre spor branşlarındaki eğitimin karma ya da tek cinsiyetli olması yönünde verdikleri cevaplar ve bu cevaplara ilişkin 0,05 anlam düzeyinde yapılan oran testi sonuçları yer almaktadır.

Tablo 30’da cinsiyete göre yapılan gruplamada öğretmenlerin atletizm, tenis, yüzme, badminton, halkoyunları, basketbol, masatenisi, hentbol, voleybol ve satranç branşlarında cinsiyet ayrımı yapılmaması yönünde cevaplar vermişlerdir. Bu branşlarda kadın ve erkek öğretmenlerin yanıt oranları arasında istatistiksel farklılık bulunmamaktadır ($p>0.05$).

Cimnastik branşında kadın ve erkek öğretmenler cinsiyet ayrımı yapılmaması yönünde görüş bildirmişlerdir (Tablo 30). Oranların karşılaştırmasında kadın öğretmenlerin bu branş için cinsiyet ayrımı yapılmaması yönündeki görüş oranı erkek öğretmenlerden anlamlı derecede yüksektir ($p<0.05$).

Güreş ve boks branşlarında kadın ve erkek öğretmenler cinsiyet ayrımı yapılması yönünde görüş bildirmişlerdir (Tablo 30). Oranların karşılaştırmasında kadın öğretmenlerin güreşte cinsiyet ayrımı yapılmaması yönündeki görüş oranı erkek öğretmenlerden anlamlı derecede yüksek olduğu ($p<0.05$) sonucuna varılmıştır. Boks için verilen yanıtlarda erkek ve kadın öğretmenler arasında anlamlı bir farklılık yoktur ($p>0.05$).

Taekwondo, karate ve judo branşlarında erkek öğretmenler cinsiyet ayrımı yapılmaması, kadın öğretmenler yapılması yönünde cevaplar vermişlerdir (Tablo 30). Bu branşlardan tekvando ve karate de cevap oranları arasında anlamlı farklılık varken ($p<0.05$), judo branşı için kadın ve erkek öğretmenlerin cevap oranları arasında istatistiksel bir farklılık yoktur ($p>0.05$).

Tablo 31. Öğretmenleri karma eğitim aleyhindeki maddelere verdikleri cevapların cinsiyetlerine göre dağılımları.

Öğretmen		Cinsiyet	
		Erkek	Kadın
Güvenlik konuları	Evet	80,4% ^a	75,5% ^a
	Hayır	19,6% ^a	24,5% ^a
Birçok ebeveyn kız ve erkek öğrencilerin birbirlerinden ayrıldıkları aktiviteleri destekler.	Evet	79,8% ^a	81,1% ^a
	Hayır	20,2% ^a	18,9% ^a
Yönetim (idare) kız ve erkek öğrencilerin birbirlerinden ayrı olarak gruplandırıldıkları aktiviteleri destekler.	Evet	79,8% ^a	81,1% ^a
	Hayır	20,2% ^a	18,9% ^a
Erkek ve kız öğrencilerin birbirlerinden ayrı olarak gruplandırıldıkları aktiviteleri planlamak karma eğitim	Evet	80,4% ^a	81,1% ^a
	Hayır	19,6% ^a	18,9% ^a
Bazı aktivitelerde erkek öğrenciler kız öğrencilerden ayrı gruplandırılmak isterler.	Evet	89,9% ^a	88,7% ^a
	Hayır	10,1% ^a	11,3% ^a
Bazı aktivitelerde kız öğrenciler genellikle erkek öğrencilerden ayrı olarak gruplandırılmak isterler.	Evet	93,5% ^a	98,1% ^a
	Hayır	6,5% ^a	1,9% ^a
Beden Eğt. derslerinde erkek ve kız öğrenciler ayrıldıklarında sınıf içi sosyal ve davranışsal dinamikler daha olumlu olur.	Evet	70,2% ^a	77,4% ^a
	Hayır	29,8% ^a	22,6% ^a
Erkekler kız öğrencilerden ayrı olarak gruplara ayrıldıklarında sportif becerilerini daha iyi geliştirirler.	Evet	75,6% ^a	84,9% ^a
	Hayır	24,4% ^a	15,1% ^a
Kız öğrenciler erkek öğrencilerden ayrı olarak gruplara ayrıldıklarında sportif becerilerini daha iyi geliştirirler.	Evet	79,2% ^a	96,2% ^b
	Hayır	20,8% ^a	3,8% ^b
Erkek öğrenciler kız öğrencilerden ayrı olarak gruplara ayrıldıkları aktivitelere daha etkin bir şekilde katılırlar.	Evet	74,4% ^a	84,9% ^a
	Hayır	25,6% ^a	15,1% ^a
Kız öğrenciler erkek öğrencilerden ayrı olarak gruplara ayrıldıkları aktivitelere daha etkin bir şekilde katılırlar.	Evet	79,2% ^a	96,2% ^b
	Hayır	20,8% ^a	3,8% ^b

Öğretmenleri karma eğitim lehindeki maddelere verdikleri cevapların cinsiyetlerine göre dağılımları Tablo 31’de görülmektedir. Kadın ve erkek öğretmenler “Karma grupların içindeki öğrencileri denetlemek ve yönetmek daha kolaydır”, “Birçok ebeveyn bütün beden eğitimi derslerinin karma gruplar halinde işlenmesini bekler” ve “Kız öğrenciler genellikle karma eğitim aktiviteleri isterler” maddelerine “hayır” yönünde; “Yönetim (idare) bütün beden eğitimi derslerinin karma gruplar şeklinde işlenmesini bekler”, “Erkekler genellikle karma eğitim aktiviteleri isterler”, “Beden Eğitimi derslerinde kadın ve erkek öğrenciler karma gruplar organize edildiğinde sosyal ve davranışsal dinamikler olumlu olur”, “Erkekler kız öğrencilerle birlikte karma gruplara ayrıldıklarında sportif becerilerini daha iyi geliştirirler”, “Erkek öğrenciler kız öğrencilerle birlikte gruplara ayrıldıkları aktivitelere daha etkin bir şekilde katılırlar” ve “Kız öğrenciler erkek öğrencilerle birlikte gruplara ayrıldıkları aktivitelere daha etkin bir şekilde katılırlar” maddelerine ise “evet” yönünde cevaplar vermişlerdir. Bu önerme maddeleri için verilen

yanıtlarda kadın ve erkek öğretmenler arasında istatistiksel açıdan önemli farklılıklar tespit edilememiştir ($p>0.05$).

“Kız öğrenciler erkek öğrencilerle birlikte karma gruplara ayrıldıklarında sportif becerilerini daha iyi geliştirirler” maddesine erkek öğretmenler “evet” kadın öğretmenler “hayır” yönünde cevap vermişlerdir (Tablo 31). Erkek ve kadın öğretmen grupları arasında gözlenen bu farklılık istatistiksel olarak önemlidir ($p<0.05$).

Öğretmenleri karma eğitim lehindeki ve aleyhindeki maddelere verdikleri cevapların yaş gruplarına göre dağılımları Tablo33’de, kıdemlerine göre dağılımları Tablo 34’de görülmektedir.

Tablo 32. Öğretmenleri karma eğitim lehindeki ve aleyhindeki maddelere verdikleri cevapların yaş gruplarına göre dağılımları.

	Öğretmen	Yaş				
		20-25 yaş	26-35 yaş	36-45 yaş	46-55 yaş	
Karma lehindeki önermeler	Karma grupların içindeki öğrencileri denetlemek ve yönetmek daha kolaydır.	Evet	18%a	23%a	16%a	
		Hayır	82%a	77%a	84%a	100%
	Yönetim (idare) bütün beden eğitimi derslerinin karma gruplar şeklinde işlenmesini bekler.	Evet	44%a	49%a	64%a	14%a
		Hayır	56%a	51%a	36%a	86%a
	Birçok ebeveyn bütün beden eğitimi derslerinin karma gruplar halinde işlenmesini bekler.	Evet	15%a	8%a,b	2%b	
		Hayır	85%a	92%a,b	98%b	100%
	Erkekler genellikle karma eğitim aktiviteleri isterler.	Evet	88%a	78%a	69%a	86%a
		Hayır	12%a	22%a	31%a	14%a
	Kız öğrenciler genellikle karma eğitim aktiviteleri isterler.	Evet	65%a	54%a	28%b	14%a,b
		Hayır	35%a	46%a	72%b	86%a,b
	Bed. Eğt. derslerinde Kadın ve Erkek öğrenciler karma gruplar organize edildiğinde sosyal ve davranışsal dinamikler olumlu olur.	Evet	79%a	73%a	66%a	14%b
		Hayır	21%a	27%a	34%a	86%b
	Erkekler kız öğrencilerle birlikte karma gruplara ayrıldıklarında sportif becerilerini daha iyi geliştirirler.	Evet	91%a	73%a,b	67%b	14%c
		Hayır	9%a	27%a,b	33%b	86%c
	Kız öğrenciler erkek öğrencilerle birlikte karma gruplara ayrıldıklarında sportif becerilerini daha iyi geliştirirler.	Evet	68%a	72%a	54%a	86%a
		Hayır	32%a	28%a	46%a	14%a
	Erkek öğrenciler kız öğrencilerle birlikte gruplara ayrıldıkları aktivitelere daha etkin bir şekilde katılırlar.	Evet	76%a	73%a	61%a	86%a
		Hayır	24%a	27%a	39%a	14%a
	Kız öğrenciler erkek öğrencilerle birlikte gruplara ayrıldıkları aktivitelere daha etkin bir şekilde katılırlar.	Evet	68%a	65%a	54%a	86%a
		Hayır	32%a	35%a	46%a	14%a
Karma aleyhindeki önermeler	Güvenlik konuları	Evet	65%a	86%b	77%a,b	100%
		Hayır	35%a	14%b	23%a,b	
	Birçok ebeveyn kız ve erkek öğrencilerin birbirlerinden ayrıldıkları aktiviteleri destekler.	Evet	79%a,b	89%a	73%b	100%
		Hayır	21%a,b	11%a	27%b	
	Yönetim (idare) kız ve erkek öğrencilerin birbirlerinden ayrı olarak gruplandırıldıkları aktiviteleri destekler.	Evet	76%a	74%a	85%a	86%a
		Hayır	24%a	26%a	15%a	14%a
	Erkek ve kız öğrencilerin birbirlerinden ayrı olarak gruplandırıldıkları aktiviteleri planlamak karma eğitim gruplarıyla aktiviteleri planlamaktan daha kolaydır.	Evet	74%a,b	81%a	86%a	29%b
		Hayır	26%a,b	19%a	14%a	71%b
	Bazı aktivitelerde erkek öğrenciler kız öğrencilerden ayrı gruplandırılmak isterler.	Evet	71%a	96%b	91%b	100%
		Hayır	29%a	4%b	9%b	
Bazı aktivitelerde kız öğrenciler genellikle erkek öğrencilerden ayrı olarak gruplandırılmak isterler.	Evet	74%a	97%b	99%b	100%	
	Hayır	26%a	3%b	1%b		
Bed. Eğt. derslerinde erkek ve kız öğrenciler ayrıldıklarında sınıf içi sosyal ve davranışsal dinamikler daha olumlu olur.	Evet	56%a	77%a	72%a	100%	
	Hayır	44%a	23%a	28%a		
Erkekler kız öğrencilerden ayrı olarak gruplara ayrıldıklarında sportif becerilerini daha iyi geliştirirler.	Evet	62%a,c	86%b	80%a,b	29%c	
	Hayır	38%a,c	14%b	20%a,b	71%c	
Kız öğrenciler erkek öğrencilerden ayrı olarak gruplara ayrıldıklarında sportif becerilerini daha iyi geliştirirler.	Evet	74%a	88%a	82%a	100%	
	Hayır	26%a	12%a	18%a		
Erkek öğrenciler kız öğrencilerden ayrı olarak gruplara ayrıldıkları aktivitelere daha etkin bir şekilde katılırlar.	Evet	56%a	81%b	79%b	100%	
	Hayır	44%a	19%b	21%b		
Kız öğrenciler erkek öğrencilerden ayrı olarak gruplara ayrıldıkları aktivitelere daha etkin bir şekilde katılırlar.	Evet	71%a	89%b	82%a,b	100%	
	Hayır	29%a	11%b	18%a,b		

Öğretmenleri karma eğitim lehindeki maddelere verdikleri cevapların cinsiyetlerine göre dağılımları incelendiğinde (Tablo 32), tüm önermelere hem kadın hem de erkek öğretmenlerin katılım (evet) yönünde cevaplar verdikleri gözlenmiştir. Yalnızca “Kız öğrenciler erkek öğrencilerden ayrı olarak gruplara ayrıldıklarında sportif becerilerini daha iyi geliştirirler” ve “Kız öğrenciler erkek öğrencilerden ayrı olarak gruplara ayrıldıkları aktivitelere daha etkin bir şekilde katılırlar” maddelerin katılım (evet) oranı erkeklerde anlamlı derecede yüksek bulunmuştur ($p < 0.05$). Diğer önerme maddelerine katılım oranları kadın ve erkek öğretmenler için istatistiksel olarak eşittir ($p > 0.05$).

Tablo 33. Öğretmenleri karma eğitim lehindeki maddelere verdikleri cevapların kıdemlerine göre dağılımları.

	Öğretmen	Kıdem					
		1-5 yıl	6-10 yıl	11-15 yıl	16-20 yıl	21+ yıl	
Karma lehindeki önermeler	Karma grupların içindeki öğrencileri denetlemek ve yönetmek daha kolaydır.	Evet	24%a,b	33%a	12%b		
		Hayır	76%a,b	67%a	88%b	100%	100%
	Yönetim (idare) bütün beden eğitimi derslerinin karma gruplar şeklinde işlenmesini bekler.	Evet	40%a	65%a,b	67%b	52%a,b	14%a,b
		Hayır	60%a	35%a,b	33%b	48%a,b	86%a,b
	Birçok ebeveyn bütün beden eğitimi derslerinin karma gruplar halinde işlenmesini bekler.	Evet	15%a	4%a,b	2%b		
		Hayır	85%a	96%a,b	98%b	100%	100%
	Erkekler genellikle karma eğitim aktiviteleri isterler.	Evet	91%a	71%a,b	62%b	74%a,b	86%a,b
		Hayır	9%a	29%a,b	38%b	26%a,b	14%a,b
	Kız öğrenciler genellikle karma eğitim aktiviteleri isterler.	Evet	63%a	29%b,c	47%a,b	13%c	14%a,b,c
		Hayır	37%a	71%b,c	53%a,b	87%c	86%a,b,c
	Bed. Eğt. derslerinde Kadın ve Erkek öğrenciler karma gruplar organize edildiğinde sosyal ve davranışsal dinamikler olumlu olur.	Evet	81%a,c	45%b	85%a	58%b,c	14%b
		Hayır	19%a,c	55%b	15%a	42%b,c	86%b
	Erkekler kız öğrencilerle birlikte karma gruplara ayrıldıklarında sportif becerilerini daha iyi geliştirirler.	Evet	82%a	63%a,b	70%a	74%a	14%b
		Hayır	18%a	37%a,b	30%a	26%a	86%b
	Kız öğrenciler erkek öğrencilerle birlikte karma gruplara ayrıldıklarında sportif becerilerini daha iyi geliştirirler.	Evet	71%a	65%a	56%a	52%a	86%a
		Hayır	29%a	35%a	44%a	48%a	14%a
	Erkek öğrenciler kız öğrencilerle birlikte gruplara ayrıldıkları aktivitelere daha etkin bir şekilde katılırlar.	Evet	79%a	73%a	58%a	55%a	86%a
		Hayır	21%a	27%a	42%a	45%a	14%a
	Kız öğrenciler erkek öğrencilerle birlikte gruplara ayrıldıkları aktivitelere daha etkin bir şekilde katılırlar.	Evet	69%a	80%a	39%b	52%a,b	86%a,b
		Hayır	31%a	20%a	61%b	48%a,b	14%a,b
Güvenlik konuları	Evet	76%a	84%a	80%a	71%a	100%	
	Hayır	24%a	16%a	20%a	29%a		
Birçok ebeveyn kız ve erkek öğrencilerin birbirlerinden ayrıldıkları aktiviteleri destekler.	Evet	79%a	71%a	86%a	77%a	100%	
	Hayır	21%a	29%a	14%a	23%a		
Yönetim (idare) kız ve erkek öğrencilerin birbirlerinden ayrı olarak gruplandırıldıkları aktiviteleri destekler.	Evet	75%a	84%a	73%a	100%	86%a	
	Hayır	25%a	16%a	27%a		14%a	
Erkek ve kız öğrencilerin birbirlerinden ayrı olarak gruplandırıldıkları aktiviteleri planlamak karma eğitim gruplarıyla aktiviteleri planlamaktan daha kolaydır.	Evet	76%a,b	82%a	82%a	97%a	29%b	
	Hayır	24%a,b	18%a	18%a	3%a	71%b	
Bazı aktivitelere erkek öğrenciler kız öğrencilerden ayrı gruplandırılmak isterler.	Evet	82%a,b	94%a	100%	74%b	100%	
	Hayır	18%a,b	6%a		26%b		
Bazı aktivitelere kız öğrenciler genellikle erkek öğrencilerden ayrı olarak gruplandırılmak isterler.	Evet	85%a	96%a	100%	100%	100%	
	Hayır	15%a	4%a				
Beden Eğt. derslerinde erkek ve kız öğrenciler ayrıldıklarında sınıf içi sosyal ve davranışsal dinamikler daha olumlu olur.	Evet	63%a	78%a	76%a	68%a	100%	
	Hayır	37%a	22%a	24%a	32%a		
Erkekler kız öğrencilerden ayrı olarak gruplara ayrıldıklarında sportif becerilerini daha iyi geliştirirler.	Evet	71%a,b	76%a,b	88%a	87%a	29%b	
	Hayır	29%a,b	24%a,b	12%a	13%a	71%b	
Kız öğrenciler erkek öğrencilerden ayrı olarak gruplara ayrıldıklarında sportif becerilerini daha iyi geliştirirler.	Evet	78%a	76%a	89%a	90%a	100%	
	Hayır	22%a	24%a	11%a	10%a		
Erkek öğrenciler kız öğrencilerden ayrı olarak gruplara ayrıldıkları aktivitelere daha etkin bir şekilde katılırlar.	Evet	71%a	73%a	79%a	87%a	100%	
	Hayır	29%a	27%a	21%a	13%a		
Kız öğrenciler erkek öğrencilerden ayrı olarak gruplara ayrıldıkları aktivitelere daha etkin bir şekilde katılırlar.	Evet	79%a	73%a	89%a	90%a	100%	
	Hayır	21%a	27%a	11%a	10%a		

Tablo 34. Öğretmenleri karma eğitim lehindeki maddelere verdikleri cevapların öğrenim göre dağılımları.

Öğretmen		Öğrenim Durumu		
		Lisans	Y.Lisans	Doktora
Karma grupların içindeki öğrencileri denetlemek ve yönetmek daha kolaydır.	Evet	16% a	29% a	100%
	Hayır	84% a	71% a	
Yönetim (idare) bütün beden eğitimi derslerinin karma gruplar şeklinde işlenmesini bekler.	Evet	54% a	59% a	50% a
	Hayır	46% a	41% a	50% a
Birçok ebeveyn bütün beden eğitimi derslerinin karma gruplar halinde işlenmesini bekler.	Evet	4% a	24% b	50% b
	Hayır	96% a	76% b	50% b
Erkekler genellikle karma eğitim aktiviteleri isterler.	Evet	74% a	94% a	50% a
	Hayır	26% a	6% a	50% a
Kız öğrenciler genellikle karma eğitim aktiviteleri isterler.	Evet	40% a	65% a	50% a
	Hayır	60% a	35% a	50% a
Bed. Eğt. derslerinde Kadın ve Erkek öğrenciler karma gruplar organize edildiğinde sosyal ve davranışsal dinamikler olumlu olur.	Evet	68% a	82% a	50% a
	Hayır	32% a	18% a	50% a
Erkekler kız öğrencilerle birlikte karma gruplara ayrıldıklarında sportif becerilerini daha iyi geliştirirler.	Evet	72% a	65% a	50% a
	Hayır	28% a	35% a	50% a
Kız öğrenciler erkek öğrencilerle birlikte karma gruplara ayrıldıklarında sportif becerilerini daha iyi geliştirirler.	Evet	63% a	59% a	50% a
	Hayır	37% a	41% a	50% a
Erkek öğrenciler kız öğrencilerle birlikte gruplara ayrıldıkları aktivitelere daha etkin bir şekilde katılırlar.	Evet	68% a	76% a	50% a
	Hayır	32% a	24% a	50% a
Kız öğrenciler erkek öğrencilerle birlikte gruplara ayrıldıkları aktivitelere daha etkin bir şekilde katılırlar.	Evet	61% a	59% a	50% a
	Hayır	39% a	41% a	50% a

Tablo 35. Öğretmenleri karma eğitim aleyhindeki maddelere verdikleri cevapların öğrenim durumlarına göre dağılımları.

Öğretmen		Öğrenim Durumu		
		Lisans	Y.Lisans	Doktora
Güvenlik konuları	Evet	80%a	71%a	50%a
	Hayır	20%a	29%a	50%a
Birçok ebeveyn kız ve erkek öğrencilerin birbirlerinden ayrıldıkları aktiviteleri destekler.	Evet	81%a	76%a	50%a
	Hayır	19%a	24%a	50%a
Yönetim (idare) kız ve erkek öğrencilerin birbirlerinden ayrı olarak gruplandırıldıkları aktiviteleri destekler.	Evet	81%a	76%a	50%a
	Hayır	19%a	24%a	50%a
Erkek ve kız öğrencilerin birbirlerinden ayrı olarak gruplandırıldıkları aktiviteleri planlamak karma eğitim gruplarıyla aktiviteleri planlamaktan daha kolaydır.	Evet	81%a	82%a	50%a
	Hayır	19%a	18%a	50%a
Bazı aktivitelerde erkek öğrenciler kız öğrencilerden ayrı gruplandırılmak isterler.	Evet	90%a	88%a	50%a
	Hayır	10%a	12%a	50%a
Bazı aktivitelerde kız öğrenciler genellikle erkek öğrencilerden ayrı olarak gruplandırılmak isterler.	Evet	95%a	100%	50%b
	Hayır	5%a		50%b
Beden Eğt. derslerinde erkek ve kız öğrenciler ayrıldıklarında sınıf içi sosyal ve davranışsal dinamikler daha olumlu olur.	Evet	73%a	65%a	50%a
	Hayır	27%a	35%a	50%a
Erkekler kız öğrencilerden ayrı olarak gruplara ayrıldıklarında sportif becerilerini daha iyi geliştirirler.	Evet	79%a	65%a	50%a
	Hayır	21%a	35%a	50%a
Kız öğrenciler erkek öğrencilerden ayrı olarak gruplara ayrıldıklarında sportif becerilerini daha iyi geliştirirler.	Evet	83%a	88%a	50%a
	Hayır	17%a	12%a	50%a
Erkek öğrenciler kız öğrencilerden ayrı olarak gruplara ayrıldıkları aktivitelere daha etkin bir şekilde katılırlar.	Evet	76%a	88%a	50%a
	Hayır	24%a	12%a	50%a
Kız öğrenciler erkek öğrencilerden ayrı olarak gruplara ayrıldıkları aktivitelere daha etkin bir şekilde katılırlar.	Evet	82%a	100%	50%a
	Hayır	18%a		50%a

Doktora mezunu öğretmenlerin tamamı (n=2) “Karma grupların içindeki öğrencileri denetlemek ve yönetmek daha kolaydır” maddesine katılım (evet) yönünde cevap vermişlerdir. Bu madde dışındaki karma eğitim lehindeki tüm önermelere %50 oranında evet, %50 oranında hayır yanıtını vermişlerdir (Tablo 35).

“Karma grupların içindeki öğrencileri denetlemek ve yönetmek daha kolaydır” maddesine lisans ve yüksek lisans mezunu eğitim gruplarındaki öğretmenler katılmama (hayır) yönünde ve istatistiksel olarak eşit oranlarda ($p>0.05$) cevaplar vermişlerdir (Tablo 35).

“Birçok ebeveyn bütün beden eğitimi derslerinin karma gruplar halinde işlenmesini bekler” maddesine lisans ve yüksek lisans mezunu eğitim gruplarındaki öğretmenler katılmama (hayır) yönünde cevap vermişlerdir (Tablo 35). Yanıt oranlarının karşılaştırılması neticesinde lisans mezunu öğretmenlerin bu maddeye

katılmama (hayır) oranı, yüksek lisans mezunu öğretmenlerden anlamlı derecede yüksektir.

“Kız öğrenciler genellikle karma eğitim aktiviteleri isterler” maddesine lisans mezunu öğretmenler katılmama (hayır), yüksek lisans mezunu öğretmenler katılım (evet) yönünde cevaplar vermişlerdir (Tablo 35). Buna karşın lisans ve yüksek lisans mezunu öğretmenlerin yanıt oranları arasında istatistiksel bir farklılık bulunmamaktadır ($p>0.05$).

Diğer önermelere olan “Yönetim (idare) bütün beden eğitimi derslerinin karma gruplar şeklinde işlenmesini bekler”, “Erkekler genellikle karma eğitim aktiviteleri isterler”, “Beden eğitimi derslerinde Kadın ve Erkek öğrenciler karma gruplar organize edildiğinde sosyal ve davranışsal dinamikler olumlu olur”, “Erkekler kız öğrencilerle birlikte karma gruplara ayrıldıklarında sportif becerilerini daha iyi geliştirirler”, “Kız öğrenciler erkek öğrencilerle birlikte karma gruplara ayrıldıklarında sportif becerilerini daha iyi geliştirirler”, “Erkek öğrenciler kız öğrencilerle birlikte gruplara ayrıldıkları aktivitelere daha etkin bir şekilde katılırlar” ve “Kız öğrenciler erkek öğrencilerle birlikte gruplara ayrıldıkları aktivitelere daha etkin bir şekilde katılırlar” maddelerine lisans ve yüksek lisans mezunu eğitim gruplarındaki öğretmenler katılım (evet) yönünde ve istatistiksel olarak eşit oranlarda ($p>0.05$) cevaplar vermişlerdir (Tablo 35).

6.6. Veli Görüşleri

Araştırmaya 449'u Erkek (%74) 159'u Kadın (%26) olmak üzere toplam 608 öğrenci velisi katılmıştır. Veli grubu genel katılımcı sayısının %29'unu oluşturmaktadır. Aşağıdaki tabloda velileri yaş ve öğrenim durumlarına göre dağılımları görülmektedir.

Tablo 36. Velilerin yaş ve öğrenim durumlarına göre dağılımı.

		Genel		Erkek		Kadın	
		N	%	N	%	N	%
Yaş	20-25 yaş	5	0,8%	2	0,4%	3	1,9%
	26-35 yaş	56	9,2%	29	6,5%	27	17,0%
	36-45 yaş	335	55,2%	227	50,7%	108	67,9%
	46-55 yaş	174	28,7%	158	35,3%	16	10,1%
	56+ yaş	37	6,1%	32	7,1%	5	3,1%
Öğrenim Durumu	Okur Yazar	11	1,8%	3	0,7%	8	5,0%
	İlkokul	138	22,8%	77	17,2%	61	38,4%
	Ortaokul	106	17,5%	75	16,8%	31	19,5%
	Lise	200	33,0%	165	36,9%	35	22,0%
	Üniversite	151	24,9%	127	28,4%	24	15,1%

Öğretmenleri karma eğitim aleyhindeki maddelere verdikleri cevapların öğrenim göre dağılımları Tablo 36'da görülmektedir.

Doktora mezunu öğretmenlerin tamamı (n=2) karma eğitim aleyhindeki tüm önermelere %50 oranında evet, %50 oranında hayır yanıtını vermişlerdir (Tablo 36).

Lisans ve yüksek lisans mezunu öğretmenler ise karma eğitim aleyhindeki tüm önermelere katılım (evet) yönünde ve istatistiksel olarak eşit oranlarda ($p>0.05$) yanıtlar vermişlerdir (Tablo 36).

Tablo 37. Velilerin cinsiyet, yaş ve eğitim durumlarına göre tek cinsiyet ya da karma eğitim yönündeki görüşlerinin branşlara göre dağılımları.

		Cinsiyet		Yaş				
		Erkek	Kadın	20-25 yaş	26-35 yaş	36-45 yaş	46-55 yaş	56+ yaş
Atletizm	Ayrılmamalı	74%a	61%b	60%a	63%a	69%a	72%a	86%a
	Ayrılmalı	26%a	39%b	40%a	38%a	31%a	28%a	14%a
Cimnastik	Ayrılmamalı	67%a	62%a	80%a	66%a	64%a	67%a	70%a
	Ayrılmalı	33%a	38%a	20%a	34%a	36%a	33%a	30%a
Tenis	Ayrılmamalı	88%a	91%a	100%	95%a	87%a	90%a	89%a
	Ayrılmalı	12%a	9%a		5%a	13%a	10%a	11%a
Güreş	Ayrılmamalı	33%a	28%a	20%a	39%a	29%a	33%a	43%a
	Ayrılmalı	67%a	72%a	80%a	61%a	71%a	67%a	57%a
Yüzme	Ayrılmamalı	55%a	58%a	40%a	63%a	56%a	55%a	59%a
	Ayrılmalı	45%a	42%a	60%a	38%a	44%a	45%a	41%a
Futbol	Ayrılmamalı	45%a	55%b	20%a	50%a	48%a	47%a	49%a
	Ayrılmalı	55%a	45%b	80%a	50%a	52%a	53%a	51%a
Badminton	Ayrılmamalı	95%a	96%a	100%	93%a	95%a	94%a	100%
	Ayrılmalı	5%a	4%a		7%a	5%a	6%a	
Halk Oyunları	Ayrılmamalı	89%a	92%a	100%	88%a	87%a	94%a	95%a
	Ayrılmalı	11%a	8%a		13%a	13%a	6%a	5%a
Boks	Ayrılmamalı	41%a	48%a	20%a	52%a	40%a	44%a	46%a
	Ayrılmalı	59%a	52%a	80%a	48%a	60%a	56%a	54%a
Basketbol	Ayrılmamalı	75%a	82%a	80%a	79%a	78%a	76%a	70%a
	Ayrılmalı	25%a	18%a	20%a	21%a	22%a	24%a	30%a
Masatenisi	Ayrılmamalı	94%a	92%a	100%	100%	93%a	93%a	92%a
	Ayrılmalı	6%a	8%a			7%a	7%a	8%a
Hentbol	Ayrılmamalı	86%a	94%b	100%	89%a	87%a	88%a	95%a
	Ayrılmalı	14%a	6%b		11%a	13%a	12%a	5%a
Voleybol	Ayrılmamalı	76%a	79%a	100%	79%a	79%a	72%a	81%a
	Ayrılmalı	24%a	21%a		21%a	21%a	28%a	19%a
Satranç	Ayrılmamalı	95%a	97%a	100%	96%a	96%a	94%a	95%a
	Ayrılmalı	5%a	3%a		4%a	4%a	6%a	5%a
Taekwondo	Ayrılmamalı	54%a	53%a	20%a	59%a	54%a	54%a	46%a
	Ayrılmalı	46%a	47%a	80%a	41%a	46%a	46%a	54%a
Karate	Ayrılmamalı	53%a	51%a	40%a	50%a	52%a	52%a	62%a
	Ayrılmalı	47%a	49%a	60%a	50%a	48%a	48%a	38%a
Judo	Ayrılmamalı	56%a	58%a	60%a	70%a	54%a	57%a	57%a
	Ayrılmalı	44%a	42%a	40%a	30%a	46%a	43%a	43%a

Tablo 37 (devamı). Velilerin cinsiyet, yaş ve eğitim durumlarına göre tek cinsiyet ya da karma eğitim yönündeki görüşlerinin branşlara göre dağılımları.

		Öğrenim Durumu				
		Okur Yazar	İlkokul	Ortaokul	Lise	Üniversite
Atletizm	Ayrılmamalı	73% a	70% a	67% a	74% a	69% a
	Ayrılmalı	27% a	30% a	33% a	27% a	31% a
Cimnastik	Ayrılmamalı	64% a,c,d	70% a,c,d	55% a,b	75% c	57% b,d
	Ayrılmalı	36% a,c,d	30% a,c,d	45% a,b	26% c	43% b,d
Tenis	Ayrılmamalı	100%	90% a	85% a	91% a	89% a
	Ayrılmalı		10% a	15% a	10% a	11% a
Güreş	Ayrılmamalı	18% a	33% a	28% a	35% a	29% a
	Ayrılmalı	82% a	67% a	72% a	65% a	71% a
Yüzme	Ayrılmamalı	27% a	57% a	52% a	63% a	54% a
	Ayrılmalı	73% a	43% a	48% a	38% a	46% a
Futbol	Ayrılmamalı	73% a	51% a	43% a	49% a	44% a
	Ayrılmalı	27% a	49% a	57% a	52% a	56% a
Badminton	Ayrılmamalı	100%	96% a	94% a	95% a	95% a
	Ayrılmalı		4% a	6% a	6% a	5% a
Halk Oyunları	Ayrılmamalı	82% a,b	91% a,b	80% a	91% a,b	93% b
	Ayrılmalı	18% a,b	9% a,b	20% a	9% a,b	7% b
Boks	Ayrılmamalı	27% a	40% a	41% a	51% a	38% a
	Ayrılmalı	73% a	60% a	59% a	50% a	62% a
Basketbol	Ayrılmamalı	73% a	80% a	75% a	78% a	75% a
	Ayrılmalı	27% a	20% a	25% a	23% a	25% a
Masatenisi	Ayrılmamalı	91% a	91% a	92% a	93% a	98% a
	Ayrılmalı	9% a	9% a	8% a	8% a	2% a
Hentbol	Ayrılmamalı	91% a	92% a	83% a	88% a	87% a
	Ayrılmalı	9% a	8% a	17% a	12% a	13% a
Voleybol	Ayrılmamalı	91% a	75% a	75% a	78% a	77% a
	Ayrılmalı	9% a	25% a	25% a	22% a	23% a
Satranç	Ayrılmamalı	91% a	96% a	97% a	95% a	96% a
	Ayrılmalı	9% a	4% a	3% a	6% a	4% a
Taekwondo	Ayrılmamalı	36% a	56% a	48% a	60% a	50% a
	Ayrılmalı	64% a	44% a	52% a	41% a	50% a
Karate	Ayrılmamalı	36% a	51% a	47% a	57% a	54% a
	Ayrılmalı	64% a	49% a	53% a	43% a	46% a
Judo	Ayrılmamalı	55% a,b	56% a,b	43% a	63% b	59% a,b
	Ayrılmalı	45% a,b	44% a,b	57% a	37% b	41% a,b

Velilerin branşlarda cinsiyet ayrımı yapılıp yapılmamasına ilişkin görüşlerinin öğrenim durumlarına göre dağılımı incelendiğinde; atletizm, tenis, badminton, basketbol, masatenisi, hentbol, voleybol ve satrançta tüm yaş gruplarının cinsiyet ayrımı yapılmaması yönünde görüş bildirdikleri görülmektedir (Tablo 38 devam). Bu branşlarda yaş gruplarının cevap oranları arasında istatistiksel farklılık tespit edilememiştir ($p>0.05$).

Cimnastik branşında tüm yaş gruplarındaki veliler genel olarak cinsiyet ayrımı yapılmaması yönünde cevap vermişlerdir (Tablo 38). Lise mezunu veliler bu görüşü %75 ile en yüksek oranda bildirmişlerdir. Bu oran ortaokul ve üniversite mezunu velilerin oranından anlamlı derecede yüksektir ($p<0.05$).

Güreş ve boks branşlarında tüm yaş gruplarındaki velilerin, cinsiyet ayrımı yapılması yönünde görüş bildirdikleri görülmektedir (Tablo 38). Bu branşlarda yaş gruplarının cevap oranları arasında istatistiksel farklılık tespit edilememiştir ($p>0.05$).

Yüzmede okur-yazar veli grubu, diğer öğrenim durumlarına sahip veli gruplarının aksine cinsiyet ayrımı yapılmalı yönünde görüş bildirmiştir (Tablo 38). Buna rağmen bu branşta yaş gruplarının cevap oranları arasında istatistiksel bir farklılık tespit edilememiştir ($p>0.05$).

Futbolda okur-yazar ve ilkokul mezunu veli grubu, diğer öğrenim durumlarına sahip veli gruplarının aksine cinsiyet ayrımı yapılmamalı yönünde görüş bildirmiştir (Tablo 37). Ancak bu branşta da yaş gruplarının cevap oranları arasında istatistiksel bir farklılık tespit edilememiştir ($p>0.05$).

Taekwando ve karatede okur-yazar ve ortaokul mezunu veli grubu, diğer öğrenim durumlarına sahip veli gruplarının aksine cinsiyet ayrımı yapılmalı yönünde görüş bildirmiştir (Tablo 37). Bu branşlarda da yaş gruplarının cevap oranları arasında istatistiksel bir farklılık tespit edilememiştir ($p>0.05$).

Judoda ortaokul mezunu veli grubu, diğer öğrenim durumlarına sahip veli gruplarının aksine cinsiyet ayrımı yapılmalı yönünde görüş bildirmiştir (Tablo 38 devam). Yine bu branş için yaş gruplarının cevap oranları arasında istatistiksel bir farklılık tespit edilememiştir ($p>0.05$).

Velilerin karma eğitim lehindeki maddelere verdikleri cevapların cinsiyetlerine göre dağılımları Tablo 39'da görülmektedir.

“Karma grupların içindeki öğrencileri denetlemek ve yönetmek daha kolaydır” önermesine erkek veliler katılmama (hayır), kadın veliler katılım (evet)

yönünde cevaplar vermişlerdir (Tablo 38). Buna karşın kadın ve erkek velilerin cevap oranları arasında istatistiksel bir farklılık bulunmamaktadır ($p>0.05$).

Tablo 38. Velilerin karma eğitim lehindeki maddelere verdikleri cevapların cinsiyetlerine göre dağılımları.

Veli		Cinsiyet	
		Erkek	Kadın
Karma grupların içindeki öğrencileri denetlemek ve yönetmek daha kolaydır.	Evet	46%a	51%a
	Hayır	54%a	49%a
Yönetim (idare) bütün beden eğitimi derslerinin karma gruplar şeklinde işlenmesini bekler.	Evet	66%a	64%a
	Hayır	34%a	36%a
Birçok ebeveyn bütün beden eğitimi derslerinin karma gruplar halinde işlenmesini bekler.	Evet	43%a	47%a
	Hayır	57%a	53%a
Erkekler genellikle karma eğitim aktiviteleri isterler.	Evet	65%a	72%a
	Hayır	35%a	28%a
Kız öğrenciler genellikle karma eğitim aktiviteleri isterler.	Evet	48%a	54%a
	Hayır	52%a	46%a
Bed. Eğt. derslerinde Kadın ve Erkek öğrenciler karma gruplar organize edildiğinde sosyal ve davranışsal dinamikler olumlu olur.	Evet	74%a	66%b
	Hayır	26%a	34%b
Erkekler kız öğrencilerle birlikte karma gruplara ayrıldıklarında sportif becerilerini daha iyi geliştirirler.	Evet	58%a	64%a
	Hayır	42%a	36%a
Kız öğrenciler erkek öğrencilerle birlikte karma gruplara ayrıldıklarında sportif becerilerini daha iyi geliştirirler.	Evet	65%a	62%a
	Hayır	35%a	38%a
Erkek öğrenciler kız öğrencilerle birlikte gruplara ayrıldıkları aktivitelere daha etkin bir şekilde katılırlar.	Evet	65%a	67%a
	Hayır	35%a	33%a
Kız öğrenciler erkek öğrencilerle birlikte gruplara ayrıldıkları aktivitelere daha etkin bir şekilde katılırlar.	Evet	59%a	61%a
	Hayır	41%a	39%a

Tablo 38’de velilerin cinsiyet, yaş ve eğitim durumlarına göre spor branşlarındaki eğitimin karma ya da tek cinsiyetli olması yönünde verdikleri cevaplar ve bu cevaplara ilişkin 0,05 anlam düzeyinde yapılan oran testi sonuçları yer almaktadır.

Kadın ve erkek veliler güreş ve boks branşlarında cinsiyet ayrımı yapılması yönünde cevaplar vermişlerdir (Tablo 38). Bu branşlardan kadın ve erkek velilerin görüş oranları arasında istatistiksel bir farklılık bulunmamaktadır ($p>0.05$).

Cimnastik, tenis, yüzme, badminton, halkoyunları, basketbol, masatenisi, voleybol, satranç, tekvando, karate ve judo branşları için hem kadın hem de erkek veliler istatistiksel olarak eşit oranlarda ($p>0.05$) cinsiyet ayrımı yapılmaması yönünde cevaplar vermişlerdir (Tablo 38).

Atletizm için velilerin cevaplarının cinsiyetlerine göre incelenmesi neticesinde hem kadın hem de erkek velilerin cinsiyet ayrımı yapılmaması yönünde cevaplar verdikleri görülmüştür (Tablo 38). Erkek velilerin bu branşta cinsiyet ayrımı yapılması yönündeki görüş oranı, kadın velilerden istatistiksel olarak yüksektir ($p<0.05$).

Hentbol için de erkek ve kadın velilerin cinsiyet ayrımı yapılmaması yönünde cevaplar verdikleri görülmüştür (Tablo 38). Erkek velilerin bu branşta cinsiyet ayrımı yapılması yönündeki görüş oranı, kadın velilerden istatistiksel olarak yüksektir ($p<0.05$).

Futbol branşı için erkek veliler cinsiyet ayrımı yapılması yönünde cevap verirken, kadın veliler yapılmaması yönünde cevap vermişlerdir (Tablo 38). Buna karşın kadın ve erkek velilerin cevap oranları arasında istatistiksel bir farklılık bulunmamaktadır ($p>0.05$).

Velilerin yaşlarına göre tek cinsiyet ya da karma eğitim yönündeki görüşlerinin branşlara göre dağılımları incelendiğinde (Tablo 38), bütün branşlarda, yaş gruplarının cevap oranları arasında istatistiksel açıdan bir farklılık bulunamamıştır ($p>0.05$).

Atletizm, cimnastik, tenis, badminton, halkoyunları, basketbol, masatenisi, hentbol, voleybol, satranç ve judo branşlarında, tüm yaş gruplarındaki velilerin cinsiyet ayrımı yapılmaması yönünde cevaplar verdikleri tespit edilmiştir (Tablo 38).

Tablo 38’de Tüm yaş gruplarındaki veliler güreş ve futbol branşlarında cinsiyet ayrımı yapılması yönünde cevaplar verdikleri görülmektedir (futbol için 26-35 yaş grubu velilerin bu yöndeki oranı %50’dir).

Yüzmede 20-25 yaş grubundaki velilerin, diğer yaş gruplarındaki velilerin aksine cinsiyet ayrımı yapılması yönünde cevap verdikleri görülmektedir (Tablo 38).

Boks branşında, 26-35 yaş grubundaki veliler, diğer yaş gruplarındaki velilerin aksine cinsiyet ayrımı yapılmaması yönünde cevap vermişlerdir (Tablo 38).

Taekwando için verilen cevap oranları incelendiğinde; 20-25 ve 56 ve üstü yaş gruplarındaki velilerin, diğer yaş gruplarındaki velilerin aksine cinsiyet ayrımı yapılması yönünde cevap verdikleri görülmektedir (Tablo 38).

Karate için verilen cevap oranları incelendiğinde; 20-25 ve 26-35 üstü yaş gruplarındaki velilerin, diğer yaş gruplarındaki velilerin aksine cinsiyet ayrımı yapılması yönünde cevap verdikleri görülmektedir (Tablo 38).

Tablo 39. Velilerin karma eğitim aleyhindeki maddelere verdikleri cevapların cinsiyetlerine göre dağılımları.

Veli		Cinsiyet	
		Erkek	Kadın
Güvenlik konuları	Evet	76%a	70%a
	Hayır	24%a	30%a
Birçok ebeveyn kız ve erkek öğrencilerin birbirlerinden ayrıldıkları aktiviteleri destekler.	Evet	61%a	62%a
	Hayır	39%a	38%a
Yönetim (idare) kız ve erkek öğrencilerin birbirlerinden ayrı olarak gruplandırıldıkları aktiviteleri destekler.	Evet	52%a	52%a
	Hayır	48%a	48%a
Erkek ve kız öğrencilerin birbirlerinden ayrı olarak gruplandırıldıkları aktiviteleri planlamak karma eğitim gruplarıyla aktiviteleri planlamaktan daha kolaydır.	Evet	60%a	65%a
	Hayır	40%a	35%a
Bazı aktivitelerde erkek öğrenciler kız öğrencilerden ayrı gruplandırılmak isterler.	Evet	75%a	77%a
	Hayır	25%a	23%a
Bazı aktivitelerde kız öğrenciler genellikle erkek öğrencilerden ayrı olarak gruplandırılmak isterler.	Evet	69%a	75%a
	Hayır	31%a	25%a
Beden Eğt. derslerinde erkek ve kız öğrenciler ayrıldıklarında sınıf içi sosyal ve davranışsal dinamikler daha olumlu olur.	Evet	59%a	52%a
	Hayır	41%a	48%a
Erkekler kız öğrencilerden ayrı olarak gruplara ayrıldıklarında sportif becerilerini daha iyi geliştirirler.	Evet	60%a	59%a
	Hayır	40%a	41%a
Kız öğrenciler erkek öğrencilerden ayrı olarak gruplara ayrıldıklarında sportif becerilerini daha iyi geliştirirler.	Evet	63%a	66%a
	Hayır	37%a	34%a
Erkek öğrenciler kız öğrencilerden ayrı olarak gruplara ayrıldıkları aktivitelere daha etkin bir şekilde katılırlar.	Evet	60%a	63%a
	Hayır	40%a	37%a
Kız öğrenciler erkek öğrencilerden ayrı olarak gruplara ayrıldıkları aktivitelere daha etkin bir şekilde katılırlar.	Evet	66%a	69%a
	Hayır	34%a	31%a

“Yönetim (idare) bütün beden eğitimi derslerinin karma gruplar şeklinde işlenmesini bekler”, “Erkekler genellikle karma eğitim aktiviteleri isterler”, “Beden Eğitimi derslerinde Kadın ve Erkek öğrenciler karma gruplar organize edildiğinde sosyal ve davranışsal dinamikler olumlu olur”, “Erkekler kız öğrencilerle birlikte karma gruplara ayrıldıklarında sportif becerilerini daha iyi geliştirirler”, “Kız öğrenciler erkek öğrencilerle birlikte karma gruplara ayrıldıklarında sportif

becerilerini daha iyi geliştirirler”, “Erkek öğrenciler kız öğrencilerle birlikte gruplara ayrıldıkları aktivitelere daha etkin bir şekilde katılırlar” ve “Kız öğrenciler erkek öğrencilerle birlikte gruplara ayrıldıkları aktivitelere daha etkin bir şekilde katılırlar” önerme maddelerine hem kadın hem de erkek veliler istatistiksel olarak eşit oranlarda ($p>0.05$) ve katılım (evet) yönünde cevaplar vermişlerdir.

“Birçok ebeveyn bütün beden eğitimi derslerinin karma gruplar halinde işlenmesini bekler” ve “Kız öğrenciler genellikle karma eğitim aktiviteleri isterler” önermelerine erkek veliler katılmam (hayır), kadın veliler katılım (evet) yönünde cevaplar vermişlerdir (Tablo 39). Gözlenen bu duruma karşın oranlarda ortaya çıkan farklılık her iki önermede de istatistiksel açıdan anlamsızdır ($p>0.05$).

Velilerin karma eğitim lehindeki ve aleyhindeki maddelere verdikleri cevapların yaş gruplarına göre dağılımları tablo 40’de, öğrenim durumlarına göre dağılımları ise tablo 41’de görülmektedir.

Tablo 40. Velilerin karma eğitim lehindeki ve aleyhindeki maddelere verdikleri cevapların yaş gruplarına göre dağılımları.

	Akademik	Yaş					
		20-25 yaş	26-35 yaş	36-45 yaş	46-55 yaş	56+ yaş	
Karma lehindeki önermeler	Karma grupların içindeki öğrencileri denetlemek ve yönetmek daha kolaydır.	Evet	20%a	55%a	44%a	50%a	54%a
		Hayır	80%a	45%a	56%a	50%a	46%a
	Yönetim (idare) bütün beden eğitimi derslerinin karma gruplar şeklinde işlenmesini bekler.	Evet	80%a	59%a	68%a	60%a	70%a
		Hayır	20%a	41%a	32%a	40%a	30%a
	Birçok ebeveyn bütün beden eğitimi derslerinin karma gruplar halinde işlenmesini bekler.	Evet	60%a	46%a	43%a	43%a	49%a
		Hayır	40%a	54%a	57%a	57%a	51%a
	Erkekler genellikle karma eğitim aktiviteleri isterler.	Evet	40%a	71%a	65%a	68%a	76%a
		Hayır	60%a	29%a	35%a	32%a	24%a
	Kız öğrenciler genellikle karma eğitim aktiviteleri isterler.	Evet	60%a	50%a	50%a	49%a	46%a
		Hayır	40%a	50%a	50%a	51%a	54%a
	Bed. Eğt. derslerinde Kadın ve Erkek öğrenciler karma gruplar organize edildiğinde sosyal ve davranışsal dinamikler olumlu olur.	Evet	100%	75%a	71%a	74%a	65%a
		Hayır		25%a	29%a	26%a	35%a
	Erkekler kız öğrencilerle birlikte karma gruplara ayrıldıklarında sportif becerilerini daha iyi geliştirirler.	Evet	40%a	63%a	57%a	62%a	62%a
		Hayır	60%a	38%a	43%a	38%a	38%a
	Kız öğrenciler erkek öğrencilerle birlikte karma gruplara ayrıldıklarında sportif becerilerini daha iyi geliştirirler.	Evet	60%a	66%a	66%a	63%a	62%a
		Hayır	40%a	34%a	34%a	37%a	38%a
	Erkek öğrenciler kız öğrencilerle birlikte gruplara ayrıldıkları aktivitelere daha etkin bir şekilde katılırlar.	Evet	80%a	64%a	63%a	70%a	65%a
		Hayır	20%a	36%a	37%a	30%a	35%a
Kız öğrenciler erkek öğrencilerle birlikte gruplara ayrıldıkları aktivitelere daha etkin bir şekilde katılırlar.	Evet	60%a,b	50%a,b	60%a,b	65%a	38%b	
	Hayır	40%a,b	50%a,b	40%a,b	35%a	62%b	
Güvenlik konuları	Evet	60%a	77%a	74%a	74%a	84%a	
	Hayır	40%a	23%a	26%a	26%a	16%a	
Birçok ebeveyn kız ve erkek öğrencilerin birbirlerinden ayrıldıkları aktiviteleri destekler.	Evet	60%a	63%a	62%a	59%a	70%a	
	Hayır	40%a	38%a	38%a	41%a	30%a	
Yönetim (idare) kız ve erkek öğrencilerin birbirlerinden ayrı olarak gruplandırıldıkları aktiviteleri destekler.	Evet	60%a	57%a	50%a	50%a	68%a	
	Hayır	40%a	43%a	50%a	50%a	32%a	
Erkek ve kız öğrencilerin birbirlerinden ayrı olarak gruplandırıldıkları aktiviteleri planlamak karma eğitim gruplarıyla aktiviteleri planlamaktan daha kolaydır.	Evet	100%	57%a	61%a	62%a	62%a	
	Hayır		43%a	39%a	38%a	38%a	
Bazı aktivitelere erkek öğrenciler kız öğrencilerden ayrı gruplandırılmak isterler.	Evet	80%a	66%a	77%a	74%a	81%a	
	Hayır	20%a	34%a	23%a	26%a	19%a	
Bazı aktivitelere kız öğrenciler genellikle erkek öğrencilerden ayrı olarak gruplandırılmak isterler.	Evet	80%a	64%a	71%a	71%a	68%a	
	Hayır	20%a	36%a	29%a	29%a	32%a	
Beden Eğt. derslerinde erkek ve kız öğrenciler ayrıldıklarında sınıf içi sosyal ve davranışsal dinamikler daha olumlu olur.	Evet	60%a	57%a	57%a	56%a	65%a	
	Hayır	40%a	43%a	43%a	44%a	35%a	
Erkekler kız öğrencilerden ayrı olarak gruplara ayrıldıklarında sportif becerilerini daha iyi geliştirirler.	Evet	40%a	55%a	59%a	63%a	59%a	
	Hayır	60%a	45%a	41%a	37%a	41%a	
Kız öğrenciler erkek öğrencilerden ayrı olarak gruplara ayrıldıklarında sportif becerilerini daha iyi geliştirirler.	Evet	60%a	64%a	65%a	61%a	68%a	
	Hayır	40%a	36%a	35%a	39%a	32%a	
Erkek öğrenciler kız öğrencilerden ayrı olarak gruplara ayrıldıkları aktivitelere daha etkin bir şekilde katılırlar.	Evet	60%a	52%a	63%a	61%a	62%a	
	Hayır	40%a	48%a	37%a	39%a	38%a	
Kız öğrenciler erkek öğrencilerden ayrı olarak gruplara ayrıldıkları aktivitelere daha etkin bir şekilde katılırlar.	Evet	80%a	63%a	69%a	63%a	68%a	
	Hayır	20%a	38%a	31%a	37%a	32%a	

Velilerin karma eğitim aleyhindeki maddelere verdikleri cevapların cinsiyetlerine göre dağılımları Tablo 40’da görülmektedir. Bu tabloda kadın ve erkek velilerin karma aleyhindeki önermelerin tümüne katılım (evet) yönünde cevaplar verdikleri görülmektedir. Her bir önerme için yapılan oran testinde kadın ve erkek velilerin katılım (evet) oranları arasında istatistiksel açıdan anlamlı bir farklılık bulunamamıştır ($p>0.05$).

“Karma grupların içindeki öğrencileri denetlemek ve yönetmek daha kolaydır” önermesine yaş grubu 20-25 ve 36-45 yaş veliler katılmama (hayır), 26-35 ve 56+ olan veliler katılım (evet) yönünde, 46-55 olan veliler ise eşit oranda cevaplar vermişlerdir (Tablo 41). Buna karşın öğrenim durumlarına göre velilerin cevap oranları arasında istatistiksel bir farklılık bulunmamaktadır ($p>0.05$).

“Yönetim (idare) bütün beden eğitimi derslerinin karma gruplar şeklinde işlenmesini bekler”, “Beden eğitimi derslerinde kadın ve erkek öğrenciler karma gruplar organize edildiğinde sosyal ve davranışsal dinamikler olumlu olur”, “Erkek öğrenciler kız öğrencilerle birlikte gruplara ayrıldıkları aktivitelere daha etkin bir şekilde katılırlar”, “Erkek öğrenciler kız öğrencilerle birlikte gruplara ayrıldıkları aktivitelere daha etkin bir şekilde katılırlar”, “Güvenlik konuları”, “Birçok ebeveyn kız ve erkek öğrencilerin birbirlerinden ayrıldıkları aktiviteleri destekler”, “Erkek ve kız öğrencilerin birbirlerinden ayrı olarak gruplandırıldıkları aktiviteleri planlamak karma eğitim gruplarıyla aktiviteleri planlamaktan daha kolaydır”, “Erkek ve kız öğrencilerin birbirlerinden ayrı olarak gruplandırıldıkları aktiviteleri planlamak karma eğitim gruplarıyla aktiviteleri planlamaktan daha kolaydır”, “Erkekler kız öğrencilerden ayrı olarak gruplara ayrıldıklarında sportif becerilerini daha iyi geliştirirler”, “Bazı aktivitelere kız öğrenciler genellikle erkek öğrencilerden ayrı olarak gruplandırılmak isterler”, “Beden Eğitimi derslerinde erkek ve kız öğrenciler ayrıldıklarında sınıf içi sosyal ve davranışsal dinamikler daha olumlu olur”, “Kız öğrenciler erkek öğrencilerden ayrı olarak gruplara ayrıldıklarında sportif becerilerini daha iyi geliştirirler”, “Erkek öğrenciler kız öğrencilerden ayrı olarak gruplara ayrıldıkları aktivitelere daha etkin bir şekilde katılırlar”, ve “Kız öğrenciler erkek öğrencilerden ayrı olarak gruplara ayrıldıkları aktivitelere daha etkin bir şekilde katılırlar” önerme maddelerine farklı yaş grubundaki veliler katılım (evet) yönünde

cevaplar vermişlerdir (Tablo 41). Buna karşın öğrenim durumlarına göre velilerin cevap oranları arasında istatistiksel bir farklılık bulunmamaktadır ($p>0.05$).

Tablo 41. Velilerin karma eğitim lehindeki ve aleyhindeki maddelere verdikleri cevapların öğrenim durumlarına göre dağılımları.

	Akademik		Yaş				
			Okur Yazar	İlkokul	Ortaokul	Lise	Üniversite
Karma lehindeki önermeler	Karma grupların içindeki öğrencileri denetlemek ve yönetmek daha kolaydır.	Evet	55%a	41%a	38%a	53%a	53%a
		Hayır	45%a	59%a	62%a	47%a	47%a
	Yönetim (idare) bütün beden eğitimi derslerinin karma gruplar şeklinde işlenmesini bekler.	Evet	64%a,b	56%a	64%a,b	72%b	68%a,b
		Hayır	36%a,b	44%a	36%a,b	29%b	32%a,b
	Birçok ebeveyn bütün beden eğitimi derslerinin karma gruplar halinde işlenmesini bekler.	Evet	27%a	36%a	40%a	48%a	50%a
		Hayır	73%a	64%a	60%a	53%a	50%a
	Erkekler genellikle karma eğitim aktiviteleri isterler.	Evet	73%a	59%a	69%a	72%a	66%a
		Hayır	27%a	41%a	31%a	29%a	34%a
	Kız öğrenciler genellikle karma eğitim aktiviteleri isterler.	Evet	27%a,b	44%a,b	39%a	59%b	54%a,b
		Hayır	73%a,b	56%a,b	61%a	42%b	46%a,b
	Bed. Eğt. derslerinde Kadın ve Erkek öğrenciler karma gruplar organize edildiğinde sosyal ve davranışsal dinamikler olumlu olur.	Evet	64%a	68%a	73%a	75%a	74%a
		Hayır	36%a	32%a	27%a	26%a	26%a
	Erkekler kız öğrencilerle birlikte karma gruplara ayrıldıklarında sportif becerilerini daha iyi geliştirirler.	Evet	55%a	57%a	53%a	64%a	62%a
		Hayır	45%a	43%a	47%a	37%a	38%a
	Kız öğrenciler erkek öğrencilerle birlikte karma gruplara ayrıldıklarında sportif becerilerini daha iyi geliştirirler.	Evet	45%a	60%a	63%a	72%a	62%a
		Hayır	55%a	40%a	37%a	28%a	38%a
	Erkek öğrenciler kız öğrencilerle birlikte gruplara ayrıldıkları aktivitelere daha etkin bir şekilde katılırlar.	Evet	64%a	61%a	66%a	71%a	62%a
		Hayır	36%a	39%a	34%a	30%a	38%a
Kız öğrenciler erkek öğrencilerle birlikte gruplara ayrıldıkları aktivitelere daha etkin bir şekilde katılırlar.	Evet	27%a	57%a	58%a	64%a	60%a	
	Hayır	73%a	43%a	42%a	37%a	40%a	
Güvenlik konuları	Evet	91%a,b	82%a	82%a,b	67%b	72%a,b	
	Hayır	9%a,b	18%a	18%a,b	33%b	28%a,b	
Birçok ebeveyn kız ve erkek öğrencilerin birbirlerinden ayrıldıkları aktiviteleri destekler.	Evet	91%a	69%a	62%a	60%a	54%a	
	Hayır	9%a	31%a	38%a	41%a	46%a	
Yönetim (idare) kız ve erkek öğrencilerin birbirlerinden ayrı olarak gruplandırıldıkları aktiviteleri destekler.	Evet	64%a	54%a	58%a	51%a	46%a	
	Hayır	36%a	46%a	42%a	50%a	54%a	
Erkek ve kız öğrencilerin birbirlerinden ayrı olarak gruplandırıldıkları aktiviteleri planlamak karma eğitim gruplarıyla aktiviteleri planlamaktan daha kolaydır.	Evet	73%a,b	72%a	63%a,b	58%b	54%b,c	
	Hayır	27%a,b	28%a	37%a,b	43%b	46%b,c	
Bazı aktivitelere erkek öğrenciler kız öğrencilerden ayrı gruplandırılmak isterler.	Evet	91%a,b	88%a	76%a,b	73%b	65%b,c	
	Hayır	9%a,b	12%a	24%a,b	28%b	35%b,c	
Bazı aktivitelere kız öğrenciler genellikle erkek öğrencilerden ayrı olarak gruplandırılmak isterler.	Evet	91%a,b	78%a	75%a,b	69%a,b	60%b	
	Hayır	9%a,b	22%a	25%a,b	31%a,b	40%b	
Beden Eğt. derslerinde erkek ve kız öğrenciler ayrıldıklarında sınıf içi sosyal ve davranışsal dinamikler daha olumlu olur.	Evet	73%a,b	67%a	61%a,b	53%a,b	50%b	
	Hayır	27%a,b	33%a	39%a,b	48%a,b	50%b	
Erkekler kız öğrencilerden ayrı olarak gruplara ayrıldıklarında sportif becerilerini daha iyi geliştirirler.	Evet	64%a	64%a	60%a	59%a	56%a	
	Hayır	36%a	36%a	40%a	41%a	44%a	
Kız öğrenciler erkek öğrencilerden ayrı olarak gruplara ayrıldıklarında sportif becerilerini daha iyi geliştirirler.	Evet	45%a,b	77%a	65%a,b	61%b	57%b,c	
	Hayır	55%a,b	23%a	35%a,b	40%b	43%b,c	
Erkek öğrenciler kız öğrencilerden ayrı olarak gruplara ayrıldıkları aktivitelere daha etkin bir şekilde katılırlar.	Evet	73%a,b	75%a	62%a,b	59%b	49%b,c	
	Hayır	27%a,b	25%a	38%a,b	42%b	51%b,c	
Kız öğrenciler erkek öğrencilerden ayrı olarak gruplara ayrıldıkları aktivitelere daha etkin bir şekilde katılırlar.	Evet	55%a,b	79%a	70%a,b	66%a,b	54%b	
	Hayır	45%a,b	21%a	30%a,b	35%a,b	46%b	

Velilerin karma eğitim lehindeki ve aleyhindeki maddelere verdikleri cevapların öğrenim durumlarına göre dağılımları Tablo 41’de görülmektedir.

“Karma grupların içindeki öğrencileri denetlemek ve yönetmek daha kolaydır” önermesine öğrenim durumu ilkokul ve ortaokul olan veliler katılmama (hayır), lise ve üniversite olan veliler ise katılım (evet) yönünde cevaplar vermişlerdir (Tablo 41). Buna karşın öğrenim durumlarına göre velilerin cevap oranları arasında istatistiksel bir farklılık bulunmamaktadır ($p>0.05$).

“Yönetim (idare) bütün beden eğitimi derslerinin karma gruplar şeklinde işlenmesini bekler”, “Erkekler genellikle karma eğitim aktiviteleri isterler”, “Beden Eğitimi derslerinde Kadın ve Erkek öğrenciler karma gruplar organize edildiğinde sosyal ve davranışsal dinamikler olumlu olur”, “Erkekler kız öğrencilerle birlikte karma gruplara ayrıldıklarında sportif becerilerini daha iyi geliştirirler”, “Erkek öğrenciler kız öğrencilerle birlikte gruplara ayrıldıkları aktivitelere daha etkin bir şekilde katılırlar”, “Güvenlik konuları”, “Birçok ebeveyn kız ve erkek öğrencilerin birbirlerinden ayrıldıkları aktiviteleri destekler”, “Yönetim (idare) kız ve erkek öğrencilerin birbirlerinden ayrı olarak gruplandırıldıkları aktiviteleri destekler”, “Erkek ve kız öğrencilerin birbirlerinden ayrı olarak gruplandırıldıkları aktiviteleri planlamak karma eğitim gruplarıyla aktiviteleri planlamaktan daha kolaydır”, “Bazı aktivitelere erkek öğrenciler kız öğrencilerden ayrı gruplandırılmak isterler”, “Bazı aktivitelere kız öğrenciler genellikle erkek öğrencilerden ayrı olarak gruplandırılmak isterler”, “Erkekler kız öğrencilerden ayrı olarak gruplara ayrıldıklarında sportif becerilerini daha iyi geliştirirler” ve “Kız öğrenciler erkek öğrencilerden ayrı olarak gruplara ayrıldıkları aktivitelere daha etkin bir şekilde katılırlar” önerme maddelerine farklı öğrenim durumundaki veliler katılım (evet) yönünde cevaplar vermişlerdir (Tablo 41)

Tablo 42. Araştırmaya Katılan Öğrencilerin Cinsiyetleri ile Öğrenim Düzeyleri bakımından Beden Eğitimi Derslerinin Tek Cinsiyet ve Karma Eğitim Olması Durumuna İlişkin Görüşlerinin Karşılaştırılması

		Genel		Kadın		Erkek		İlköğretim		Orta Öğretim	
		İlköğretim	Ortaöğretim	İlköğretim	Ortaöğretim	İlköğretim	Ortaöğretim	Kadın	Erkek	Kadın	Erkek
k1_Karma grupların içindeki öğrencileri denetlemek ve yönetmek daha kolaydır.	Evet	45.0% _a	64.6% _b	35.5% _a	65.3% _b	53.5% _a	63.6% _b	35.5% _a	53.5% _b	65.3% _a	63.6% _a
	Hayır	55.0% _a	35.4% _b	64.5% _a	34.7% _b	46.5% _a	36.4% _b	64.5% _a	46.5% _b	34.7% _a	36.4% _a
k2_Yönetim (İdare) bütün beden eğitimi derslerinin karma gruplar şeklinde işlenmesini bekler.	Evet	50.3% _a	64.6% _b	51.2% _a	66.5% _b	49.6% _a	62.3% _b	51.2% _a	49.6% _a	66.5% _a	62.3% _a
	Hayır	49.7% _a	35.4% _b	48.8% _a	33.5% _b	50.4% _a	37.7% _b	48.8% _a	50.4% _a	33.5% _a	37.7% _a
k3_Birçok ebeveyn bütün beden eğitimi derlerinin karma gruplar halinde işlenmesini bekler.	Evet	44.3% _a	56.7% _b	34.0% _a	55.4% _b	53.5% _a	58.2% _a	34.0% _a	53.5% _b	55.4% _a	58.2% _a
	Hayır	55.7% _a	43.3% _b	66.0% _a	44.6% _b	46.5% _a	41.8% _a	66.0% _a	46.5% _b	44.6% _a	41.8% _a
k4_Erkekler genellikle karma eğitim aktiviteleri isterler.	Evet	46.2% _a	72.0% _b	42.4% _a	74.1% _b	49.6% _a	69.4% _b	42.4% _a	49.6% _a	74.1% _a	69.4% _a
	Hayır	53.8% _a	28.0% _b	57.6% _a	25.9% _b	50.4% _a	30.6% _b	57.6% _a	50.4% _a	25.9% _a	30.6% _a
k5_Kız öğrenciler genellikle karma eğitim aktiviteleri isterler.	Evet	42.5% _a	59.9% _b	39.9% _a	61.6% _b	44.8% _a	57.9% _b	39.9% _a	44.8% _a	61.6% _a	57.9% _a
	Hayır	57.5% _a	40.1% _b	60.1% _a	38.4% _b	55.2% _a	42.1% _b	60.1% _a	55.2% _a	38.4% _a	42.1% _a
k6_Beden Eğitimi derslerinde erkek ve kız öğrenciler karma gruplar şeklinde organize edildiğinde sınıf içi sosyal ve davranışsal dinamikler daha olumlu olur.	Evet	64.4% _a	73.8% _b	57.1% _a	73.6% _b	70.9% _a	74.1% _a	57.1% _a	70.9% _b	73.6% _a	74.1% _a
	Hayır	35.6% _a	26.2% _b	42.9% _a	26.4% _b	29.1% _a	25.9% _a	42.9% _a	29.1% _b	26.4% _a	25.9% _a
k7_Erkekler kız öğrencilerle birlikte karma gruplara ayrıldıklarında sportif becerilerini daha iyi geliştirirler.	Evet	53.6% _a	65.3% _b	44.8% _a	64.5% _b	61.3% _a	66.3% _a	44.8% _a	61.3% _b	64.5% _a	66.3% _a
	Hayır	46.4% _a	34.7% _b	55.2% _a	35.5% _b	38.7% _a	33.7% _a	55.2% _a	38.7% _b	35.5% _a	33.7% _a
k8_Kız öğrenciler erkek öğrencilerle birlikte karma gruplara ayrıldıklarında sportif becerilerini daha iyi geliştirirler.	Evet	52.4% _a	66.9% _b	45.3% _a	66.8% _b	58.7% _a	67.0% _b	45.3% _a	58.7% _b	66.8% _a	67.0% _a
	Hayır	47.6% _a	33.1% _b	54.7% _a	33.2% _b	41.3% _a	33.0% _b	54.7% _a	41.3% _b	33.2% _a	33.0% _a
k9_Erkek öğrenciler kız öğrencilerle birlikte gruplara ayrıldıkları aktivitelere daha etkin bir şekilde katılırlar.	Evet	58.7% _a	68.3% _b	57.1% _a	67.3% _b	60.0% _a	69.4% _b	57.1% _a	60.0% _a	67.3% _a	69.4% _a
	Hayır	41.3% _a	31.7% _b	42.9% _a	32.7% _b	40.0% _a	30.6% _b	42.9% _a	40.0% _a	32.7% _a	30.6% _a
k10_Kız öğrenciler erkek öğrencilerle birlikte gruplara ayrıldıkları aktivitelere daha etkin bir şekilde katılırlar.	Evet	56.8% _a	63.6% _b	50.7% _a	64.2% _b	62.2% _a	63.0% _a	50.7% _a	62.2% _b	64.2% _a	63.0% _a
	Hayır	43.2% _a	36.4% _b	49.3% _a	35.8% _b	37.8% _a	37.0% _a	49.3% _a	37.8% _b	35.8% _a	37.0% _a

Tablo 42. (Devamı) Araştırmaya Katılan Öğrencilerin Cinsiyetleri ile Öğrenim Düzeyleri bakımından Beden Eğitimi Derslerinin Tek Cinsiyet ve Karma Eğitim Olması Durumuna İlişkin Görüşlerinin Karşılaştırılması

		Genel		Kadın		Erkek		İlköğretim		Orta Öğretim	
		İlköğretim	Ortaöğretim	İlköğretim	Ortaöğretim	İlköğretim	Ortaöğretim	Kadın	Erkek	Kadın	Erkek
a1_Güvenlik konuları	Evet	71.6% _a	68.1% _a	73.4% _a	65.3% _b	70.0% _a	71.4% _a	73.4% _a	70.0% _a	65.3% _a	71.4% _a
	Hayır	28.4% _a	31.9% _a	26.6% _a	34.7% _b	30.0% _a	28.6% _a	26.6% _a	30.0% _a	34.7% _a	28.6% _a
a2_Birçok ebeveyn kız ve erkek öğrencilerin birbirlerinden ayrıldıkları aktiviteleri destekler.	Evet	56.8% _a	56.5% _a	70.0% _a	55.7% _b	45.2% _a	57.6% _b	70.0% _a	45.2% _b	55.7% _a	57.6% _a
	Hayır	43.2% _a	43.5% _a	30.0% _a	44.3% _b	54.8% _a	42.4% _b	30.0% _a	54.8% _b	44.3% _a	42.4% _a
a3_Yönetim (İdare) kız ve erkek öğrencilerin birbirlerinden ayrı olarak gruplandırıldıkları aktiviteleri destekler.	Evet	52.2% _a	51.2% _a	62.6% _a	50.0% _b	43.0% _a	52.5% _b	62.6% _a	43.0% _b	50.0% _a	52.5% _a
	Hayır	47.8% _a	48.8% _a	37.4% _a	50.0% _b	57.0% _a	47.5% _b	37.4% _a	57.0% _b	50.0% _a	47.5% _a
a4_Kız ve erkek öğrencilerin birbirlerinden ayrı olarak gruplandırıldıkları aktiviteleri planlamak karma eğitim gruplarıyla aktiviteleri planlamaktan daha kolaydır.	Evet	62.1% _a	49.9% _b	71.9% _a	50.6% _b	53.5% _a	49.2% _a	71.9% _a	53.5% _b	50.6% _a	49.2% _a
	Hayır	37.9% _a	50.1% _b	28.1% _a	49.4% _b	46.5% _a	50.8% _a	28.1% _a	46.5% _b	49.4% _a	50.8% _a
a5_Bazı aktivitelerde erkek öğrenciler kız öğrencilerden ayrı gruplandırılmak isterler.	Evet	72.3% _a	63.8% _b	77.8% _a	63.1% _b	67.4% _a	64.6% _a	77.8% _a	67.4% _b	63.1% _a	64.6% _a
	Hayır	27.7% _a	36.2% _b	22.2% _a	36.9% _b	32.6% _a	35.4% _a	22.2% _a	32.6% _b	36.9% _a	35.4% _a
a6_Bazı aktivitelerde kız öğrenciler genellikle erkek öğrencilerden ayrı olarak gruplandırılmak isterler.	Evet	68.6% _a	59.2% _b	71.9% _a	58.5% _b	65.7% _a	59.9% _a	71.9% _a	65.7% _a	58.5% _a	59.9% _a
	Hayır	31.4% _a	40.8% _b	28.1% _a	41.5% _b	34.3% _a	40.1% _a	28.1% _a	34.3% _a	41.5% _a	40.1% _a
a7_Beden Eğitimi derslerinde kız ve erkek öğrenciler birbirlerinden ayrıldıklarında sınıf içi sosyal ve davranışsal dinamikler daha olumlu olur.	Evet	52.4% _a	48.1% _a	65.0% _a	45.5% _b	41.3% _a	51.2% _b	65.0% _a	41.3% _b	45.5% _a	51.2% _a
	Hayır	47.6% _a	51.9% _a	35.0% _a	54.5% _b	58.7% _a	48.8% _b	35.0% _a	58.7% _b	54.5% _a	48.8% _a
a8_Erkekler kız öğrencilerden ayrı olarak gruplara ayrıldıklarında sportif becerilerini daha iyi geliştirirler.	Evet	53.2% _a	49.3% _a	60.1% _a	50.0% _b	47.2% _a	48.5% _a	60.1% _a	47.2% _b	50.0% _a	48.5% _a
	Hayır	46.8% _a	50.7% _a	39.9% _a	50.0% _b	52.8% _a	51.5% _a	39.9% _a	52.8% _b	50.0% _a	51.5% _a
a9_Kız öğrenciler erkek öğrencilerden ayrı olarak gruplara ayrıldıklarında sportif becerilerini daha iyi geliştirirler.	Evet	55.2% _a	52.7% _a	62.6% _a	52.0% _b	48.7% _a	53.5% _a	62.6% _a	48.7% _b	52.0% _a	53.5% _a
	Hayır	44.8% _a	47.3% _a	37.4% _a	48.0% _b	51.3% _a	46.5% _a	37.4% _a	51.3% _b	48.0% _a	46.5% _a
a10_Erkek öğrenciler kız öğrencilerden ayrı olarak gruplara ayrıldıkları aktivitelere daha etkin bir şekilde katılırlar.	Evet	54.5% _a	50.5% _a	64.5% _a	49.1% _b	45.7% _a	52.2% _a	64.5% _a	45.7% _b	49.1% _a	52.2% _a
	Hayır	45.5% _a	49.5% _a	35.5% _a	50.9% _b	54.3% _a	47.8% _a	35.5% _a	54.3% _b	50.9% _a	47.8% _a
a11_Kız öğrenciler erkek öğrencilerden ayrı olarak gruplara ayrıldıkları aktivitelere daha etkin bir şekilde katılırlar.	Evet	58.4% _a	55.5% _a	63.1% _a	55.1% _a	54.3% _a	55.9% _a	63.1% _a	54.3% _a	55.1% _a	55.9% _a
	Hayır	41.6% _a	44.5% _a	36.9% _a	44.9% _a	45.7% _a	44.1% _a	36.9% _a	45.7% _a	44.9% _a	44.1% _a

Tablo 42 incelendiğinde araştırmaya katılan öğrencilerinin Beden Eğitimi Derslerinin Tek cinsiyetli ve Karma eğitim olması durumuna ilişkin görüşlerinin karşılaştırılması yer almaktadır. Bu tablodan elde edilen bulgulara göre genel anlamda karma eğitim olmasına ortaöğretim öğrencileri daha fazla katılırken güvenlik konularında ilköğretim öğrencileri daha fazla katıldıkları görülmektedir.

Cinsiyet açısından incelendiğinde beden eğitimi derslerinin karma olmasını ilköğretim kadın öğrenciler daha fazla benimserken, güvenlik konularına ortaöğretim kadın öğrencileri daha fazla katılmaktadırlar. Erkeklerin tutumları incelendiğinde beden eğitimi derslerinin karma olmasına ortaöğretimde öğrenim gören erkek öğrencileri daha fazla katılırken, güvenlik konularında ise ilköğretim ve ortaöğretim erkek öğrencileri arasında kararsızlık gözlenmektedir. Öğrenim düzeyi açısından incelendiğinde beden eğitimi derslerinin karma düzenlenmesine ilköğretim erkek öğrenciler daha fazla katılırken, güvenlik konusunda ise kadın öğrenciler daha fazla katılım göstermektedir. Ortaöğretim düzeyinde ise hem karma eğitim konusunda hem de güvenlik konusunda kadın ve erkek öğrenciler arasında bir kararsızlık gözlenmektedir. Kısaca ortaöğretimde ergenlik döneminin ve toplumsal cinsiyet rollerinin de kendini güçlü bir şekilde hissettirmesi sonucunu olsa gerek karma eğitim ve güvenlik konularında öğrencilerin duygularındaki kararsızlık kendini göstermektedir.

7. TARTIŞMA VE SONUÇ

Ülkemizdeki beden eğitimi öğretmenleri, veliler, öğrenciler ve beden eğitimi spor yüksekokullarındaki akademisyenlerin beden eğitimi derslerinin tek cinsiyetli ya da karma olması durumuna yönelik algılarını belirlemek amacıyla yapılan bu araştırmada toplam 2116 kişi gönüllü olarak katılmıştır. Bu anlamda araştırmada akademisyen grubu 139'u erkek, 65'i kadın olmak üzere 204 kişiden; öğrenci grubu ise 556'sı erkek ve 527'si kadın olmak üzere 1083 kişiden; öğretmen grubu 168'i erkek, 53'ü kadın olmak üzere 221 kişiden; veli grubu 449'u erkek, 159'u kadın 608 kişiden oluşmaktadır.

Psikolojik açıdan 4-5 yaşlarında cinsiyet bilincinin oluştuğu kabul edildiği günümüzde, ortaöğretim düzeyinde ayrı eğitim uygulamasının karşı cinsle ilişkilerde bir eksikliğe yol açmayacağı savunulmaktadır. Ayrıca literatürde tek cinsiyetli eğitimin temel gerekçesinin akademik başarı olduğu savunulmaktadır. Diğer taraftan karma eğitim verilen okullarda erkek öğrenciler genellikle bilim ve spor alanlarına yönelirken, tek tip okullarda daha özgür seçim yapabildikleri gözlenmektedir. Ülkemizde toplumsal cinsiyet rolleri ile ilgili yapılan çalışmalar daha çok üniversite öğrencilerinin toplumsal cinsiyet rolleri ile ilişkili düşüncelerinin belirlenmesi amacıyla yapılmıştır. Yapılan çalışmalarda erkek öğrencilere göre kadın öğrencilerin daha çok “eşitlikçi cinsiyet rolünü” benimsedikleri görülmüştür. Bu araştırmada elde edilen sonuçlar ile alanda yapılan araştırma sonuçları bu anlamda paralellik göstermektedir. Yapılan uygulamanın sonucu incelendiğinde erkek ve kadın katılımcıların güreş, futbol ve boks branşlarında cinsiyet ayrımı yapılması gerektiği görüşünde oldukları görülmektedir. En önemli husus spor branşlarının temas özelliğidir. Rakip ile fiziksel temasın olduğu spor dallarında etkinliklerin erkek ve kız öğrencilerin ayrılması lehinde olması hem tüm toplumlarda hem de tüm kültürler kabul görmesiyle birlikte akademik ve performans açısından anlamlı ve mantıklı bir sonuç olarak karşımıza çıkmaktadır. Bu durum erkek ve kadının fizyolojisi ve morfolojisi açısından da desteklenmektedir. Atletizm, cimnastik ve voleybol branşlarında da erkek ve kadın katılımcılar cinsiyet ayrımı yapılmaması yönünde görüş ağırlık kazanmaktadır. Bu alanda yapılan Amerika'da uygulanan sistemde öğrenciler cinsiyetlerine göre değil de yeteneklerine göre organize edilmiş ve beden eğitimi dersleri karma eğitim haline getirilmiş, öğretmenler sınıflara cinsiyetlerine

göre değil öğrencilerin yeteneklerine göre atanmıştır. Bu sayede erkekler ve kızlar mevcut beden eğitimi programının tamamına erişim hakkına sahip olmuşlardır. Bunun sonucunda cinsiyet ayrımı hususunda iki istisna belirtilmiştir. Beden eğitimi dersleri kız ve erkek olarak ancak odak ve niyet bedensel temas veya branş cinselliği ayırıyor ise ayrılabilir sonucuna varılmıştır. Sientop'un (2004) yılındaki araştırma sonuçları incelendiğinde araştırmamız sonuçları ile paralellik göstermektedir. Hill ve Cleven'in 2005 yılında yaptıkları çalışmada tekli ya da ikili spor aktiviteleri açısından beden eğitimi derslerinde karma oluşturulan gruplara yönelik desteği mantıklı bulmaları geleneksel olarak toplumsal bakış açısını yansıtmaktadır. Örneğin, golf, raket sporları, dans, bowling gibi, özellikle doğa ile ilişkili aktiviteler basketbol ve futbol gibi temas sporlarıyla karşılaştırıldıklarında cinsiyetlerin birbiriyle yarışması açısından fiziksel teması gerektirmemeli önemli bir faktör olduğu görülmektedir. Bu yüzden temas gerektirmeyen branşların yaşam süresi boyunca cinsiyet açısından karma olabileceği sonucuna varılmıştır.

Yapılan araştırmanın bir başka sonucuna göre;

- Karma eğitim lehindeki önerme maddelerden "Evet" oranına; en yüksek (%70) "*Beden Eğitimi derslerinde erkek ve kız öğrenciler karma gruplar şeklinde organize edildiğinde sınıf içi sosyal ve davranışsal dinamikler daha olumlu olur*" önermesi ile en düşük maddeli önerme olan "*Birçok ebeveyn bütün beden eğitimi derslerinin karma gruplar halinde işlenmesini bekler*" (%40) önermeler ile (Tablo 5),

- Karma eğitim aleyhindeki önerme maddelerinden "Evet" oranına; en yüksek (%74) "*Bazı aktivitelerde erkek öğrenciler kız öğrencilerden ayrı gruplandırılmak isterler*" önermesi, en düşük (%56) "*Beden Eğitimi derslerinde erkek ve kız öğrenciler birbirlerinden ayrıldıklarında sınıf içi sosyal ve davranışsal dinamikler daha olumlu olur*" önermeler (Tablo 6) incelendiğinde bu sonuçların Greenwood ve Stillwell'in (2001) araştırmalarının sonuçları ile benzerlik göstermektedir. Sosyal ve davranışsal dinamikler açısından temas gerektirmeyen branşlarda karma aktivitelerin desteklenmesi gerekirken temas gerektiren spor branşlarında tek cinsiyetli ekiplerle çalışılması gerektiği ortaya çıkmaktadır.

Kimberly ve Mahaff'ın (2002) lise ve üniversite öğrencilerinin toplumsal cinsiyet rollerine ilişkin geleneksel ve geleneksel olmayan algılarını belirlemek amacıyla yaptıkları çalışmanın sonucunda öğrencilerin toplumsal cinsiyet rolleri konusunda geleneksel rolleri benimsedikleri belirlenmiş, ayrıca kız öğrencilerin erkek öğrencilere göre daha az geleneksel rollere sahip oldukları belirlenmiştir. Yapılan bu çalışmada da kız öğrencilerin toplumsal cinsiyet rolleri bağlamında daha eşitlikçi yapıya sahip olmaları Kimberly ve Mahaff'ın araştırma sonuçları ile uyumaktadır.

Araştırmanın bir başka sonucuna göre kadın ve erkek veliler güreş ve boks branşlarında cinsiyet ayrımı yapılması yönünde, cimnastik, tenis, yüzme, badminton, halkoyunları, basketbol, masatenisi, voleybol, satranç, tekvando, karate ve judo gibi branşlarda ise cinsiyet ayrımı yapılmaması yönünde cevaplar vermişlerdir (Tablo 38). Literatür incelendiğinde “toplumsal cinsiyet eşitliği” kavramı yasalar önünde kadın ve erkeğe eşit davranılması, aile ve toplum içinde kadın ve erkeğin kaynaklardan, fırsatlardan ve hizmetlerden eşit olarak yararlanmaları olarak tanımlanmasına rağmen bugün dünya nüfusunun yarısından fazlasını ve çalışan nüfusun üçte birini oluşturan kadınlar; dünya gelirinin onda birine, yeryüzü malvarlığının ise sadece yüzde birine sahip oldukları görülmektedir. Toplumsal cinsiyet rollerine dayalı eşitsizlik toplumun her kesiminde kadın ve erkek arasındaki ilişkileri ve toplumsal cinsiyet rollerini belirlemektedir. Velilerin görüşleri toplumsal cinsiyet eşitliği kavramıyla da uyumlu olduğu görülmektedir. Güreş ve boks gibi sporlarda cinsiyet ayrımı “toplumsal cinsiyet eşitliği” açısından desteklenmesi görüşü ağırlık kazanmaktadır. Cinsiyet kaynaklı gücün ağır basmadığı cimnastik, tenis, yüzme, badminton, halkoyunları, basketbol, masatenisi, voleybol, satranç, tekvando, karate ve judo gibi branşlarda ise velilerin cinsiyet ayrımı yapılmaması görüşü olumlu bir sonuçtur. Ki bu sonuç hem Derry ve Philips (2004), hem de Olafson'un (2002) çalışmaları ile desteklenmektedir. Her iki çalışma incelendiğinde ortaokul öğrencilerinin tek cinsiyetli beden eğitimi derslerini tercih ettiklerini ve özellikle ergenlik çağındaki kızların karma beden eğitimi dersini utanç verici bulduğunu ve kendilerini erkeklerden daha zayıf hissettirdiği sonucuna ulaşmış olmaları yapılan bu çalışmanın sonuçlarını desteklemektedir.

Araştırmada öğrenci ve veli görüşü puanlarının sonuçları Taşgın ve Tekin'in (2009) araştırma sonuçlarıyla desteklenmektedir. Öyle ki erkek öğrencilerin beden eğitimi dersine ilişkin tutumlarının genellikle kız öğrencilerin tutumlarına göre daha yüksek olduğu görülmektedir. Araştırmada kız öğrencilerin beden eğitimi dersine olan ilgilerinin erkeklerin ilgilerinden daha yüksek çıkmış olması Werch, Trew ve Turner'ın (1992) çalışmalarıyla desteklenmektedir.

Araştırmada akademik katılımcılara ilişkin olarak;

- “Yönetim (idare) bütün beden eğitimi derslerinin karma gruplar şeklinde işlenmesini bekler”, “Kız öğrenciler erkek öğrencilerle birlikte karma gruplara ayrıldıklarında sportif becerilerini daha iyi geliştirirler”, “Erkek öğrenciler kız öğrencilerle birlikte gruplara ayrıldıkları aktivitelere daha etkin bir şekilde katılırlar” ve “Kız öğrenciler erkek öğrencilerle birlikte gruplara ayrıldıkları aktivitelere daha etkin bir şekilde katılırlar” maddelerinde lisans mezunları anlamlı derecede yüksek oranda katılım gösterirken yüksek lisans ve doktora mezunları istatistiksel açıdan eşit oranlarda ve katılmama yönünde cevap verirken,

- “Birçok ebeveyn bütün beden eğitimi derslerinin karma gruplar halinde işlenmesini bekler” ifadesine tüm eğitim kademesindeki akademisyenler katılmama yönünde cevap vermişlerdir,

- “Erkekler genellikle karma eğitim aktiviteleri isterler” ve “Erkekler kız öğrencilerle birlikte karma gruplara ayrıldıklarında sportif becerilerini daha iyi geliştirirler” ifadelerinde lisans ve yüksek lisans mezunu akademisyenler istatistiksel açıdan eşit düzeyde katılım gösterirken, doktora mezunu akademisyenler ise anlamlı düzeyde yüksek oranda katılmama yönünde cevap vermişlerdir.

- Her üç kademeye sahip akademisyenler; “Kız öğrenciler genellikle karma eğitim aktiviteleri isterler” önermesine katılmaz iken “Beden Eğitimi derslerinde kadın ve erkek öğrenciler karma gruplar organize edildiğinde sosyal ve davranışsal dinamikler olumlu olur” önermesine katılmaktadırlar. Kısaca akademisyenler genel anlamda beden eğitimi derslerini karma eğitim şeklinde işlenmesi gerektiği görüşünü savunmaktadırlar.

Araştırmanın bir başka sonucu da beden eğitimi derslerinin karma olarak düzenlenmesi konusunda;

- Ortaöğretim öğrencileri ilköğretim öğrencilerinden daha fazla,

- İlköğretimdeki kadın öğrencileri ortaöğretimdekilerden daha fazla,
- Ortaöğretimdeki erkek öğrencileri ilköğretimdekilerden daha fazla,
- İlköğretimdeki erkek öğrenciler karma olması taraftarı,
- Ortaöğretimde ise hem kadın hem de erkek öğrenciler arasındaki bir kararsızlık olduğunu sonucuna varılmıştır.

Ayrıca beden eğitimi derslerinin ayrı ayrı düzenlenmesinin gerekçelerine;

- İlköğretim öğrencileri ortaöğretim öğrencilerinden daha fazla katılmaktadırlar,
- Ortaöğretim kadın öğrencileri ilköğretim öğrencilerinden daha fazla katılmaktadırlar,
- İlköğretim ve ortaöğretim erkek öğrencileri ise gerekçelerde kararsız kalmaktadırlar,
- İlköğretim kadın öğretmenleri ortaöğretim kadın öğretmenlerinden daha fazla katılmaktadırlar.

Araştırmada elde edilen sonuçlar ışığında karma eğitim ya da tek cinsiyetli eğitim alanında aşağıdaki önerilere yer verilmiştir;

- Beden Eğitimi derslerinde ve özellikle temas gerektiren branşlarda toplumsal cinsiyet rolleri dikkate alınarak derslerin düzenlenmeli, gerekirse bölgesel farklılıklar da dikkate alınmalıdır,
- Uzmanların görüşleri doğrultusunda beden eğitimi derslerinde yapılan aktivitelerin tek cinsiyetli ya da karma olmasına karar verilmelidir, bu boyutta tüm paydaşların fikri alınmalıdır,
- Dersler işlenirken branşın gerektirdiği ve fizyolojik kaynaklar dikkate alınmalıdır, eğer fiziksel güç başarıda önemli ise kadın ve erkekler ayrılmalıdır eğer gerekmiyorsa ayırım yapamaya gerek kalmaz.
- Tek cinsiyetli yada karma eğitime yönelik akademik çalışmaların sempozyum ve panellerle tartışılması ve toplum tarafından biçimlendirilmiş geleneksel görüşlerin farkına varılması, değiştirilmesi ve geliştirilmesi sağlanabilir,
- Beden eğitimi derslerinde kadın ve erkek öğrencilerin gelişim özellikleri ve fizyolojik bakımında özellikleri dikkate alan bir eğitim düzenlenmesi ve geliştirilmesi konusunda çalışmalara yer verilmelidir.

- Beden Eğitimi derslerinde beden eğitimi öğretmenlerinin görev yaptıkları bölgeler Özellikle toplumsal cinsiyet eşitliği konusunda ile ilgili toplumsal ve kültürel yapıyı açısından hem nitelikli bir eğitimden geçirilmeli hem de iyi desteklenmelidir.
- Beden eğitimi derslerinde kadın ve erkek öğrencilerin ergenlik dönemlerini daha nitelikli yaşamalarına yönelik konferanslar düzenleneceği gibi gelişim psikolojisi gibi bir dersin hem ilköğretimde hem de ortaöğretimde verilmesinde yarar vardır.
- Beden eğitimi derslerinin hem nitelik hem de nicelik bakımından Avrupa ve Amerika'daki standartlara eriştirilmesi amacıyla beden eğitimi derslerinde branş sayılarının artırılması ve özellikle okullardaki spor tesislerinin uygun ortamlara dönüştürülmelidir.

8. KAYNAKLAR

- ARKONAÇ, SA (1998) *Psikoloji: Zihin Süreçleri Bilimi*, 2. Baskı, Alfa Yayınları, s: 510.
- ARSLAN C, MENDEŞ B (2002) Orta dereceli okullarda beden eğitimi dersine yönelik öğrencilerin ilgi ve tutumlarının araştırılması (Elazığ örneği), *Ege Üniversitesi Performans Dergisi*, 8(2), 30–47.
- ARACI H (2006) *Öğretmenler ve Öğrenciler İçin Okullarda Beden Eğitimi*, 6.Baskı, Ankara, Nobel Yayın Dağıtım.
- AKIN A, DEMİREL S (2003) Toplumsal cinsiyet kavramı ve sağlığa etkileri, *Cumhuriyet Üniversitesi Tıp Fakültesi Dergisi Halk Sağlığı Özel Eki*, 25(4), 73-82.
- AKPINAR B (2012) Karma eğitim ideolojisi, *Eğitime Bakış*, 22, 31-36.
- AKYÜZ Y (1999) Osmanlı Son Döneminde Kızların Eğitimi ve Öğretmen Faika Ünlüer'in Yetiştirilmesi ve Meslek Hayatı, *Milli Eğitim Dergisi*, 143.
- ALTAY, F. VE ÖZDEMİR, Z (2006) Ankara İli Merkez İlçelerinde İlköğretim Birinci Kademesinde Öğrenim Gören 4. Ve 5. Sınıf Öğrencilerinin Beden Eğitimi Ve Spor Dersine İlişkin Tutumlarının Karşılaştırılması. 9. Uluslararası Spor Bilimleri Kongresi. 3-5 Kasım, Muğla, Muğla Üniversitesi, ss:591-593.
- AŞILI G (2001) “Üniversite Öğrencilerinin Cinsiyet Rollerini ve Ego Durumları Arasındaki İlişki”, Bilim Uzmanlığı Tezi, Selçuk Üniversitesi, Konya
- AZZARITO L ve KATZEW A (2010) Performing identities in physical education: gendering fluid selves, *Research Quarterly for Exercise and Sport*, 81, 25–37.
- BAGHURST T (2007) Middle school students' attitudes toward physical education, *Journal of Physical Education, Recreation ve Dance*, 78, 9.
- BANDURA A (1992) Social Cognitive Theory. (Ed: In R. Vasta), Six theories of child development, Philadelphia, Jessica Kingsley. s: 1-60.
- BIDDLE SJH (1996) Towards an understanding of children's motivation for physical activity: achievement goal orientations, beliefs about sports success, and sport emotion in Zimbabwean children, *Psychology and Health*, 12, 49-55.
- BİDDLE SJH, CHATZİSARANTİS N (1999) Motivation for a physically active lifestyle through physical education, In Y.Vanden Auweele, F. Bakker, S. Biddle, M. Durand, R. Seiler (Eds.), *Psychology for Physical Educators*, Human Kinetics, Champaign s: 5-26.
- BUTCHER AC (1983) *Foundations of Physical Education and Sport*, The C.V. Mosby Company, London.
- BÜYÜKÖZTÜRK Ş (2004) *Sosyal Bilimler için Veri Analizi El Kitabı*, Pegem Yayıncılık, Ankara.

- CARLSON TB (1994) Why students hate, tolerate, or love gym: A study of attitude formation and associated behaviors in physical education (Doctoral dissertation, University of Massachusetts, 1994), Dissertation Abstracts International.
- CONNELL RW (1998) Which way is up? Essays on sex, class and culture, Allen ve Unwin, Sydney.
- CONSTANTINOU P, MANSON M ve SILVERMAN S (2009) Female students perceptions about gender-role stereotypes and their influence on attitude toward physical education, *The Physical Educator*, 66(2),85-96.
- ÇAĞLAYAN A, ÇALIK F, SİVRİKAYA K, KAHVECİ M (2004) 12-15 yaş grubu spor yapan öğrencilerle spor yapmayan öğrencilerin okul başarıları yönünden karşılaştırılması. 10. ICHBER-SD Avrupa Kongresive SBD 8. Uluslararası Spor Bilimleri Kongresi, Antalya, 17-20 Kasım.
- ÇÖNDÜ A (2004) Beden Eğitimi ve Sporda Özel Öğretim Yöntemleri, 2. Baskı, Nobel Yayınevi, Ankara.
- DAVIS MR (2004) Bush has own view of promoting civil rights, *Education Week*, 2(8), 32.
- DERRY JA (2002) Single-sex and coeducation physical education: perspectives of adolescent girls and female physical education teachers, *Melpomene Journal*, 21(3), 21-28.
- DECI EL, RYAN RM (1991) A Motivational Approach to Self: Integration in Personality, Nebraska Press, Dienstbier, s:237-288.
- DERRY JA, PHİLLİPS DA (2004) Comparisons of selected student and teacher variables in all-girls and coeducational physical education environments, *The Physical Educator*, 61,1-4.
- DEMİRBILEK S (2007) Cinsiyet ayrımcılığının sosyolojik açıdan incelenmesi, *Politik Ekonomik Yorumlar*, 44(511), 12-27.
- DEMİRHAN G, ALTAY F (2001) Lise birinci sınıf öğrencilerinin beden eğitimi ve spora ilişkin tutum ölçeği II, *Spor Bilimleri Dergisi*, 12(2), 9-20.
- DÖKMEN Z (2006) Toplumsal Cinsiyet Sosyal Psikolojik Açıklamalar, Sistem Yayıncılık, İstanbul.
- ECCLES JS, HAROLD RD (1991) Gender differences in sport involvement: Applying the Eccles's expectancy-value model, *Journal of Applied Sport Psychology*, 3, 7-35.
- ENNİS CD (1999) Creating a culturally relevant curriculum for physically disengaged girls. *Sport Education and Society*, 4, 31-49.
- ERCAN İ, KAN İ (2004) Ölçeklerde güvenirlik ve geçerlik, Uludağ Üniversitesi Tıp Fakültesi Dergisi, 30, 211-216.

- EROĞLU S (2007) Toplam Kalite Yönetimi Uygulanan Orta Öğretim Kurumlarında Öğretmenlerin Örgütsel Adanmışlık ve Motivasyon Düzeyleri. Yayımlanmamış Yüksek Lisans Tezi. İstanbul Yeditepe Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü.
- ISSUES (1999) Should physical education classes return to teaching males and females separately?, *Journal of Physical Education, Recreation, and Dance*, 70(1), 11-13.
- FLINTOFF A, SCRATON S (2001) Physical education, equal opportunities and the national curriculum: Crisis or challenge?, *Physical Education Review*, 13(2), 85-100.
- GABBEI R (2004) Achieving balance: Secondary physical education gender-grouping options, *Journal of Physical Education, Recreation, Dance*, 33-39.
- GARCIA C (1994) Gender differences in young children's interactions when learning fundamental motor skills, *Research Quarterly for Exercise and Sport*, 63, 213-225.
- GILBERT P (1998) What is shame? Some core issues and controversies. In P. Gilbert, ve B. Andrews (Eds.), *Shame: interpersonal behaviour, psychopathology and culture*, Oxford University Press, New York, S: 3-38.
- GORELY T, HOLROYD R, KIRK D (2003) Muscularity, the habitus and the social construction of gender: towards a gender-relevant physical education, *British Journal of Sociology Education*, 24 (4), 429-448.
- GRIFFIN P (1984) Girls participation patterns in a middle school team sports unit, *Journal of Teaching in Physical Education*, 4, 30-38.
- GREENWOOD M, STILLWELL J (2001) Activity preferences of middle school physical education students, *Physical Educator*, 58 (1), 26-29.
- GÜLLÜ M (2007) Ortaöğretim Öğrencilerinin Beden Eğitimi Dersine İlişkin Tutumlarının Araştırılması. Yayımlanmamış Doktora Tezi. Gazi Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü.
- GÜVEN Ö, ÖNCÜ E (2006) Beden Eğitimi ve Spora Katılımda Aile Faktörü, *Aile ve Toplum*; 3(10), 81-90.
- HARMANDAR, İH (2004) Beden Eğitimi ve Sporda Özel Öğretim Yöntemleri, Nobel Yayın Dağıtım, Ankara.
- HARRISON L, LEE AM, BELCHER D (1999) Race and gender differences in the sources of students self-schemata for sport and physical activities, *Race, Ethnicity, and Education*, 2, 219-234.
- HANNON JC, HILL GM (2010) Junior high school self-perceptions and preferences of coeducational and same-sex physical education, *Research Quarterly for Exercise and Sport*, 81(1), 52-62.
- HERGÜNER G (1991) Çocuğun spora yönelmesinde ailenin rolü ve önemi, *Ondokuz Mayıs Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 6, 11-16.

- HILL GM, HANNON JC, KNOWLES C (2012) Physical education teacher's and university teacher educator's perceptions regarding coeducational vs. single gender physical education, *The Physical Educator*, 265-268.
- HILL G, CLEVEN B (2005) A comparison of 9th grade male and female physical education activities preferences and support for coeducational groupings, *The Physical Educator*, 62(4), 187-197.
- HOLOĞLU (2006) İlköğretim İkinci Kademedede Öğrenim Gören Kız Öğrencilerin Beden Eğitimi Dersine Karşı Tutumları. Yüksek Lisans Tezi. Uludağ Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü.
- HUMBERT ML (1996) How do girls perceive coed physical education classes, *Journal of Physical Education, Recreation, and Dance*, 67(4), 4.
- HUTCHINSON GE (1995) Gender-fair teaching in physical education, *Journal of Physical Education, Recreation, and Dance*, 42-47.
- HÜRMERİÇ I, SARAÇ L, KOÇAK S (2004) Karma ve aynı cinsiyet gruplarında işlenen beden eğitimi derslerine karşı ilköğretim ikinci kademe öğrencilerinin tutumları. Ichper.sdve 8. Uluslararası Spor Bilimleri Kongresi, Antalya, 17-20 Kasım.
- İNCEOĞLU M (2004) Tutum- Algı- İletişim, 3.Baskı, İmaj Yayıncılık, Ankara.
- KAĞITÇIBAŞI Ç (2004) Sex Roles, Family and Community in Turkey, Indiana University Turkish Studies 3, Indiana.
- KANGALGİL M, HÜNÜK D, DEMİRHAN G (2004) Spor yapan ve yapmayan öğrencilerin beden eğitimi ve spora ilişkin tutumları. 10th Ichper.sdEuropean Congress and the TSSA 8th International Sport Science Congress, Antalya, 17 November.
- KARA A (2004) Duyuşsal Boyut Ağırlıklı bir Programın Öğrencilerin Duyuşsal Gelişimine ve Akademik Başarısına Etkisi (Adıyaman İli Örneği). Yayınlanmamış Doktora Tezi. Elazığ Fırat Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü.
- KARA A (2009) The effect of a 'learning theories' unit on students' attitudes toward learning, *The Australian Journal of Teacher Education*, 34(3), 100-113.
- KARATAŞ İH (2012) Eğitimde fırsat eşitliği için karma eğitim mi? Ayrı eğitim mi?, *Eğitime Bakış*, 22, 50-53.
- KAVAKLI AE (2002) Yüzyılın Pedagojik Yanlışı Karma Eğitim, 1. Baskı, Nesil Yayınları, İstanbul.
- KAYIKÇI N (2006) 7-12 Yaş Grubu Çocukların Okul Dışı Sportif Etkinliklerinde Ailelerinin Destek ve Baskıları ile Bunun Çocuk Üzerindeki Etkileri. Yüksek Lisans Tezi. Gazi Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü.
- KILCIGİL E (2003) Ailelerin Çocuklarını yaz futbol okullarına gönderme nedenleri, beklentileri ve sosyo-ekonomik durumları. Gazi Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu Beden Eğitimi ve Sporda Sosyal Alanlar Kongresi, Ankara, 214-221.

- KIMBERLY A, MAHAF K (2002) The Gendering of adolescents' childbearing and educational plans: reciprocal effects and the influence of social context, *Sex Roles* 46(11), 403-417.
- KOCA C (2004) Beden eğitimi dersinde toplumsal cinsiyet rollerinin yapılandırılması, Kadın Çalışmalarında Disiplinler arası Buluşma, Güzel Sanatlar Fakültesi, Yeditepe Üniversitesi, İstanbul.
- KOCA, C. ve F. H. AŞÇI (2002) "Attitudes Toward Physical Education and Sport and Athletic Competence Level in Ninth Grade High School Students", Proceedings of the 7 th International Sport Sciences Congress, 239, 27-29 October, Antalya, Turkey.
- KOCA C, DEMİRHAN G (2005) Beden eğitimi ve spor alanında toplumsal cinsiyetin yeniden üretimi, *Hacettepe Spor Bilimleri Dergisi*, 16 (4), 200-228.
- KOCA C (2006) Beden eğitimi ve spor alanında toplumsal cinsiyet ilişkileri, *Hacettepe Journal of Sport Sciences*, 17 (2), 81-99.
- KOÇAK S, KİRAZCI S (1997) Beden Eğitime Karşı Geliştirilen Tutumlarda Cinsiyet Belirleyici Bir Unsur mudur?. I. Uluslararası Spor Psikolojisi Sempozyumu, Mersin, 10-12 Ekim.
- KÜNTAY E (1991) Çocuk ve Gençlerde Davranış Bozukluğunu Düzeltici Önlem Olarak Spor, Spor Ahlakı ve Spor Felsefesine Yeni Yaklaşımlar, Medya Matbaacılık, İstanbul, s: 198.
- LİRGG CD (1993) Effects of same-sex versus coeducational physical education on the self perceptions of middle and high school students, *Research Quarterly for Exercise and Sport*, 64 (3), 324-334.
- MAEHRM, MİDGLEYC (1991) Enhancing student motivation: a school-wide approach, *Educational Psychologist*, 26, 399-427.
- MAEL F, ALONSO A, GIBSON D, ROGERS K, SMITH M (2005) Single-Sex Versus Coeducational Schooling: A Systematic Review, s: 9.
- MORENO M, JUAN A (2005) Goal orientations, motivational climate, discipline and physical self-perception related to the teacher's gender, satisfaction and sport activity of a sample of Spanish adolescent physical education students, *International Journal of Applied Sports Sciences*, 17(2), 44.
- MORGAN TC (1995) Psikolojiye Giriş, Hacettepe Üniversitesi Psikoloji Bölümü Yayınları, Ankara.
- OLAFSON L (2002) I hate physical education: adolescent girls talk about physical education, *Physical Educator*, 67-74.
- OSBORNE K, BAUER A, SUTLIFF M (2002) Middle school students' perceptions of coed versus non-coed physical education, *Physical Educator*, 59(2), 83-89.
- ÖNCÜ E, GÜVEN Ö (2011) Ana- babaların çocuklarının beden eğitimi dersine katılımına yönelik tutumları, *Spor ve Performans Araştırmaları Dergisi*, 2 (2),28-37.

- ÖRÜCÜ E, KANBUR A (2008) Örgütsel- yönetsel motivasyon faktörlerinin çalışanların performans ve verimliliğine etkilerini incelemeye yönelik ampirik bir çalışma: hizmet ve endüstri işletmesi örneği, *Yönetim ve Ekonomi Dergisi*, 15, 1.
- ÖZDAMAR, K., Paket programlar ile istatistiksel veri analizi (çok değişkenli analizler), 4. Baskı, Kaan Kitabevi, Eskişehir, s.235-267, 2002.
- ÖZTÜRK F (1998) Toplumsal Boyutlarıyla Spor, Bağırhan Yayınevi, Ankara.
- ÖZVARIŞ ŞB (2008) Toplumsal cinsiyet, kadın ve sağlık, *Hacettepe Tıp Dergisi*, 39, 168-174.
- PEKER M, MİRASYEDİOĞLU S (2003) Lise 2. sınıf öğrencilerinin matematik dersine yönelik tutumları ve başarıları arasındaki ilişki, *Pamukkale Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 14(2), 157-166.
- PENNEY D, EVANS J (2008) Playing a political game and playing for position: Policy and curriculum development in health and physical education, *European Physical Education Review*, 14, 33-49.
- PEPE O (2005) İlköğretim Sınıf Öğretmenlerinin, Beden Eğitimi Dersine İlişkin Tutumları. Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi. Malatya İnönü Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü.
- RICE FP (1996) Intimate Relationships, Marriages and Families, Mayfield Publishing, California.
- ROSENBERG R (2000) The Limits of Access: The History of Coeducation in America. Women and Higher Education. In The Mount Holyoke College Sesquicentennial Symposia.
- SATINA B, HULTGREN F (2001) The absent body of girls made visible: Embodiment as the focus in education, *Studies Philos Educators*, 20, 521-534.
- SELÇUK, Z (1997) Eğitim Psikolojisi (Gelişim-Öğrenme). Ankara: Pegem Yayıncılık.
- SHAFFER JP (1995) Multiple hypothesis testing, *Annual Review of Psychology*, 46, 561-584.
- SHEPARD RJ, TRUDEAU F (2000) The legacy of physical education: influences on adult lifestyle, *Pediatric Exercise Science*, 12, 34-50.
- SIEDENTOP D, Hastie, P, Mars, H. (2004). *Complete Guide to Sport Education*. (Champaign, IL: Human Kinetics).
- SILVERMAN S (1991) Research on teaching in physical education: review and commentary, *Research Quarterly for Exercise and Sport*, 62, 352-364.
- SILVERMAN S, SCRABIS K A (2004) Review of research on instructional theory in physical education, *Research Quarterly for Exercise and Sport*, 41(1), 4-12.

- SİLVERMAN S, SUBRAMANIAM PR (1999) Student attitude toward physical education and physical activity: a review of measurement issues and outcomes, *Journal of Teaching in Physical Education*, 19(1), 45-51.
- SİNCLAİR C (2000) How do adolescents perceive coeducational and same-sex physical education classes?, *Journal of Physical Education. Recreation, Dance*, 9.
- SMOLL FL, SCHUTZ RV (1980) Children's attitudes towards physical activity longitudinal analysis. *Journal of Sport Psychology*, 2, 137-147.
- ŞİSKO M, DEMİRHAN G (2002) İlköğretim okulları ve liselerde öğrenim gören kız ve erkek öğrencilerin beden eğitimi ve spor dersine ilişkin tutumları, *Hacettepe Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 23, 205-210.
- TAMER K, PULUR A (2001) *Beden Eğitimi ve Sporda Öğretim Yöntemleri*, Kozan Ofset Matbaası, Ankara.
- TAŞĞIN Ö, TEKİN M (2009) Çeşitli değişkenlere göre ilköğretim ve ortaöğretim kurumlarında öğrenim gören öğrencilerin beden eğitimi ve spor dersine ilişkin tutum ve görüşleri, *Kastamonu Eğitim Dergisi*, 17 (2), 457-466.
- TATLIDİL E (1993) *Toplum Eğitim ve Öğretimi*, Evrim Matbaacılık, İzmir.
- TREANOR L, GRABER K, HOUSNER L, WIEGAND R (1998) Middle school students' perceptions of coeducational and same-sex physical education classes, *Journal of Teachers Physical Education*, 18, 43-56.
- UNICEF (2007). *Okul Öncesi Eğitimde Bilgi Tutum ve Uygulama Araştırması*. Ankara.
- VEFİKULUÇAY D, ZEYNELOĞLU S, EROĞLU K, TAŞKIN L (2011) Kafkas Üniversitesi son sınıf öğrencilerinin toplumsal cinsiyet rollerine ilişkin bakış açıları, *Hemşirelik Yüksekokul Dergisi*, 1, 26-38.
- WERSCH AV, TREW K, TURNER I (1992) Post-primary school pupils interests in physical education, age and gender differences, *British Journal of Educational Psychology*, 62, 56-72.
- WRİGHT J (1999) Changing gendered practices in physical education: working with teacher, *European Physical Education Review*, 5 (3), 181-197.
- WUEST D A, BUCHER C A (1999). *Historical foundations of physical education and sport*.
- YAVUZ B (2004) *The Relationship between the Attitudes of Prospective Teachers of English and Being a Teacher*. Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi. İzmir: Dokuz Eylül Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü.
- YILDIRAN İ, YETİM A, ŞENEL Ö (1996) Farklı cinsiyetteki lise öğrencilerinin beden eğitimi dersinden beklentileri, *Gazi Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Bilimleri Dergisi*, 1(1), 52-57.
- YİĞİT A A (1992) *İnönü Dönemi Eğitim ve Kültür Politikası*, Boğaziçi Yayınları, İstanbul.

9. EKLER

EK-1 AKADEMİSYEN ÖLÇEĞİ

TEK CİNSİYET VE KARMA EĞİTİM

1. Cinsiyetiniz : Erkek Kadın
2. Yaşınız : 20-25 yaş 26-35 yaş 36-45 yaş 46-55 yaş 55 ve üstü yaş
3. Kıdem Yılı : 1-5 yıl 6-10 yıl 11-15 yıl 16-20 yıl 21 ve daha fazla
4. Öğrenim Düzeyi : Lisans Lisansüstü Doktora

Sevgili Akademisyenim, kız öğrencilerle erkek öğrencileri ayırdığınız ya da ayrılması gerektiğini düşündüğünüz spor aktivitelerini işaretleyiniz.

- Atletizm Jimnastik Güreş Judo Boks Taekwondo Karate
 Kayak Tenis Yüzme Futbol Basketbol Hentbol Voleybol
 BuzHokeyi PlajVol. SuTopu Badminton Binicilik Bisiklet Buzpateni
 Dağcılık Halter Kano Kürek Masa Tenisi ModernPentatlon Oryantiring
 Sualtı Spor Yelken Eskrim Halk Oyn. Okçuluk Rafting Sportif Tırmanış
 Triatlon Beyzbol Kriket Korfbol Rugby Softbol Korumalı Futbol
 Atıcılık Bilardo Bilek Gür Bocce Golf Aikido Hava Sporları
 Hokey Kick Boks Muay Thai Squash Wushu Motor Sporları Satranç

Aşağıda beden eğitimi dersinin karma (kızlı erkekli) yapılması lehinde bazı önermeler bulunmaktadır. Bu önermelere katılıp katılmadığınızı “X” işareti ile belirtiniz.

	EVET	HAYIR
Karma grupların içindeki öğrencileri denetlemek ve yönetmek daha kolaydır.		
Yönetim (Idare) bütün beden eğitimi derslerinin karma gruplar şeklinde işlenmesini bekler		
Birçok ebeveyn bütün beden eğitimi derslerinin karma gruplar halinde işlenmesini bekler		
Erkekler genellikle karma eğitim aktiviteleri isterler		
Kız öğrenciler genellikle karma eğitim aktiviteleri isterler		
Beden Eğitimi derslerinde erkek ve kız öğrenciler karma gruplar şeklinde organize edildiğinde sınıf içi sosyal ve davranışsal dinamikler daha olumlu olur.		
Erkekler kız öğrencilerle birlikte karma gruplara ayrıldıklarında sportif becerilerini daha iyi geliştirirler.		
Kız öğrenciler erkek öğrencilerle birlikte karma gruplara ayrıldıklarında sportif becerilerini daha iyi geliştirirler.		
Erkek öğrenciler kız öğrencilerle birlikte gruplara ayrıldıkları aktivitelere daha etkin bir şekilde katılırlar.		
Kız öğrenciler erkek öğrencilerle birlikte gruplara ayrıldıkları aktivitelere daha etkin bir şekilde katılırlar.		

Aşağıda Beden Eğitimi derslerindeki aktivitelerde kız ve erkek öğrencileri ayrı ayrı gruplandırma gereğini destekleyen önermeler bulunmaktadır. Bu önermelere katılıp katılmadığınızı “X” işareti ile belirtiniz.

	EVET	HAYIR
Güvenlik konuları		
Birçok ebeveyn kız ve erkek öğrencilerin birbirlerinden ayrıldıkları aktiviteleri destekler.		
Yönetim (Idare) kız ve erkek öğrencilerin birbirlerinden ayrı olarak gruplandırıldıkları aktiviteleri destekler.		
Kız ve erkek öğrencilerin birbirlerinden ayrı olarak gruplandırıldıkları aktiviteleri planlamak karma eğitim gruplarıyla aktiviteleri planlamaktan daha kolaydır.		
Bazı aktivitelerde erkek öğrenciler kız öğrencilerden ayrı gruplandırılmak isterler.		
Bazı aktivitelerde kız öğrenciler genellikle erkek öğrencilerden ayrı olarak gruplandırılmak isterler.		
Beden Eğitimi derslerinde kız ve erkek öğrenciler birbirlerinden ayrıldıklarında sınıf içi sosyal ve davranışsal dinamikler daha olumlu olur.		
Erkekler kız öğrencilerden ayrı olarak gruplara ayrıldıklarında sportif becerilerini daha iyi geliştirirler.		
Kız öğrenciler erkek öğrencilerden ayrı olarak gruplara ayrıldıklarında sportif becerilerini daha iyi geliştirirler.		
Erkek öğrenciler kız öğrencilerden ayrı olarak gruplara ayrıldıkları aktivitelere daha etkin bir şekilde katılırlar.		
Kız öğrenciler erkek öğrencilerden ayrı olarak gruplara ayrıldıkları aktivitelere daha etkin bir şekilde katılırlar.		

EK-2 ÖĞRENCİ ÖLÇEĞİ

1. Cinsiyetiniz : Erkek Kadın
2. Yaşınız : 10-15 yaş 16-20 yaş 21-25 yaş
3. Sınıfınız : 5. Sınıf 6. Sınıf 7. Sınıf 8. Sınıf
 9. Sınıf 10. Sınıf 11. Sınıf 12. Sınıf

Sevgili öğrencimiz, kız öğrencilerle erkek öğrencileri ayırdığımız ya da ayrılması gerektiğini düşündüğünüz spor aktivitelerini işaretleyiniz.

- Atletizm Jimnastik Güreş Judo Boks Taekwondo Karate
 Kayak Tenis Yüzme Futbol Basketbol Hentbol Voleybol
 BuzHokeyi PlajVol. SuTopu Badminton Binicilik Bisiklet Buzpateni
 Dağcılık Halter Kano Kürek Masa Tenisi ModernPentatlon Oryantiring
 Sualtı Spor Yelken Eskrim Halk Oyn. Okçuluk Rafting Sportif Tırmanış
 Triatlon Beyzbol Kriket Korfbol Rugby Softbol Korumalı Futbol
 Atıcılık Bilardo Bilek Gür Bocce Golf Aikido Hava Sporları
 Hokey Kick Boks Muay Thai Squash Wushu Motor Sporları Satranç

Aşağıda beden eğitimi dersinin karma (kızlı erkekli) yapılması lehinde bazı önermeler bulunmaktadır. Bu önermelere katılıp katılmadığınızı “X” işareti ile belirtiniz.

	EVET	HAYIR
Karma grupların içindeki öğrencileri denetlemek ve yönetmek daha kolaydır.		
Yönetim (Idare) bütün beden eğitimi derslerinin karma gruplar şeklinde işlenmesini bekler		
Birçok ebeveyn bütün beden eğitimi derlerinin karma gruplar halinde işlenmesini bekler		
Erkekler genellikle karma eğitim aktiviteleri isterler		
Kız öğrenciler genellikle karma eğitim aktiviteleri isterler		
Beden Eğitimi derslerinde erkek ve kız öğrenciler karma gruplar şeklinde organize edildiğinde sınıf içi sosyal ve davranışsal dinamikler daha olumlu olur.		
Erkekler kız öğrencilerle birlikte karma gruplara ayrıldıklarında sportif becerilerini daha iyi geliştirirler.		
Kız öğrenciler erkek öğrencilerle birlikte karma gruplara ayrıldıklarında sportif becerilerini daha iyi geliştirirler.		
Erkek öğrenciler kız öğrencilerle birlikte gruplara ayrıldıkları aktivitelere daha etkin bir şekilde katılırlar.		
Kız öğrenciler erkek öğrencilerle birlikte gruplara ayrıldıkları aktivitelere daha etkin bir şekilde katılırlar.		

Aşağıda Beden Eğitimi derslerindeki aktivitelerde kız ve erkek öğrencileri ayrı ayrı gruplandırma gereğini destekleyen önermeler bulunmaktadır. Bu önermelere katılıp katılmadığınızı “X” işareti ile belirtiniz.

	EVET	HAYIR
Güvenlik konuları		
Birçok ebeveyn kız ve erkek öğrencilerin birbirlerinden ayrıldıkları aktiviteleri destekler.		
Yönetim (Idare) kız ve erkek öğrencilerin birbirlerinden ayrı olarak gruplandırıldıkları aktiviteleri destekler.		
Kız ve erkek öğrencilerin birbirlerinden ayrı olarak gruplandırıldıkları aktiviteleri planlamak karma eğitim gruplarıyla aktiviteleri planlamaktan daha kolaydır.		
Bazı aktivitelerde erkek öğrenciler kız öğrencilerden ayrı gruplandırılmak isterler.		
Bazı aktivitelerde kız öğrenciler genellikle erkek öğrencilerden ayrı olarak gruplandırılmak isterler.		
Beden Eğitimi derslerinde kız ve erkek öğrenciler birbirlerinden ayrıldıklarında sınıf içi sosyal ve davranışsal dinamikler daha olumlu olur.		
Erkekler kız öğrencilerden ayrı olarak gruplara ayrıldıklarında sportif becerilerini daha iyi geliştirirler.		
Kız öğrenciler erkek öğrencilerden ayrı olarak gruplara ayrıldıklarında sportif becerilerini daha iyi geliştirirler.		
Erkek öğrenciler kız öğrencilerden ayrı olarak gruplara ayrıldıkları aktivitelere daha etkin bir şekilde katılırlar.		
Kız öğrenciler erkek öğrencilerden ayrı olarak gruplara ayrıldıkları aktivitelere daha etkin bir şekilde katılırlar.		

EK-3 VELİ ÖLÇEĞİ

1. Cinsiyetiniz : Erkek Kadın
2. Yaşınız : 20-25 yaş 26-35 yaş 36-45 yaş 46-55 yaş 55 ve üstü yaş
3. Mesleğiniz :

4. Velinin Eğitim Durumu : Okur-Yazar İlkokul Ortaokul Lise Üniversite

Sayın Velimiz, kız öğrencilerle erkek öğrencileri ayırdığınız ya da ayrılması gerektiğini düşündüğünüz spor aktivitelerini işaretleyiniz.

- Atletizm Jimnastik Güreş Judo Boks Taekwondo Karate
 Kayak Tenis Yüzme Futbol Basketbol Hentbol Voleybol
 BuzHokeyi PlajVol. SuTopu Badminton Binicilik Bisiklet Buzpateni
 Dağcılık Halter Kano Kürek Masa Tenisi ModernPentation Oryantiring
 Sualtı Spor Yelken Eskrim Halk Oyn. Okçuluk Rafting Sportif Tırmanış
 Triatlon Beyzbol Kriket Korfbol Rugby Softbol Korumalı Futbol
 Atıcılık Bilardo Bilek Gür Bocce Golf Aikido Hava Sporları
 Hokey Kick Boks Muay Thai Squash Wushu Motor Sporları Satranç

Aşağıda beden eğitimi dersinin karma (kızlı erkekli) yapılması lehinde bazı önermeler bulunmaktadır. Bu önermelere katılıp katılmadığınızı “X” işareti ile belirtiniz.

	EVET	HAYIR
Karma grupların içindeki öğrencileri denetlemek ve yönetmek daha kolaydır.		
Yönetim (İdare) bütün beden eğitimi derslerinin karma gruplar şeklinde işlenmesini bekler		
Birçok ebeveyn bütün beden eğitimi derslerinin karma gruplar halinde işlenmesini bekler		
Erkekler genellikle karma eğitim aktiviteleri isterler		
Kız öğrenciler genellikle karma eğitim aktiviteleri isterler		
Beden Eğitimi derslerinde erkek ve kız öğrenciler karma gruplar şeklinde organize edildiğinde sınıf içi sosyal ve davranışsal dinamikler daha olumlu olur.		
Erkekler kız öğrencilerle birlikte karma gruplara ayrıldıklarında sportif becerilerini daha iyi geliştirirler.		
Kız öğrenciler erkek öğrencilerle birlikte karma gruplara ayrıldıklarında sportif becerilerini daha iyi geliştirirler.		
Erkek öğrenciler kız öğrencilerle birlikte gruplara ayrıldıkları aktivitelere daha etkin bir şekilde katılırlar.		
Kız öğrenciler erkek öğrencilerle birlikte gruplara ayrıldıkları aktivitelere daha etkin bir şekilde katılırlar.		

Aşağıda Beden Eğitimi derslerindeki aktivitelerde kız ve erkek öğrencileri ayrı ayrı gruplandırma gereğini destekleyen önermeler bulunmaktadır. Bu önermelere katılıp katılmadığınızı “X” işareti ile belirtiniz.

	EVET	HAYIR
Güvenlik konuları		
Birçok ebeveyn kız ve erkek öğrencilerin birbirlerinden ayrıldıkları aktiviteleri destekler.		
Yönetim (İdare) kız ve erkek öğrencilerin birbirlerinden ayrı olarak gruplandırıldıkları aktiviteleri destekler.		
Kız ve erkek öğrencilerin birbirlerinden ayrı olarak gruplandırıldıkları aktiviteleri planlamak karma eğitim gruplarıyla aktiviteleri planlamaktan daha kolaydır.		
Bazı aktivitelerde erkek öğrenciler kız öğrencilerden ayrı gruplandırılmak isterler.		
Bazı aktivitelerde kız öğrenciler genellikle erkek öğrencilerden ayrı olarak gruplandırılmak isterler.		
Beden Eğitimi derslerinde kız ve erkek öğrenciler birbirlerinden ayrıldıklarında sınıf içi sosyal ve davranışsal dinamikler daha olumlu olur.		
Erkekler kız öğrencilerden ayrı olarak gruplara ayrıldıklarında sportif becerilerini daha iyi geliştirirler.		
Kız öğrenciler erkek öğrencilerden ayrı olarak gruplara ayrıldıklarında sportif becerilerini daha iyi geliştirirler.		
Erkek öğrenciler kız öğrencilerden ayrı olarak gruplara ayrıldıkları aktivitelere daha etkin bir şekilde katılırlar.		
Kız öğrenciler erkek öğrencilerden ayrı olarak gruplara ayrıldıkları aktivitelere daha etkin bir şekilde katılırlar.		

EK-4 ÖĞRETMEN ÖLÇEĞİ

1. Cinsiyetiniz : Erkek Kadın
2. Yaşınız : 20-25 yaş 26-35 yaş 36-45 yaş 46-55 yaş 55 ve üstü yaş
3. Öğretmenlikteki Kıdem yılınız : 1-5 yıl 6-10 yıl 11-15 yıl 16-20 yıl 21 ve daha fazla
4. Öğrenim Durumu : Lisans Lisansüstü Doktora

Sayın Öğretmenimiz, kız öğrencilerle erkek öğrencileri ayırdığımız ya da ayrılması gerektiğini düşündüğünüz spor aktivitelerini işaretleyiniz.

- Atletizm Jimnastik Güreş Judo Boks Taekwondo Karate
 Kayak Tenis Yüzme Futbol Basketbol Hentbol Voleybol
 BuzHokeyi PlajVol. SuTopu Badminton Binicilik Bisiklet Buzpateni
 Dağcılık Halter Kano Kürek Masa Tenisi ModernPentatlon Oryantiring
 Sualtı Spor Yelken Eskrim Halk Oyn. Okçuluk Rafting Sportif Tırmanış
 Triatlon Beyzbol Kriket Korfbol Rugby Softbol Korumalı Futbol
 Atıcılık Bilardo Bilek Gür Bocce Golf Aikido Hava Sporları
 Hokey Kick Boks Muay Thai Squash Wushu Motor Sporları Satranç

Aşağıda beden eğitimi dersinin karma (kızlı erkekli) yapılması lehinde bazı önermeler bulunmaktadır. Bu önermelere katılıp katılmadığınızı “X” işareti ile belirtiniz.

	EVET	HAYIR
Karma grupların içindeki öğrencileri denetlemek ve yönetmek daha kolaydır.		
Yönetim (İdare) bütün beden eğitimi derslerinin karma gruplar şeklinde işlenmesini bekler		
Birçok ebeveyn bütün beden eğitimi derlerinin karma gruplar halinde işlenmesini bekler		
Erkekler genellikle karma eğitim aktiviteleri isterler		
Kız öğrenciler genellikle karma eğitim aktiviteleri isterler		
Beden Eğitimi derslerinde erkek ve kız öğrenciler karma gruplar şeklinde organize edildiğinde sınıf içi sosyal ve davranışsal dinamikler daha olumlu olur.		
Erkekler kız öğrencilerle birlikte karma gruplara ayrıldıklarında sportif becerilerini daha iyi geliştirirler.		
Kız öğrenciler erkek öğrencilerle birlikte karma gruplara ayrıldıklarında sportif becerilerini daha iyi geliştirirler.		
Erkek öğrenciler kız öğrencilerle birlikte gruplara ayrıldıkları aktivitelere daha etkin bir şekilde katılırlar.		
Kız öğrenciler erkek öğrencilerle birlikte gruplara ayrıldıkları aktivitelere daha etkin bir şekilde katılırlar.		

Aşağıda Beden Eğitimi derslerindeki aktivitelerde kız ve erkek öğrencileri ayrı ayrı gruplandırma gereğini destekleyen önermeler bulunmaktadır. Bu önermelere katılıp katılmadığınızı “X” işareti ile belirtiniz.

	EVET	HAYIR
Güvenlik konuları		
Birçok ebeveyn kız ve erkek öğrencilerin birbirlerinden ayrıldıkları aktiviteleri destekler.		
Yönetim (İdare) kız ve erkek öğrencilerin birbirlerinden ayrı olarak gruplandırıldıkları aktiviteleri destekler.		
Kız ve erkek öğrencilerin birbirlerinden ayrı olarak gruplandırıldıkları aktiviteleri planlamak karma eğitim gruplarıyla aktiviteleri planlamaktan daha kolaydır.		
Bazı aktivitelerde erkek öğrenciler kız öğrencilerden ayrı gruplandırılmak isterler.		
Bazı aktivitelerde kız öğrenciler genellikle erkek öğrencilerden ayrı olarak gruplandırılmak isterler.		
Beden Eğitimi derslerinde kız ve erkek öğrenciler birbirlerinden ayrıldıklarında sınıf içi sosyal ve davranışsal dinamikler daha olumlu olur.		
Erkekler kız öğrencilerden ayrı olarak gruplara ayrıldıklarında sportif becerilerini daha iyi geliştirirler.		
Kız öğrenciler erkek öğrencilerden ayrı olarak gruplara ayrıldıklarında sportif becerilerini daha iyi geliştirirler.		
Erkek öğrenciler kız öğrencilerden ayrı olarak gruplara ayrıldıkları aktivitelere daha etkin bir şekilde katılırlar.		
Kız öğrenciler erkek öğrencilerden ayrı olarak gruplara ayrıldıkları aktivitelere daha etkin bir şekilde katılırlar.		

10. ÖZGEÇMİŞ

1976 Yılında Elazığ'ın Sivrice ilçesinde doğdu. İlkokulu Altınçevre İlköğretim okulunda, ortaöğretimi Elazığ İmam Hatip Lisesi'nde tamamladı. 1995 yılında kazandığı Gazi Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu'ndan 1999 yılında mezun oldu. 2010 yılında Adıyaman Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Öğretmenliği Bölümü'nde Araştırma Görevlisi olarak görev yapmaya başladı. 2010 yılında Gaziantep Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü Beden Eğitimi ve Spor Anabilim Dalı'nda yüksek lisans öğrenimini “Üniversite Öğrencilerinin Sportif Faaliyetlere Katılım Düzeyi İle Sosyal Uyum ve İletişim Becerilerinin İncelenmesi” adlı teze 2012 yılında mezun oldu. Aynı yıl Kırıkkale Sağlık Bilimleri Enstitüsü Beden Eğitimi ve Spor Anabilim Dalında Doktora programını kazandı. Halen doktora eğitimine devam etmektedir. İngilizce bilmektedir, evli ve iki çocuk babasıdır.